

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑๐/๒๔๔๕ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓
วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๔๕

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๐๕ นาฬิกา

ประธานสภาฯ : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๓๒ คน เป็นองค์ประชุมแล้ว
ขอเปิดประชุมต่อไป ฉันขอให้ประชุมรับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๘ - ๙
- ๑๐ - ๑๑ และ ๑๒/๒๔๔๕ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็น
เป็นอย่างอื่นถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ ในวาระต่อไปกระหม่อมขอของ พล.ต. พิน
อมรวิสัยสรเดช เรื่อง จังหวัดลำปางขาดแคลนอาหาร

พล.ต. พิน ออมรวิสัยสรเดช (ลำปาง) : ขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

ด้วยจังหวัดลำปางได้เคยพึ่งพาอาศัยอาหาร เช่น ข้าวเปลือก ข้าวสาร และ
อื่น ๆ จากจังหวัดข้างเคียง เช่น จังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ เป็นต้น บัดนี้
จังหวัดนั้น ๆ สังกักกันข้าวและอาหารอื่นบางอย่างไม่ให้ออกนอกเขตแห่งจังหวัด
ของตน จึงกระทำให้ราษฎรในจังหวัดลำปางได้รับความเดือดร้อนโดยขาดข้าวและ
อาหารที่จำเป็นจะบริโภค ถึงแม้จะมีจำหน่ายในท้องตลาดบ้างก็เป็นราคาแพง
อย่างสูงสุด เมื่อมีเหตุเช่นนี้ รัฐบาลมีนโยบายที่จะแก้ไขความเดือดร้อนอันร้ายแรง
นี้โดยควนประการใดบ้างหรือไม่

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : กระทรวง
มหาดไทย ขอตอบว่า ทางจังหวัดชายแดนภาคเหนืออยู่ในเขตที่ตั้งของทหาร มีความ
จำเป็นที่จะต้องกักอาหารต่าง ๆ เช่น ข้าวมีให้ออกนอกเขตเพื่อให้พอแก่การบริโภค
สำหรับทหาร และประชาชนทั้งยังต้องให้ความช่วยเหลือราษฎรในดินแดนสหรัษฎไทย
ใหญ่ที่กองทัพไทยได้ยึดกลับ โดยเฉพาะจังหวัดลำปาง หากข้าวจะไม่พอแก่การ

บริโกล ทางจังหวัดก็คงจะได้เจรจาติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง แต่อย่างไรก็ตาม
กระทรวงมหาดไทยเคยได้สอบสวนไปยังจังหวัดแล้วว่า ของจำเป็นต่าง ๆ เช่น
ข้าว ชาติแคลนอย่างใดบ้างหรือไม่ จังหวัดก็ได้อบรมมาว่าไม่ขาดแคลน ส่วนราคา
แพงนั้น เป็นที่ทราบกันแล้วว่าเนื่องจากสถานการณ์ราคาสิ่งของย่อมแพงกว่าปกติ

พล.ต. พิน อมรวิสัยสรเดช (ลำปาง) : ขอซักว่า การกักกันเครื่อง
อุปโภคบริโภคนี้ ทางจังหวัดที่สั่งห้ามและกักกันกันง่าย ๆ ขอทราบว่าการกัก
กันได้มีสถิติในการคำนวณว่ามีอาหาร มีผลเมืองในจังหวัดนั้น ๆ จะต้องใช้สิ่งของ
ปริมาณเท่าไร เหลือจากที่จะอนุญาตให้นำออกไปจำหน่ายทางจังหวัดได้เท่าไรขาด
ไม่พอใช้เท่าไรหรือไม่ หรือสั่งกักกันโดยไม่ต้องการคำนวณสะดวกกว่า

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ในเรื่องนี้
การที่จะกักกันทางคณะกรรมการจังหวัดก็ได้พิจารณาว่าจะกักหรือไม่ นอกจากนี้
ทางกระทรวงมหาดไทยก็ยังได้แจ้งสินค้าให้ยกเว้น คือไม่มีการกักกันด้วยอาศัย
เงื่อนไขมีอยู่ ๔ ข้อด้วยกัน คือ

๑. สินค้าอุปโภคบริโภคที่กำเนิดขึ้นในท้องที่จังหวัดใด เช่น ถ่าน น้ำตาล
น้ำมันยาง ไม้ ฯลฯ เหล่านี้ห้ามขาด มิให้กักหรือควบคุมสินค้านั้น ๆ ทั้งนี้เพื่อให้
จำนวนผลิตมากขึ้น

๒. สินค้าสิ่งของอย่างใดที่ส่งผ่าน กล่าวคือจะนำจากจังหวัดหนึ่งผ่านจังหวัด
หนึ่งไปยังจังหวัดอื่น ทั้งนี้ห้ามมิให้กักหรือยึด

๓. สินค้าสิ่งของอย่างใดที่ส่งจากพื้นเข้ามาจำหน่ายในจังหวัดนี้ ให้คอยสอด
ส่องความเคลื่อนไหวไว้เสมอ ถ้าปรากฏว่ามีการกว้านซื้อกักกั้นมิให้ประกาศกัก
ควบคุมได้เป็นอย่างดี ๆ ไป แต่ให้มีกำหนดเวลาคราวละสัก ๓๐ วัน แล้วรายงาน
บอกกระทรวงมหาดไทยโดยด่วน

๔. สินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นแก่การครองชีพอย่างใดเกิดขาดแคลนขึ้น
ในท้องที่จังหวัดใด ให้ชาหลวงประจำจังหวัดนั้นติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียงให้จัดหา
แบ่งเฉลี่ยไปช่วยประทังความเดือดร้อนไว้พลาง ๆ ก่อน แล้วรับรายงานกระทรวง
มหาดไทยโดยด่วน ความสำคัญทั้งนี้ก็ได้ชี้แจงไปยังชาหลวงประจำจังหวัดทุกจังหวัด

ตามที่ไต่ถามมานี้

พล.ต. พิน อมรวิสัยสรเดช (ลำปาง) : ขอทักว่าการสังเือกักกันอาหาร
บางอย่างนั้น ไตสังเือกักกันตั้งแต่เมื่อใด สังเภายหลังทราบกระทุ้นหรือสังเอก่อน

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : เรื่องนี้ได้
สังเมาตั้งแต่วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๔๔๕ สังเมาก่อนที่ได้รับกระทุญ์แทน ฯ

ประธานสภา ฯ : กระทุญ์ต่อไปของ พล.ต. พิน อมรวิสัยสรเดช เรื่อง
อนุญาตให้ราษฎรหาแร่ควยตนเอง

พล.ต. พิน อมรวิสัยสรเดช (ลำปาง) : ขอตั้งกระทุญ์ถามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการอุตสาหกรรม ดังต่อไปนี้

ควยราษฎรในจังหวัดลำปางที่ยากจนอันมีภูมิลำเนาอยู่ใกล้แหล่ง ที่มีแร่ต่าง ๆ
ราษฎรเหล่านั้นจะเสาะแสวงหาแร่ในที่หาได้ง่าย ๆ ควยกำลังแรงของตนเองเพื่อ
ไซจ่ายแก่ความกับแคนฝึกเคื่องแห่งการอาชีพไปวันหนึ่ง ๆ เรื่องนี้รัฐบาลจะมีความ
กรุณาได้ประการใดบ้างหรือไม่

พล.อ.ท. มณี มหาสันทนะ เวชยันตรังสฤษฎ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง-
อุตสาหกรรม : กระทรวงอุตสาหกรรมขอตอบว่า ในจังหวัดลำปางปรากฏว่ามี
อาชีพอย่างอื่นที่ราษฎรจะประกอบกิจอยู่พอสมควรแล้ว การเหี่ยวรอนหาแร่หรือขุด
แร่ควยกำลังแรงของตนเอง เล็ก ๆ น้อย ๆ ทางการไม่พึงประสงค์จะสนับสนุน
เพราะจะทำให้ที่ดินและทางน้ำจะจุกจะจายเสียหายต้นไม้ก็ ฯ อาจถูกทำลายหัก
โค่นลง แหล่งแร่ก็ ฯ ที่พอจะเปิดทำเป็นการใหญ่ได้ก็จะเสียไป อันเป็นการได้
ไม่เท่าเสีย อย่งไรก็ดี เมื่อพิจารณาเห็นว่าท้องที่ใดสมควรจะเปิดทำเหมืองแร่-
เป็นการใหญ่ได้แล้ว ทางการก็จะได้จัดทำขึ้นเป็นอุตสาหกรรมชนิดที่เป็นปึกแผ่น-
เพื่อเป็นโอกาสที่ราษฎรได้มีอาชีพเพื่อขึ้นอีกอย่างหนึ่ง

พล.ต. พิน อมรวิสัยสรเดช (ลำปาง) : ขอทักว่า ในแหล่งที่มีแร่บาง
แห่งมองเห็นแร่อยู่ในลำห้วยและตามพื้นดิน เมื่อราษฎรพบเห็นเขาจะเก็บเอามา-
จะไต่หรือไม่ หรือมีเงื่อนไขยอมตนประการใดบ้าง

พล.อ.ท. มณี มหาสันทนะ เวชยันตรังสฤษฎ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

อุตสาหกรรม : ทั้งนี้ก็จะต้องเป็นไปตามกฎหมายที่มีอยู่

ประธานสภา ฯ : กระทั่งต่อไป ของ นายเฉลา เคาตานนท์ เรื่อง ยางพารา

นายเฉลา เคาตานนท์ (ตราด) : ฉันท้องทั้งกระทุตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ดังต่อไปนี้

ตามที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายต่อสภาผู้แทนราษฎรว่า จะหาทางให้ราษฎรได้รับผลจากงานอุตสาหกรรมให้ดีที่สุดที่จะทำได้ การส่งผลิตผลแห่งอุตสาหกรรมออกนอกประเทศซึ่งได้รับความกระทบกระเทือน เพราะการสงครามนั้น ก็จะได้พยายามทำให้กลับคืนสู่ขั้นนั้น ขอเรียนถามว่า โดยเฉพาะเรื่องยางพาราซึ่งราคาได้ลดลง เพราะถูกกระทบกระเทือนจากสงครามจนกระทั่งบัดนี้ รัฐบาลได้จัดการแก้ไขในเรื่องนี้อย่างไรบ้างหรือไม่ และเมื่อใดราคายางพาราจึงจะดีขึ้นได้ เพราะเหตุใด

นายวนิช ปานะนนท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ : ขอตอบว่าการแก้ไขในเรื่องราคายางพาราที่ลดลงเพราะถูกกระทบกระเทือนจากการสงครามนั้น ทางรัฐบาลได้จัดการอยู่แล้วโดยได้มีบริษัทแรมและยางไทย จำกัด ดำเนินการรับซื้อยางพาราจากราษฎรในราคาสูงขึ้นกว่าราคาในท้องตลาด เมื่อเกิดสงครามใหม่ ๆ ราคายางในท้องตลาดตกลงไปเหลือราว ๑๐๐ กก. ตล ๒๐ - ๒๕ บาท แต่บริษัทแรมและยางไทย จำกัด ตั้งราคาซื้อถึงราว ๑๐๐ กก. ตล ๓๔ - ๔๐ บาทเป็นอย่างต่ำตลอดมา และทั้งนี้ราคายางพาราจะดีขึ้นได้ก็เมื่อเราหาทางเปิดตลาดสินค้านี้ในต่างประเทศได้มากขึ้น ซึ่งรัฐบาลกำลังดำเนินการอยู่อย่างเร่งรีบ และโดยที่ขณะนี้ตลาดต่างประเทศต้องการแต่ยางชั้นดีเป็นส่วนใหญ่ เจ้าของสวนยางจึงควรปฏิบัติตามคำแนะนำของทางราชการที่เกี่ยวกับสวนยางและการทำยาง เมื่อยางมีคุณภาพดีก็จะขายได้ราคาดีขึ้น

นายเฉลา เคาตานนท์ (ตราด) : ตามที่ท่านรัฐมนตรีได้ตอบว่าเนื่องจากได้ตั้งบริษัทแรมและยางขึ้น ทำให้ยางมีราคาดีขึ้นนั้น ขอเรียนถามว่าการที่ได้อิงบริษัทขั้นนั้น บริษัทได้ชักชวนและโฆษณาในการซื้อขายในจังหวัดต่าง ๆ ส่วนภูมิภาคบ้างหรือไม่

นายวนิช ปานะนนท์ รัฐมนตรี : กำลังขยายสาขาออกไปซื้ออยู่ตามจังหวัด-
เท่าที่จะทำได้ และขยายเป็นชั้น ๆ ไป เพราะถ้าขยายมากในคราวเดียวก็อาจจะ
พลาดได้เหมือนกัน

นายเฉลา เคาตานนท์ (ตราด) : ฉันขอเรียนถามว่า ในจังหวัดภาคตะวันออก
ออก เช่น จังหวัดจันทบุรีและจังหวัดตราด ซึ่งมีบางอยู่เวลานี้ ทางรัฐบาลจะขยาย
นโยบายในการจัดซื้อนี้ไต่บ้างหรือไม่

นายวนิช ปานะนนท์ รัฐมนตรี : ตลาดจันทบุรีเป็นตลาดที่ใกล้กับจุดศูนย์กลาง
มาก และพอค้ามีทางคมนาคมติดต่อกันได้ดี เพราะฉะนั้นก็ไม่จำเป็นจะต้องตั้ง

นายเฉลา เคาตานนท์ (ตราด) : การที่รัฐบาลตอบว่าจังหวัดจันทบุรีเป็น
จังหวัดที่ใกล้กับจุดศูนย์กลาง ก็แปลว่าไม่มีทางที่จะช่วยเหลือในทางจังหวัดภาค-
ตะวันออกเสียเลย รัฐบาลจะปล่อยทอดทิ้งหรือจะมีทางช่วยเหลืออย่างไรบ้าง

นายวนิช ปานะนนท์ รัฐมนตรี : ท่านผู้ฟังอาจจะฟังผิดบอกว่าไม่ช่วยเหลือ
เหลือ ความจริงสำนักงานกลางได้ช่วยเหลือเหมือนกัน เพราะฉะนั้นท่านฟังผิดก็ไม่
จำเป็นจะต้องตอบ

ประชาชนสภา ฯ : กระตุกต่อไป ของ นายเฉลา เคาตานนท์ เรื่อง เปิด
อนุญาตให้มีการเดินเรือชายฝั่ง

นายเฉลา เคาตานนท์ (ตราด) : ฉะนั้นตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงคมนาคม ดังต่อไปนี้

เดิมเมื่อยังไม่เกิดกรณีพิพาทเรื่องดินแดนระหว่างไทยกับอินโดจีนฝรั่งเศสบริษัท
เดินเรือไทยได้ทำการเดินเรือชายฝั่งทะเลด้านตะวันออกของอ่าวไทย และเคยเข้าไป
รับส่งสินค้าและคนโดยสารในเขตอินโดจีนฝรั่งเศส เช่น เกาะกง เวียดนาม ฮาติเยน
แต่ต่อมาหยุดชะงักเมื่อได้เกิดกรณีพิพาทระหว่างไทยกับอินโดจีนฝรั่งเศส ขอเรียนถาม
ว่าบัดนี้เหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่องพิพาทนี้ได้เป็นที่สงบเรียบร้อยแล้ว แต่รัฐบาลยังมี
มิได้เปิดอนุญาตให้มีการเดินเรือติดต่อกันดังแต่ก่อน ไม่ทราบว่าที่เป็นดังนี้เป็นเพราะ
เหตุใด และรัฐบาลจะเปิดอนุญาตให้มีการเดินเรือติดต่อกันได้อีกหรือไม่ เมื่อใด

พ.ศ. คง อภัยวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : กระทรวง
คมนาคมขอประทานตอบว่า ปัญหาเรื่องนี้กำลังเจรจาอยู่ทางทูต แต่ที่ถามว่าจะ-

เปิดการเดินไคเมื่อไคยังเรียนไม่ได้แน่ สุดแล้วแต่เรื่องจะตกลงกันไคแน่นอน

นายเฉลา เตาฉานนท (ตราด) : ตามที่ท่านรัฐมนตรีตอบว่าไคกำลังติดต่อกับทางทูตแล้วว่าจะตกลงเมื่อไคนั้นยังตอบไม่ได้ ขอเรียนถามว่า จะสำเร็จไคหรือไม่
 นั้น ในเรื่องนี้ก็เพราะเหตุว่าราษฎรที่อยู่ใกล้ติดกับอินโดจีนได้รับความกระทบกระเทือนในด้านการค้าอยู่เป็นจำนวนมากแล้ว

พ.ศ. คง อภัยวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : คือกระทรวงคมนาคมเห็นใจอย่างที่สุด และเป็นผลประโยชน์ของกระทรวงนี้ที่จะต้องเปิดการคมนาคมในค่านนี้ และการเจรจาเราหวังมีผลสำเร็จเสมอแต่ที่ว่าการเจรจาจะยืดเยื้อไปอย่างไรไม่ทราบ เพราะจะต้องมีการต่อรองกันอยู่บ้าง

นายเฉลา เตาฉานนท (ตราด) : การเจรจาที่จะมีหวังตกลงได้อีกสักเมื่อไร

พ.ศ. คง อภัยวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : ฉันรอนใจยิ่งกว่าผู้แทน ถ้าเสร็จวันนี้ไคเป็นเอาละ แต่ที่นั่นมันไม่เสร็จไม่ใช่เราคนเดียว เขาควย

ประธานสภา ฯ : กระหุกออกไป ของ นายร้อยโท อุด นิตยสุทธิ เรื่อง การหาตลาดสินค้าไทยนอกประเทศ

ร.ท. อุด นิตยสุทธิ (นครราชสีมา) : ฉันขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ดังต่อไปนี้

รัฐบาลได้แถลงนโยบายไว้ว่าจะแก้ไขการค้าอันกระทบกระเทือนจากสงครามใหญ่สู่สภาพดีขึ้น โดยวิธีหาตลาดสินค้าไทยภายนอกประเทศ และส่งเสริมคุณภาพและปริมาณสินค้าภายในประเทศให้ดีขึ้นเป็นลำดับ ขอทราบว่า

๑. รัฐบาลได้เริ่มหาตลาดสินค้าไทยภายนอกประเทศแล้วหรือยัง อนึ่งรัฐบาลมีนโยบายที่จะเปิดตลาดสินค้าไทยขึ้นในประเทศเยอรมนี ประเทศอิตาลี ประเทศแมนจูว้าและประเทศจีนหรือไม่

๒. การส่งเสริมคุณภาพและปริมาณสินค้าภายในประเทศให้ดียิ่งขึ้นนั้น รัฐบาลมีนโยบายที่จะจัดการอย่างไร

ม.ล. เกศ สนิทวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ : กระทรวงพาณิชย์

ขอตอบว่า การหาตลาดสินค้าไทยในต่างประเทศ ทางการค้าเป็นการอยู่คงที่ที่ทราบกันแล้ว ส่วนที่จะเปิดตลาดสินค้าไทยขึ้นในประเทศเยอรมนี ประเทศอิตาลี ประเทศแมนจู๋ว และประเทศจีน ด้วยหรือไม่นั้น ย่อมเกี่ยวกับสถานการณ์สงคราม

๒. การส่งเสริมคุณภาพและปริมาณสินค้าภายในประเทศนั้น ได้จัดการโดยวิธีทำทางช่วยให้สินค้าต่าง ๆ อันเกิดจากการผลิตทั้งในทางกลกรรมและอุตสาหกรรมให้อยู่ในความต้องการของตลาดและเป็นไปในลำดับดียิ่งขึ้น ประกอบกับให้โคส่วนสัมพันธ์กันเพียงพอ และถารัฐช่วยกันเร่งทำการกลกรรมและอุตสาหกรรมอย่างเต็มมือจริงแล้ว ก็จะเป็นการช่วยให้การส่งเสริมเป็นผลดีโดยเร็ว

ร.ท. อุต นิคมสุทธิ (นครราชสีมา) : ฉันทขอซักต่อไปว่า สหรัฐมลายู โชนันโต ชะวา ปินัง เวลาที่ญี่ปุ่นไปยึดไคแล้วและอินโดจีนเวลานี้สัญญาสันติภาพเวลานี้ก็ได้มีกับเราแล้ว เมืองที่ไคทราบมานี้เคยเป็นตลาดสินค้าของไทยเรานอกประเทศมาครั้งหนึ่งในสมัยก่อนนี้ แล้วมาหยุดชะงักลง เวลานี้รัฐบาลหาหนทางที่จะติดต่อที่จะเปิดเป็นตลาดสินค้านอกประเทศบางหรือไม่

ม.ล. เฑช สนิทวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ : เรื่องการตลาดในประเทศอินโดจีนและสหรัฐมลายูนั้น ทางรัฐบาลมิได้นิ่งนอนใจ ได้ดำเนินการไปแล้วเวลานี้อยู่ในขั้นที่กำลังเจรจา

ร.ท. อุต นิคมสุทธิ (นครราชสีมา) : ฉันทขอซักต่อไปว่า สินค้าอะไรบ้างที่รัฐบาลได้ส่งเสริมคุณภาพและปริมาณให้มากขึ้น

ม.ล. เฑช สนิทวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ : สินค้าที่ทางรัฐบาลได้ทำการส่งเสริมก็มีหลายอย่าง เป็นต้นว่าส่งเสริมคุณภาพก็ไคแกขาวและฝ้ายเป็นต้น

ประธานสภา ฯ : กระทั่งต่อไป ของ พล.ต. พิน อมรวิสัยสรเดช เรื่องอนุชนรุ่นใหมจะอ่านหนังสือตำราเก่าไม่ออก

พล.ต. พิน อมรวิสัยสรเดช (ลำปาง) : ขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ดังต่อไปนี้

คำถามที่รัฐบาลวางระเบียบวัฒนธรรมทางหนังสือไทยขึ้นใหม่ยอมมีคุณอนันต์ แต่การคนควาตำหรับตำราเก่าของอนุชนรุ่นใหม่ในหลสมุคซึ่งมีอยู่อย่างมากมายในภายหน้ายอมทำไปไม่ได้ เพราะอนุชนรุ่นใหม่ไม่ได้เรียนหนังสือแบบเก่า ปัญหาข้อของที่

กล่าวนี้รัฐบาลมีนโยบายที่จะแก้ไขความขัดข้องนี้ได้ประการใดบ้าง .

พ.อ. ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : กระทรวงศึกษาธิการขอตอบว่า ในขณะนี้ยังไม่ปรากฏความขัดข้องประการใด เพราะอนุชนรุ่นใหม่มากก็ได้อ่านรู้การเขียนอ่านแบบเดิมอยู่ก่อนแล้ว ส่วนการปรับปรุงวัฒนธรรมหนังสือไทยนั้นก็ไม่ได้เพี้ยนไปจากหลักเดิมมากนักแต่อย่างไรก็ตามกระทรวงศึกษาธิการกำลังพิจารณาให้มีการสอน การเขียนอ่านแบบเดิม เพื่อประกอบความรู้ภาษาไทยแก่นักเรียนอยู่แล้วเหมือนกัน

พล.ต. พิน อมรวิสัยสรเดช (ลำปาง) : ขอชี้ว่าหนังสือตำรับตำราเก่าจะพิมพ์ใหม่หมดหรือ ถ้าไม่พิมพ์อนุชนรุ่นใหม่มิควรเรียนหนังสือเก่าที่ได้เลิกแล้วอีกหรือ จึงกระทำให้เห็นได้ว่าแม่จะได้อีกแล้ว ก็ต้องเรียนอย่างเก่าจึงจะอ่านตำราเก่าได้นั้น ขอทราบว่าจะมีนโยบายแก้ไขประการใด

พ.อ. ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : สำหรับหนังสือเก่าที่ยังใช้อยู่ก็ใช้ต่อไป ส่วนตำราใหม่ที่พิมพ์ขึ้นใหม่ก็จะได้ปรับปรุงขึ้น แต่อย่างไรก็ตามเด็กนักเรียนก็ได้เรียนแบบเก่าอยู่แล้ว จึงไม่มีข้อขัดข้องอย่างไร

พล.ต. พิน อมรวิสัยสรเดช (ลำปาง) : เมื่อเช่นนั้นอนุชนรุ่นใหม่มิควรเรียนหนังสือทั้งเก่าและใหม่เช่นนั้นหรือ

พ.อ. ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : สำหรับหนังสือที่พิมพ์ขึ้นใหม่ก็ใช้แบบใหม่ แต่ว่าเรื่องหนังสือนี้แม่แถวหนังสือโบราณมาดีเราก็อ่านกันได้ เพราะฉะนั้นในข้อนี้ไม่มีปัญหาที่หนักใจประการใด

ประธานสภาฯ : กระนั้นต่อไป ของ พล.ต. พิน อมรวิสัยสรเดช เรื่องราษฎรหลงบริโภคอาหารเบื่อเมา

พล.ต. พิน อมรวิสัยสรเดช (ลำปาง) : ขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุข ดังต่อไปนี้

ควมราษฎรตามชนบทเป็นจำนวนไม่น้อยไม่มีความรู้และหลงเข้าใจผิดในการบริโภคอาหารที่เบื่อเมา จนเกิดอันตรายถึงชีวิตมาแล้วมากมาย เช่น บริโภคเห็ดบางชนิด ผักหวานบางชนิด แมลงทากทะเลบางชนิด หอยแมลงภู่ที่เกาะไม้เบื่อเมา

บางชนิด เมื่อมีเหตุเช่นนี้รัฐบาลมีนโยบายที่จะแก้ไขความบกพร่องนี้ได้ประการใดบ้าง

พ.ต. ชวง เชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุข :
กระทรวงการสาธารณสุขขอตอบดังนี้ การแก้ไขความบกพร่องในเรื่องราษฎรหลง
บริโภคอาหารเปื้อนนั้น กระทรวงการสาธารณสุขมีวิธีดำเนินการดังนี้

๑. ตรวจคนและวิเคราะห์อาหารหรือสิ่งซึ่งราษฎรเข้าใจว่าเป็นอาหารที่เปื้อนมา
นั้น แล้วประกาศโฆษณาให้ทราบว่าเป็นอาหารมีพิษ บริโภคไม่ได้

๒. ส่งเจ้าหน้าที่ออกไปสอบสวน ณ ที่เกิดเหตุแล้วช่วยบำบัดหรือป้องกันตามควร
แก่กรณี

๓. โฆษณาเผยแพร่ให้ราษฎรนิยมบริโภคแต่อาหารชนิดที่มีคุณภาพประโยชน์ต่อร่าง-
กายซึ่งจะเป็นทางป้องกันมิให้ราษฎรบริโภคอาหารผิดด้วย

พ.ต. พัน อมรวิสัยสรรค์ (ฉำป่าง) : ขอสักว่าการที่จะประกาศโฆษณา-
ให้ราษฎรทราบนั้น จะทราบถึงราษฎรโดยวิธีใด ผลที่ได้เป็นมาแล้วสมประสงค์หรือไม่

พ.ต. ชวง เชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุข :
บรรดาอาหารที่มีพิษนั้น ถ้าเราตรวจพบเราก็มีเอกสารส่งไปให้แล้ว ก็เข้าใจว่าโดยวิธี
เผยแพร่เช่นนั้นก็จะถึงราษฎร และเฉพาะอาหารมีพิษนั้นมีอยู่ตามท้องที่ ๆ อย่าง
อาหารทะเล เราก็เผยแพร่ไปทางชายทะเล อาหารเป็นพิษทางบกเช่นเกี่ยวกับของป่า
เช่น ผักหวาน ก็เผยแพร่ไปทางบก ก็ไม่ปรากฏว่ามีมากมายนัก และในทางที่เรา
ส่งเสริมนี้ คือให้กินอาหารที่ถูกอนามัย

ประธานสภา ฯ : กระตุกไป ของ นายสุวิชัย พันธุเศรษฐ เรื่อง การขอ
อนุญาตตัดไม้สร้างบ้านเรือนโดยได้รับยกเว้นค่าภาคหลวง

นายสุวิชัย พันธุเศรษฐ (เชียงใหม่) : ฉันขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงเกษตรธิการ ดังต่อไปนี้

ตามที่รัฐบาลได้ยกเว้นค่าภาคหลวงในการขุดตัดไม้เพื่อสร้างบ้านเรือนของประ-
ชาชนนั้น ในทางปฏิบัติผู้ขุดมักไม่ได้รับความสะดวก เช่น ไม่มีแบบพิมพ์วาง เจ้าหน้าที่
ไม่พอหรือไม่มีเวลาไปตรวจบ้าง บางรายพอใบอนุญาตถูกขูดตายไปแล้วก็มีเช่นนี้ ขอ
ทราบว่ารัฐบาลมีทางจะแก้ไขให้ราษฎรได้รับความสะดวกอย่างไรบ้างหรือไม่

นายอุทัย แสงมณี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรธิการ : กระทรวงเกษตรธิการขอตอบว่า ขณะนี้ทางการก็ได้อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ขอตัดพันธุ์ไม้ประเภทนี้อยู่อย่างมากแล้ว เช่นมอบให้กรมการอำเภอหรือกำนันตรวจวัดไม้แทนพนักงานป่าไม้ในกรณีที่พนักงานป่าไม้ไม่อาจไปทำการได้ ในเรื่องนี้ความสะดวกตามที่อยู่กระทรวงกลาโหม เป็นข้อเท็จจริง ถ้าใครทราบว่ามีรายใดที่ใครก็จะได้อบรมส่วนแก่ความสะดวกของให้

นายสุวิชัย พันธ์เศรษฐ (เชียงใหม่) : ฉันขอซักต่อไปว่า ตามที่รัฐบาลตอบว่าไคมอบหมายในทางอำเภอจัดการนั้น แต่ไคมียู่เป็นอันมากสำหรับราษฎร--รอบนอกไม่ได้รับความสะดวก เช่นในเรื่องแบบพิมพ์หรือในเรื่องเจ้าหน้าที่ตรวจตรา นั้น ซึ่งไคเคยยื่นคำร้องมาแล้ว รัฐบาลทราบบ้างหรือไม่

นายอุทัย แสงมณี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรธิการ : ในเรื่องแบบพิมพ์ก็เป็นบางที่ตามมือไป เพราะว่าไคประกาศพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๔๔ แบบพิมพ์เก่าก็ใช้ไม่ได้ ก็ไคส่งแบบพิมพ์ใหม่ไปให้แล้ว

นายสุวิชัย พันธ์เศรษฐ (เชียงใหม่) : ในบางกรณีเจ้าหน้าที่ไคเรียกเก็บค่าภาคหลวงจากราษฎรซึ่งทำการเลื่อยและไคไคชักลากมานั้น ไคมีกฎเกณฑ์อย่างไรบ้างสำหรับในทางกระทรวง

ประธานสภา ฯ : ตามใหม่ท่าน

นายสุวิชัย พันธ์เศรษฐ (เชียงใหม่) : ที่ฉันซักนี้ คืออยากทราบกฎเกณฑ์ของกระทรวงมีบ้างหรือไม่ในทางการ ที่ทางป่าไม้ไคเรียกเก็บค่าภาคหลวงสำหรับราษฎรที่เลื่อยไม้ในป่าที่ไคไคชักลากมา

ประธานสภา ฯ : ท่านไคถามมาในกระทู้ถามนี้ท่าน

นายสุวิชัย พันธ์เศรษฐ (เชียงใหม่) : ถ้ากระนั้นแล้ว ฉันขอซักต่อไปว่า สำหรับที่รัฐบาลไคมอบหมายในทางอำเภอ กำนันผู้ใหญ่บ้านพิจารณาในเรื่องให้ความสะดวกในเรื่องไม้ นั้น ตามที่ราษฎรบางรายไคร้องว่าไคไปขอไม้ นั้นจนกว่าเจ้าหน้าที่จะมาตรวจดูไม้ก็ดี หรือจะอนุญาตก็ดี เป็นเวลานานเกินสมควรแล้ว ราษฎรร้องมาหลายครั้งหลายหนแล้ว เราจะมีหนทางแก้ไขอย่างไรและจะช่วยให้กิจการนั้นเร็วขึ้น

เพื่อช่วยไต่สวนเรือนของราษฎรไม่ต้องลุ่มพลงไป

นายอภัย แสงมณี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรราธิการ : นั้นเป็น-
ขอเท็จจริง ถ้าหากว่าท่านผู้ถามได้อางมาเป็นราย ๆ ทางกระทรวงเกษตรราธิการ
ก็จะได้อากะชอบกพรองนี้ให้

ประธานสภา : หมกกระทุ ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราช-
บัญญัติเหรียญกฐินมาลา (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕ ของรัฐบาล

บันทึก

หลักการและเหตุผล

ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติเหรียญกฐินมาลา (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๔๘๕

หลักการ

แก้ไขความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเหรียญกฐินมาลา พุทธศักราช
๒๔๘๔

เหตุผล

เพื่อส่งเสริมและบำรุงกำลังน้ำใจให้มีผู้พยายามค้นคิดหรือประดิษฐ์เครื่องจักร
เครื่องใช้ วัตถุเคมี หรือยาสำหรับรักษาโรค และสิ่งอื่น ๆ ที่เป็นคุณประโยชน์แก่
ประเทศชาติ มาลา ให้เป็นการเฟื่องฟูสำหรับประเทศโดยให้ผู้ที่ได้รับพระราชทาน
เหรียญกฐินมาลาที่มีโอกาสได้รับพระราชทานเงินพิเศษประจำเดือนเป็นการตอบแทน
จากชาติตามควรแก่กรณีตามที่จะได้กำหนดไว้อีกด้วย

ร่าง

พระราชบัญญัติเหรียญกฐินมาลา (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๔๘๕

.....

 โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเหรียญ
 มาลา พุทธศักราช ๒๔๘๔

.....

 มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเหรียญมาลา
 (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๔"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้น
 ไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเหรียญมาลา
 พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔ เหรียญสำหรับพระราชทานผู้ทรงคุณวุฒิในทางศิลปวิทยาค้น
 แสดงให้ประจักษ์เป็นพิเศษ ตามที่ทรงพระราชดำริเห็นสมควร และผู้ที่ได้รับ
 พระราชทานเหรียญนี้ให้ศิลปวิทยาเป็นคุณประโยชน์ให้แก่ชาติบ้านเมืองได้ผลถึง--
 ขนาด ผู้นั้นอาจได้รับพระราชทานเงินพิเศษประจำเดือน ซึ่งชาติให้เป็นการตอบแทน
 แทน เงินพิเศษนี้จะได้กำหนดเป็นกรณี ๆ คิดเป็นเงินปี รายหนึ่งปีหนึ่งอย่างสูง--
 สำหรับผู้คนที่คิดชั้นเยี่ยมไม่เกิน ๔,๘๐๐ บาท นอกจากนั้นไม่เกิน ๑,๒๐๐ บาท และ
 จะจ่ายให้ตลอดชีวิตของผู้ที่ได้รับพระราชทาน เว้นแต่ผู้นั้นประพฤติคนไม่สมควรเกียรติ-
 หรือไม่อยู่ภายใต้ระเบียบและวินัยที่กำหนดไว้ ก็อาจถูกตัดเงินพิเศษดังกล่าวนี้ได้"

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

นายทวี บุญเกิด รัฐมนตรี : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเหรียญ
คุณงามาสา (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕ โดยมีหลักการเหตุผลดังต่อไปนี้ แกไข
ความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเหรียญคุณงามาสา พุทธศักราช ๒๔๘๕ ส่วน
เหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นเพื่อส่งเสริมและบำรุงกำลังน้ำใจให้มียุ
พยายามคนคิดหรือประดิษฐ์เครื่องจักรเครื่องใช้ วัตถุเคมีหรือยาสำหรับรักษาโรค
และสิ่งอื่น ๆ ที่เป็นคุณประโยชน์แก่ประเทศชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเครื่องใช้ที่จำ
เป็นแก่การครองชีพซึ่งยังมีคนคิดทำขึ้นในประเทศไทยให้เป็นการเพียงพอสำหรับ
ประเทศ

ในยามที่ประเทศตกอยู่ในภาวะสงครามเช่นนี้ย่อมเป็นธรรมดาอยู่เองที่เครื่อง
อุปโภคบริโภคและของที่จำเป็นแก่การครองชีพต่าง ๆ ขาดแคลน โดยที่การค้าขาย
กับนานาประเทศต้องหยุดชะงักลง การทำให้มีผู้คิดค้นหรือประดิษฐ์ของขึ้นภายใน
ประเทศในขณะนี้นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่สุดและก็ด้วยเหตุนี้เองรัฐบาลเห็นว่าเป็นความ
จำเป็นจะต้องส่งเสริมให้บุตรหลานในศิลปวิทยาต่าง ๆ ได้ใช้ความรู้ความชำนาญ
ของตนคนคิดหรือประดิษฐ์สิ่งจำเป็นแก่การครองชีพโดยมีเหรียญคุณงามาสาอันเป็น--
เหรียญศิลปวิทยาหรือเป็นเหรียญที่มีเกียรติเป็นเครื่องตอบแทน และนอกจากเหรียญ
เป็นเครื่องเชิดชูเกียรติแล้ว พระราชบัญญัติเหรียญคุณงามาสาฉบับที่รัฐบาลเสนอนี้
ยังเปิดโอกาสให้ใคร่รับเหรียญนี้ได้รับพระราชทานเงินพิเศษประจำเดือน ซึ่งชาติ
ให้เป็นการตอบแทน เงินพิเศษนี้จะได้อำหนดเป็นกรณี ๆ คิดเป็นเงินปี รายหนึ่ง
ปีหนึ่งอย่างสูงสำหรับผู้คนคิดขึ้นเยี่ยมไม่เกิน ๔,๘๐๐ บาท นอกจากนั้นไม่เกิน
๑,๒๐๐ บาท และจะจ่ายให้ตลอดชีวิตของผู้ได้รับพระราชทาน เพื่อเป็นคุณงาม
ความดีในการที่ทำความประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติอีกโสดหนึ่งด้วย ฉะนั้นรัฐบาลจึง
หวังว่าสภา ฯ นี้คงรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วยดี

๑๔.๓๕ น.

นายเลื่อน พงษ์โสภณ (พระนคร) : ตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราช
บัญญัติเหรียญคุณงามาสาสภา ฯ นี้ ฉันเชื่อว่าสมาชิกสภา ฯ นี้ทุก ๆ คนคงจะเห็น
ชอบด้วยร่างพระราชบัญญัตินี้ และเฉพาะอย่างยิ่งตัวฉันเองก็พอใจเป็นอย่างยิ่งที่

จะสนับสนุน แควาเท่าที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา ยังมีข้อความบางประการที่ทำให้สงสัยอยู่ ฉะนั้นจึงใคร่จะขอเรียนถามดังต่อไปนี้ คือข้อที่นั้นต้องการจะทราบก็คำว่า คำที่ว่าบุคคลใดใดประดิษฐ์สิ่งหนึ่งสิ่งใดในเรื่องอุตสาหกรรมและ-
 ผลิตกรรมหรือพาณิชย์กรรมต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในร่างนี้แล้ว คำว่า ใหญ่ยิ่ง นั้นมี
 ความหมายเพียงแคไหน คือคำว่า ใหญ่ยิ่งนั้นไม่มีขอบเขตจำกัด เพราะฉะนั้นก็ยาก
 จะได้ทราบว่าคำว่า ใหญ่ยิ่งนั้น มีตัวอย่างอย่างไรบ้าง และนอกจากนั้นในร่างพระ
 ราชบัญญัตินั้นมีกล่าวต่อไปอีกว่า นอกจากใหญ่ยิ่งแล้วบุคคลใด ๆ ที่ทำงานใด ๆ ที่
 เป็นประโยชน์แก่ชาติตามสมควรก็อาจได้เงินรางวัลรวมทั้งเหรียญกษาปณ์มาด่าเป็น--
 เงิน ๑,๒๐๐ บาท ที่นี้เฉพาะในข้อที่เรียกว่าใหญ่ยิ่ง ฉะนั้นอยากจะยกตัวอย่างให้เห็น
 สักอันหนึ่งว่า ถ้าในเวลาใด สมมติว่าจะมีใครสักคนหนึ่งได้ประดิษฐ์สิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้น
 ซึ่งสามารถจะประกอบเป็นรถยนต์แล้ว ทำให้รถยนต์วิ่งตามอยู่บนหรือในประเทศ--
 ไทยเวลานี้สามารถเดินได้ พุดง่าย ๆ ก็คือรถบรรทุก เมื่อสามารถทำให้รถเหลา
 นั้นเดินได้ ซึ่งเป็นวิธีการซึ่งไม่มีใครประดิษฐ์ขึ้นมาก่อนแล้ว เช่นอย่างแท่นคอนไซ
 น้ำมันเบนซิน โซลา เคี้ยวนี้น้ำมันก็ขาดตลาดจนกระทั่งเกิดใช้จากถ่านหรือฟืน แต่ใน
 กิจการเช่นนี้หาเป็นเช่นนั้นไม่ เพราะฉะนั้นอยากจะทราบจากท่านรัฐมนตรีว่า ถ้า
 บุคคลใดสามารถจะทำได้โดยไม่เป็นวิธีการที่กล่าวมาแล้วข้างตน โดยไม่ใช้น้ำมัน
 เบนซิน น้ำมันแก๊ส หรือใช้น้ำมันแก๊สหรือโซลา การกระทำของบุคคลนั้น ๆ จะ
 เรียกว่าใหญ่ยิ่งหรือไม่นั้นข้อหนึ่ง และถ้าหากว่าไม่ใช่ใหญ่ยิ่งแล้ว ขอถามต่อไปว่า
 จะอยู่ในประเภทที่เรียกว่ารองลงมาจากใหญ่ยิ่งหรือไม่ และที่จะพิจารณาเฉพาะใหญ่
 ยิ่งหรือไม่ใหญ่ยิ่งจะพิจารณาอย่างไร คือรองลงมาอาจจะได้รับเงินรางวัล ๑,๒๐๐
 บาท เท่าที่ทราบจากหนังสือดูเหมือนว่าท่านนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และมีบุคคล
 อื่น ๆ อีกซึ่งมาจากกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงต่าง ๆ มาประกอบเป็นกรรม
 การอีก ๔ คน และในการพิจารณานั้นจะถือเกณฑ์อย่างไรใครจะขอทราบด้วย

ที่นี้ยังมีอีกข้อหนึ่ง กฎหมายฉบับนี้หาได้บังคับให้ละเอียดละออไม่ กล่าวคือ
 ว่าผู้ที่อยู่ในวงงานของราชการ คือหมายความว่าราชการซึ่งปฏิบัติงานเป็นชา--
 ราชการอยู่แล้ว ถ้าบุคคลนั้นสามารถที่จะประดิษฐ์อะไร ๆ จนกระทั่งรัฐบาลเห็นว่า

ใหญ่ยิ่งหรือรองจากใหญ่ยิ่งและบุคคลเหล่านั้นมีสิทธิและมีส่วนได้รับเหรียญกุญแจ
หรือเงินหรือเพียงแต่ความบุคคลภายนอก คือหมายความว่าบุคคลภายนอกไม่ใช่ในวง
ราชการจะได้เท่านั้น เเท่าที่สงสัยก็สงสัยเพียงเท่านี้

นายทวี บุญยเกตุ รัฐมนตรี : ความจริงเรื่องนี้ รัฐบาลก็ได้พยายามที่
จะพิจารณาโดยรอบคอบแล้ว การที่รัฐบาลต้องใส่คำว่า "ใหญ่ยิ่ง" นั้นก็หมาย
ความว่าเพื่อให้เหรียญและเงินจำนวนที่กล่าวในพระราชบัญญัตินี้มากยิ่งขึ้นนั้น
จะพำเพื่อ แต่อย่างไรก็ดีรัฐบาลจะได้ตั้งกรรมการขึ้นชุดหนึ่ง คือหมายความว่า
บุรุษคุณวุฒิ เพื่อพิจารณาถึงผลที่ประคิษฐกรรมขึ้นนั้นว่าจะสมควรได้รับเงินรางวัล
ประเภทไหน ความจริงคำว่า "ใหญ่ยิ่ง" นี้ก็หมายถึงใหญ่ยิ่งซึ่งทั่วโลกยอมรับ ยก
ตัวอย่างซึ่งมีคนประคิษฐขึ้นโดยในลักษณะนี้ซึ่งไม่เคยมีใครคิดขึ้นแล้วและที่ถามว่าจะ
กินความถึงข้าราชการควยหรือไม่ รัฐบาลขอตอบว่ากินความถึงควย

๑๔.๔๒ น.

นายแซมชาติ บุญยรัตพันธุ์ (ร้อยเอ็ด) : เป็นความรู้สึกที่ดีที่จะมีการ
ส่งเสริมอุดหนุนคนที่มีความคิดวิเศษที่มีขึ้นในประเทศเรา แต่การอุปถัมภ์พระราช
บัญญัติแล้ว ฉันไม่เห็นควย เพราะว่าถ้าพิจารณาโดยเฉพาะพระราชบัญญัติเหรียญ
กุญแจแล้ว ก็มีข้อที่น่าคิดอยู่สองประการ ในการที่ส่งเสริมทำให้เกิดคนเช่นนี้
ขึ้นได้ ในประการแรกก็คือว่าในการพระราชทานเหรียญกุญแจให้แก่มามีความคิด
วิเศษนั้นเป็นอันหนึ่งซึ่งเป็นความดีความชอบที่ควรจะได้ และจะเป็นการอุดหนุน
ส่งเสริมให้คนมีความดีและมีความคิดวิเศษ และอีกประการหนึ่ง การที่จะนำมามี
เงินจำนวน ๔,๔๐๐ บาท หรือ ๑,๒๐๐ บาท ลงในกฎหมายนี้ ฉันเห็นว่าไม่ชอบ
ควยลักษณะกฎหมายซึ่งฉันจะได้อภิปรายเป็นตอน ๆ ไป

ในประการแรกคือการบัญญัติให้เหรียญกุญแจและให้เงินผู้มีความคิดวิเศษ
จะส่งเสริมประคิษฐกรรมของใหม่ ๆ เพียงใดหรือไม่ ฉันสงสัยว่าจะเป็นการช่วย
ได้เพียงใด เราอาจแยกนักประคิษฐได้ ๒ ประเภท ประเภท ๑ เป็นข้าราชการ
และอีกประเภท ๑ เป็นพ่อค้า ซึ่งเขาจะคิดประคิษฐในงานของเขาดีขึ้น สำหรับ
ข้าราชการนั้น เขายังมีตำแหน่งและเงินเดือนอยู่แล้ว และถ้ายังได้เหรียญกุญแจ

มาลา ก็เป็นการดีของเขา แต่สำหรับบุคคลประเภทที่ ๒ เป็นคนซึ่งมีความคิดวิเศษจริง แต่ผลจากงานที่เขาคิดค้นขึ้นได้นั้น ถ้าพูดตรง ๆ เหมียญคุมภูมาลา เขาไม่คำนึงถึงก็ได้ นั่นหมายความว่าเมื่อเขาทำดีแล้ว แต่ผลที่เขาคิดไม่ใช่มุ่งเฉพาะให้เหมียญแต่เขาไปถึงผลกำไร เพราะฉะนั้นเราไม่ควรจะบัญญัติให้เงินและเหมียญ เช่นนั้นเป็นการเพียงพอหรือไม่ ฉันคิดว่าไม่พอ และสิ่งที่เพียงพอเราควรมองไปรอบ ๆ ก่อนว่า จะมีอะไรส่งเสริม ทำไมเราไม่ออกพระราชบัญญัติคุ้มครองประติษฐกรรม ซึ่งเราได้รับรองมานานักหนาแล้ว ซึ่งเมื่อใครมีความคิดวิเศษแล้ว ๆ ก็ให้เขาได้มีการคิดกอบโกยเงินของเขาด้วยตนเอง ฉันคิดว่าถ้าเราจะมีพระราชบัญญัติคุ้มครองความพิเศษในหัวสมองของคนแล้วจะดีกว่าที่จะให้เหมียญคุมภูมาลาและเงิน แต่สำหรับข้าราชการเป็นอีกอย่างหนึ่ง เพราะเขามีเงินเคื่อนและหน้าที่ที่จะบอกตำแหน่งให้ดีขึ้นอย่างที่เราได้ยินได้ฟังแล้วว่า ถ้าเขาคิดอะไรขึ้นก็ได้เงิน ฉันคิดว่ามีมาก ๆ และเวลานี้ก็มีอยู่แล้ว แต่เขาไม่กล้าลิดหัวสมองให้ใครรู้ และฉันมีเรื่องที่จะเรียนว่ามีคนพูดเหมือนกันว่า เมื่อเขาได้เสนอเรื่องไปแล้วก็ได้รับคำตอบว่าเรื่องนี้กำลังคิดอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อเขาคิดอะไรได้ก็ให้เขากอบโกยผลผลิตที่เกิดขึ้นจากความคิดของเขาได้หรืออะไรก็ได้แล้วแต่ที่เขาจะคิด นั่นเป็นประการแรกที่ฉันคิด เพียงเฉพาะให้เหมียญยังน้อยไป เราควรให้พระราชบัญญัติเพื่อคุ้มครองเขา

ประการที่สอง เป็นการไม่เหมาะสมอย่างยิ่งที่จะเอาเรื่องเงินมาบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเหมียญคุมภูมาลา เรื่องเหมียญเป็นเรื่องเหมียญโดยเฉพาะ ไม่ใช่เรื่องเงิน ถ้าเราจะมีเงินเป็นรางวัลให้แก่เขาแล้ว ก็ควรมีพระราชบัญญัติออกมาอีกต่างหาก ไม่ควรจะมาแก้ในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าใครทำความดีความชอบก็ให้ทั้งเหมียญทั้งตรา ถ้าหากว่าเราจะให้เงินเช่นนั้น อย่างนั้นเราก็ควรมีพระราชบัญญัติออกมาอีกต่างหาก ไม่เช่นนั้นแล้วก็จะก้าวก่ายกันไม่ขาดเสียเลย ทั้งเหมียญทั้งเงินปะปนกันหมด ฉันเห็นว่าเหมียญเป็นเกียรติยศอย่างยิ่ง ตราเป็นเกียรติยศอย่างยิ่ง ควรให้เป็นเฉพาะเหมียญ ไม่ควรเอาเรื่องเงินมาก้าวก่ายในเรื่องเหมียญ และเงินรางวัลมาปนกันฉันไม่เห็นควย และขอของใจของฉันมีดังนี้ หวังว่าคงจะได้รับความพิจารณาจากรัฐบาล

นายทวี บุญยเกตุ รัฐมนตรี : ความจริงรัฐบาลก็ได้พิจารณา คือที่ท่านถาม
ในปัญหาที่ว่าทำไมไม่ออกพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการควบคุม เพื่อให้บุคคลคิด ความ
จริงพระราชบัญญัติซึ่งไม่ใช่รัฐบาลนี้ แม้รัฐบาลเก่าก็ร่างมาแล้ว แต่ในการออก
พระราชบัญญัตินี้เท่ากับเป็นค่า ๒ คม เพราะความจริงถ้าพูดถึงการประดิษฐ์
ยังไม่เห็นบุคคลใดได้ประดิษฐ์ขึ้น ในขณะที่บุคคลใดก็ไม่สามารถจะค้นคิดสิ่งใหม่ ๆ
ได้ โดยมากเราเรียนแบบจากต่างประเทศเขา บางทีคนที่ ๒ อาจจะมีความคิด
ประดิษฐ์หรือแก้ไขให้ดีขึ้นก็เป็นเหตุให้ชักของชักขวางไม่ให้คนที่ ๒ ทำขึ้นได้ เพราะ
ฉะนั้นรัฐบาลเห็นว่าในขณะนี้ยังไม่จำเป็น ส่วนที่ท่านถามว่าเหรียญกษาปณ์เมื่อ
ให้แล้วก็ได้เงินไปควย ความจริงในตัวพระราชบัญญัตินั้นก็ได้บอกแล้วว่าใคร
ไปแล้วก็ได้เงินควย แต่ในร่างนั้นมีคำว่าอาจจะ ซึ่งอาจจะให้เงินก็ได้ ซึ่งคณะ
กรรมการเห็นว่าให้ เพราะฉะนั้นในสิ่งที่ท่านสงสัยก็ไม่น่าจะมีปัญหาข้อนี้

๑๔.๕๐ น.

นายสุวิชัย พันธ์เศรษฐ (เชียงใหม่) : ตามที่รัฐบาลเสนอร่างพระราช-
บัญญัติเหรียญกษาปณ์เข้ามานี้ โดยเฉพาะในเรื่องหลักการและเหตุผลนั้น ฉันก็ไม่
ขัดข้อง แต่ที่นี้ใครมาพิจารณาในมาตรา ๔ ซึ่งในมาตรา ๔ นี้ได้กล่าวว่า ผู้ที่จะได้
รับพระราชทานเหรียญทองเป็นผู้ที่มีคุณประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองโดยถึงขนาด คำ
ว่าถึงขนาดตอนหนึ่ง และอีกตอนหนึ่งการคิดเงินให้เป็นรายปีอย่างสูงสำหรับบุคคล
ชั้นเยี่ยม คำว่าถึงขนาดและชั้นเยี่ยม ฉันรู้สึกสงสัยว่าทางฝ่ายกรรมการจะพิจารณา
ประการใด เพราะเหตุว่าในบางกรณีก็คิดคนสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ประเทศ บาง
เรื่องเกี่ยวกับยุทธภัณฑ์ เช่นอาวุธแปลก ๆ ใหม่ ๆ สำหรับใช้ในกองทัพ และในบาง
กรณีก็คิดไว้เป็นประโยชน์แก่ประชาชน เช่นเกี่ยวกับการคิดปราบโรค เช่นหุบป่าสเตอร์
คิดยาป้องกันสุนัขบ้ากัด และนอกจากนี้ยังมีอีกหลายร้อยเรื่องที่จะมีการค้นคว้าสิ่ง--
ต่าง ๆ ขึ้น อย่างเช่นปรากฏอยู่ในกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ มีอยู่เสมอ ๆ อย่าง
บางคนก็คิดค้นคว้าเพื่อช่วยเหลือในการวิทยาศาสตร์ในทางทหารบาง ในทางแพทย์-
บางซึ่งมีอยู่เนือง ๆ ที่นั้นนอกจากนี้ฉันยังอยากจะขอทราบจากรัฐบาลต่อไปอีกว่า ใน
กรณีที่มีพระราชบัญญัตินี้ จะมีผลย้อนหลังที่จะให้ผู้ที่คิดค้นมาก่อนที่ได้เหรียญกษาปณ์

ลามาแล้วหรือไม่ ซึ่งเขาคงจะได้เกียรติยศและประโยชน์ตอบแทนในการที่เขาได้มีความอุตสาหะพยายามเพื่อช่วยเหลือให้ประเทศชาติเราได้มีสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ คือว่าการประดิษฐ์คิด การชวนชว้ายกดี ในเมื่อเราต้องการสนองบุคคลที่เจตนาทำ--ประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติเช่นนี้ เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัติฉบับนี้ ถ้าหากว่าจะมีขึ้นในบัดนี้แล้วควยเหตุคงกล่าวแล้ว แต่ในพระราชบัญญัตินี้มีใครกล่าวขอความไว้--เป็นอย่างอื่น ฉันจึงถือว่าพระราชบัญญัตินี้เป็นอันเริ่มต้นมีผลเมื่อได้ประกาศไป เมื่อเช่นนี้สำหรับบุคคลซึ่งได้คิดชวนชว้ายกดีขึ้นซึ่งมีผลถึงขนาดและชั้นเยี่ยมก็ไม่ได้มี--ประโยชน์อะไรจากพระราชบัญญัติฉบับนี้ ฉันจึงขอทราบว่าจะทำไมถึงไม่ให้ลดหย่อนหลัง--และรัฐบาลจะมีทางพิจารณาอย่างไร จะถือเอาว่าผลประโยชน์ส่วนใดประมาณกับ--การที่จะพิจารณา

นายทวี บุญยเกตุ รัฐมนตรี : ที่ท่านถามว่าจะถือผลอย่างไรในการพิจารณาว่าชั้นเยี่ยมและไม่เยี่ยม ความจริงรัฐบาลก็ได้กำหนดว่าจะเป็นการประดิษฐ์อย่างใด จะเป็นอาวุธยุทโธปกรณ์ เครื่องยา สุดแต่ว่าสิ่งที่คนคิดนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ชาติ-อย่างไร แต่ในหลักของการเขียนกฎหมาย เราไม่เคยใช้กฎหมายย้อนหลัง และขอโทษที่แล้วตอบท่านผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ดว่า ทำไมจึงให้เงินไว้ในเรื่อง---เหรียญ ความจริงรัฐบาลก็ได้เห็นมติดังกับพระราชบัญญัติในประเทศฝรั่งเศสเป็นต้น ซึ่งก็ได้ให้เงินเป็นชั้น ๆ ลดหลั่นกันไป ความจริงก็เป็นว่าไม่เป็นการขัดกับการร่าง-กฎหมายประการใด

๑๔.๕๕ น.

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : ฉันได้ฟังคำอภิปรายของรัฐบาลและสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่าน แต่มีความเข้าใจไปคนละทาง คือฉันเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้จะได้ผลแต่ในทางจิตใจ คือว่าโน้มน้าวให้คนคิด ในทางปฏิบัติฉันเข้าใจว่าจะไม่สู้มีประโยชน์อะไรนัก เพราะเหตุว่าบุคคลซึ่งได้พยายามคิดค้นแบบแผนอะไร-ทำอะไรหรือประดิษฐ์อุตสาหกรรมต่าง ๆ ขึ้นมาตามความมุ่งหมายนี้แล้ว ถ้าหากว่าเขาได้ประกอบกิจการของเขาเป็นประโยชน์แล้ว เราควรจะมีกฎหมายไปแทนที่จะ--เป็นสิ่งที่ประดิษฐ์ควบคุมดีกว่ากฎหมายชนิดนี้ สมมติว่ามีความคิดชั้นเยี่ยมได้ประโยชน์-

ปีหนึ่งไม่เกิน ๔,๘๐๐ บาทก็ตาม ซึ่งบุคคลอาจจะเวียนแบบของเขาซึ่งเขาได้คิดขึ้น
 มานั้น ประโยชน์ของเขาก็จะลดน้อยถอยลงไป คือว่าเมื่อประคิฐรู้กันมาก ๆ ขึ้นก็
 เป็นการแข่งขันไปในตัว แต่ฉันมีความสงสัยว่ารัฐบาลทำไมถึงไม่พิจารณากฎหมาย-
 เป้เคนท์ คือกฎหมายจดทะเบียนสิ่งประคิฐ คือควบคุมในส่วนผสมอย่างทีนานา--
 ประเทศที่เขาได้กระทำกัน ถ้าหากว่าเขาคิดประคิฐได้และเมื่อมีการถึงขนาดเป็น
 ประโยชน์แก่ประเทศชาติเช่นนี้แล้ว การที่จะบังคับผู้รับเงินปีละ ๔,๘๐๐ บาทแล้ว
 พอหรือไม่ ถ้าอ่านกฎหมายเป้เคนท์แล้ว เขาขายกันหลายแสนหลายล้านเหรียญ-
 ซึ่งมีประโยชน์มาก เพราะฉะนั้นในทางผล ถ้าหากว่าเมื่อบุคคลใดได้คิดค้นเป็น--
 ประโยชน์ถึงขนาดอันแท้จริง และสามารถจะนำสิ่งประคิฐนั้นออกจำหน่ายยังตลาด
 โลกแล้ว ฉันคิดว่าเขาเป็นผู้เสียหาย คือเงินที่ให้นั้นไม่พอกับความต้องการของเขา
 นี้จะเป็นเหตุให้กฎหมายฉบับนี้ไม่เป็นผลอะไรขึ้น ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงแล้วเมื่อคืนนี้ว่า
 ถ้าหากว่าเรามีกฎหมายจดทะเบียนสิ่งประคิฐแล้ว เราต้องการจะเวียนแบบต่าง--
 ประเทศ หรือต่างประเทศอาจจะมาจดทะเบียนสิ่งประคิฐขึ้นในบ้านเมืองเราแล้ว
 คนที่ ๒ ก็ไม่สามารถจะทำอะไรได้เช่นนั้น ในเหตุผลข้อนี้ ฉันเห็นว่าเป็นเหตุผลที่
 แคมมาก คือว่าบุคคลที่คิดอะไรขึ้นได้เขาก็ชอบที่จะสงวนเป็นอาชีพให้จดทะเบียนใน
 ครอบครัวของเขา ไม่ให้ใครเอาอย่าง ซึ่งทุก ๆ คนในโลกนี้ไม่ต้องการให้ใคร-
 มาเอาอย่างของเขาทุก ๆ คนเป็นธรรมดา เราก็ไม่สามารถจะเวียนแบบเขาได้-
 นั้นเป็นความคิดทำให้การประคิฐในประเทศไทยเราอาจจะไม่เจริญรุ่งเรืองขึ้นเงิน
 ๔,๘๐๐ บาท สำหรับปีหนึ่งไม่ใช่เป็นเงินรายได้ตามกฎหมายสำหรับผู้ที่มีความคิดพิเศษ--
 และได้รับประโยชน์ขึ้นเยี่ยงอย่างทีนานาประเทศเขาทำกันทุก ๆ ประเทศที่เขาทำ-
 กันมาแล้ว เขาได้มีกฎหมายเป้เคนท์ คือกฎหมายจดทะเบียนสิ่งประคิฐ คือไม่ให้
 ใครแย่ง เพื่อให้เจริญเป็นลำดับไป และบุคคลอื่นจะได้คิดอย่างอื่นไปใหม่ ไม่ใช่
 ว่ามีตาม ๆ กัน เพราะฉะนั้นเมืองไทยเราถ้ามีจุดประสงค์อย่างที่ท่านรัฐมนตรีชี้แจง
 แล้ว ก็หมายความว่าคอยคิดตาม ๆ กันก็คิดว่าที่จะไปคิดให้แปลกกว่าเขา เมื่อใคร
 ทำอะไรขึ้นได้แล้ว ฉันก็จะได้เอาอย่างบาง เช่นท่านผู้มีเกียรติคิดรด ๓ ล้อขึ้นแล้ว
 รด ๓ ล้อก็เต็มทั้งเมือง แล้วผู้คิดก็ไม่ได้อะไร นอกจากนั้นยังเป็นการทำลายคน

ภายหลัง คือนาย ก. คิดอะไรขึ้นอย่างหนึ่งเป็นประโยชน์ชั้นเยี่ยม ได้รับเงินรางวัล
 วัลจากรัฐบาลปีหนึ่ง ๔,๘๐๐ บาท ผลต่อนั้นคนก็คิดกรากอน ๆ แลวกไม่มีอะไร
 เลย และคนนั้นจะไปตั้งโรงอุตสาหกรรมก็ทำไม่ได้ แลวกอีกข้อหนึ่งในทางจิตใจและ
 ในทางหลักความคิด ผู้ใดคิดได้เป็นคนแรก แล้วคนหลังอาจจะคิดแบบใดดีกว่าคนนั้น
 แต่หลักความคิดเดิมที่คิดไว้นั้นเอง อย่างวานาย ก. คนหนึ่งคิดสิ่งประดิษฐ์ได้มีคุณ-
 พิเศษชั้นเยี่ยม ซึ่งคณะกรรมการปัจจุบันนี้ได้พิจารณาแล้ว แต่ไม่มีอะไรจะควบคุม--
 คอไปคนหลัง ๆ อาจจะเห็นชอบกพรองของคนคิดแรกแลวกมาคิดขึ้นใหม่ ความคิดใหม่
 ก็ทำลายความคิดของคนคิดคนแรกให้ย่อยยับลงไป เพราะฉะนั้นเงิน ๔,๘๐๐ บาท ไม่
 เป็นประโยชน์อะไรเลย ถ้าหากว่าเขาคิดได้ อย่างมีผู้ประดิษฐ์คิดทำเครื่องยนต์ได้ใน
 เมืองไทยเป็นคนแรก แต่เมื่อเขาออกสู่ตลาดเดี่ยวคนนั้นทำเดี่ยวคนนั้นทำ แล้วคนคิด-
 แรกก็เจ๊งเพราะไม่มีอะไรควบคุม เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลเห็นไปว่าเราพยายามที่-
 จะเขียนแบบกันอยู่เรื่อย ๆ ไปเช่นนี้ เป็นหนทางที่เจริญหรือว่าเราจะจำกัดแบบเสียที่
 หนึ่งซึ่งมีกฎหมายควบคุมแบบและจดทะเบียนสิ่งประดิษฐ์ ถ้าจะพูดตามเหตุผลในนานา-
 ประเทศหลายสิบประเทศซึ่งเขามีกฎหมายชนิดนี้ เว้นแต่ประเทศไทยเราเท่านั้นซึ่ง--
 พยายามจะเขียนแบบของเขา ความจริงอย่างรถยนต์ เครื่องยนต์ ซึ่งมีอยู่ปัจจุบันนี้
 จนเวลานี้ก็ไม่มีใครเขียนแบบเขาได้ เพราะฉะนั้นผลในเรื่องการเขียนแบบอย่างที่ว่า
 ถ้ามีการจดทะเบียนสิ่งประดิษฐ์ขึ้นแล้ว เราจะเขียนแบบเขาไม่ได้ แต่ว่าเราไม่ได้-
 จดทะเบียนสิ่งประดิษฐ์เราก็เขียนแบบเขาไม่ได้จนปัจจุบันนี้ คนไทยที่ไหนทำรถยนต์
 ใดบ้าง คนไทยที่ไหนทำเครื่องยนต์ใดบ้าง แม้แต่แมกนิโคก็ยังไม่สามารถจะเลียนเอา
 แบบเขามาทำได้

อีกประการหนึ่ง คำว่าเลียนแบบ ถ้าจะพูดกันโดยหลักการแล้ว ไม่สำคัญใน
 เรื่องแบบ สำคัญในเรื่องส่วนผสมในแบบมากกว่า คืออย่างเครื่องยนต์แต่ละส่วนผสมใน
 สิ่งประดิษฐ์ก็มีต่าง ๆ กัน แล้วเปลี่ยนรูปร่างให้ผิดเพี้ยนไปก็ไม่อยู่ในกฎหมายที่จะควบ
 คุม เพราะฉะนั้นฉันเห็นว่าการที่จะตรากฎหมายขึ้นชนิดนี้ น่ากลัวจะได้แต่มีความคิด
 ตามที่วางมานี้ ผู้มีความคิดชั้นเยี่ยม คือคิดได้ชั้นเยี่ยมแสดงให้เห็นว่าคิดได้เท่านั้น--
 เอง แลวกได้รับเงิน ๔,๘๐๐ บาทไป ตามที่คณะกรรมการจะพิจารณาให้เป็นการสมควร

แต่ความผิดที่เขาได้รับเอาเงินไปแล้วจะเกิดอะไรแก่ประเทศชาติ ในทางปฏิบัติรัฐบาลได้คำนึงถึงข้อนี้บ้างหรือเปล่า หลักในทางทฤษฎีกับปฏิบัติมันต่างกัน เราอาจจะแสดงให้ดูได้ แต่เราจะควบคุมวิธีปฏิบัติให้เกิดผลแก่ประเทศชาตินั้นมีกฎหมายอะไรควบคุม รัฐบาลจะช่วยเหลือเขาได้หรือไม่ หรือว่าคิดได้ก็ให้เงิน ๔,๘๐๐ บาทแบบของเขาทำการค้าขาย แยกเขาให้เขาต้องล้มละลายหรือกิจการของเขาไม่เจริญ เพราะฉะนั้นผลของกฎหมายฉบับนี้ ฉันคิดว่าโดยมากบุคคลภายนอกซึ่งเขาเป็นพ่อค้า เป็นนักวิทยาศาสตร์ นักประดิษฐ์กรรมที่เขามีความรู้สูง ๆ ฉันคิดว่าเขาจะไม่ให้เลย คือเขาไม่ต้องการอะไรเลย นอกจากนั้นก็มีพวกประเภทข้าราชการคือข้าราชการเท่านั้นที่พยายามจะคิด คือคิดแล้วได้เหรียญกษาปณ์ ได้เงินเพิ่มพิเศษ แต่ข้าราชการคิดได้แล้วไปตั้งโรงอุตสาหกรรมหรือเปล่า ไปตั้งปฏิบัติให้เป็นไปตามความคิดความเห็นหรือเปล่า ย่อมเป็นไปได้ เพราะตัวเป็นข้าราชการนอกจากขายแบบไป และคนที่เอาอย่างไปจะไปทำได้อย่างบุคคลนั้นก็ย่อมเป็นปัญหาในทางปฏิบัติก็ยุ่งยากมาก ฉันคิดว่าประโยชน์ของกฎหมายนี้น่ากลัวจะไม่ได้รับสมความมุ่งหมาย จะมีแต่พวกข้าราชการเท่านั้น ถ้าจะพูดถึงวัตถุประสงค์ที่จะอุดหนุนพวกข้าราชการแล้วก็ไม่เห็นชอบด้วย เพราะเหตุว่าข้าราชการเป็นข้าราชการซึ่งมีหน้าที่โดยกฎหมาย จะต้องทำความดีความชอบในหน้าที่ ข้าราชการจะต้องช่วยประเทศชาติในยามคับขันหรือเมื่อชาติจะล่มจม ถ้ามีความคิดแล้วก็ต้องแสดงหมด จะได้เลื่อนตำแหน่งแห่งที่อาจจะได้เป็นใหญ่เป็นโตไปเพราะมีความรู้ตามหลักวิชาการนั้น ๆ แต่ทำไมไม่แสดงกันหรือจะรอเอาเงินตามพระราชบัญญัตินี้ ฉันยังมีความสงสัยเพราะฉะนั้นผลในทางปฏิบัติดังที่ทราบเรียบมาแล้วเห็นว่ากฎหมายนี้ไม่ชอบด้วยเหตุผล ในใจของฉันเห็นว่าควรจะไปใช้กฎหมายในเรื่องทางเปเตนต์ดีกว่า และประโยชน์ที่เขาจะได้รับก็มากกว่านี้ และยิ่งกว่านี้ในกฎหมายมาตรา ๔ นี้มีความเขียนไว้ซึ่งน่าจะ--เขาใจยาก แต่ฉันอาจจะอ่านเข้าใจผิดก็ได้ คือเหรียญนี้สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิในทางศิลปวิทยาอันได้แสดงให้เห็นประจักษ์เป็นพิเศษตามที่ทรงพระราชดำริเห็นสมควร คือว่าในชั้นนี้ก็หมายความว่าเมื่อมีความคิดเป็นพิเศษควรได้รับเหรียญและได้ใช้ศิลปวิทยา--เป็นคุณแก่บ้านเมืองได้จนถึงขนาด ผู้นั้นอาจได้รับเงินเพิ่มพิเศษเป็นกรณีสำหรับผู้คน-

คิดชั้นเยี่ยมไม่เกิน ๔,๘๐๐ บาท เงินนี้ให้สำหรับผู้คนที่คิดหรือสำหรับผู้กระทำ ฉะนั้น
 ความสงสัยอยากจะเรียนถามว่า สำหรับผู้คนที่คิดชั้นเยี่ยมไม่เกินปีละ ๔,๘๐๐ บาทถา
 หากว่าฉันเข้าใจผิด คือมีความมุ่งหมายที่จะให้สำหรับผู้คนที่คิด ฉะนั้นมุ่งหมายแต่ในทาง
 ปฏิบัติ ไม่ใช่ในทางความคิด คือว่าควรจะเป็นหลัก ๒ หลัก คือต้องคิดใคร่หรือทำ-
 ใคร่เป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองแล้ว ฉะนั้นไม่คัดค้าน เพราะฉะนั้นกฎหมายนี้เขียน--
 กลุ่มเคลือบคือความใคร่หลายนัย ให้ผู้คนที่คิดคนแรกก็ได้ คิดแล้วแสดงแล้ว ใครจะทำ
 หรือไม่ทำเป็นเรื่องของรัฐบาลหรือใครจะเอาตัวอย่างไปทำเช่นนั้นแล้วไม่เห็นชอบด้วย
 เลยทีเดียว

อีกประการหนึ่ง รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมาโดยมุ่งประสงค์ว่า
 จะให้มีผู้คิดคนช่วยเหลือประเทศชาติในภาวะสงคราม ในภาวะบ้านเมืองอาจฉุกเฉิน
 ขึ้นเช่นนั้น บางทีความคิดนั้นเป็นชั้นเยี่ยมสำหรับในเวลาที่บ้านเมืองอยู่ในภาวะสงคราม
 เช่น สมมติว่าเวลานี้อาจจะทำเครื่องอุปโภคบริโภคอย่างใดอย่างหนึ่งใช้ได้ในเวลา-
 ชาติแคลน ซึ่งไม่มีและก็ได้รับเงินไปค่านี้อแล้ว แต่เงินนั้นต้องจ่ายไปตลอดชีวิต แต่ถ้า
 อีก ๒ ปีสงครามเสร็จ ความคิดชั้นเยี่ยมกลายเป็นไม่มีประโยชน์ ความมุ่งหมายของ
 รัฐบาลนี้ก็ขอให้เรื่อย ๆ ไป ดังนั้นเห็นว่าประโยชน์ที่ได้นั้นไม่คุ้มค่า จึงไม่เห็นด้วย

นายทวี บุญยเกตุ รัฐมนตรี : ตามที่ท่านสมาชิกเมื่อขึ้นไปในทางที่อยาก-
 จะให้รัฐบาลออกกฎหมายไปแทนที่ เรื่องนั้นฉันได้ชี้แจงแล้วว่า พระราชบัญญัตินี้เป็น-
 มีคสองคม คมอย่างใดอย่างหนึ่งจะให้ท่านพิจารณาเอาเอง และเท่าที่ท่านบอกว่าทราบ-
 ใดที่ยังไม่มีพระราชบัญญัติไปแทนที่แล้วยากที่จะหาผู้ประดิษฐ์คิดค้นอะไรขึ้นได้ ข้อนั้นฉัน
 คิดว่าจริง แต่ประเทศไทยเป็นประเทศลัทธิกรรมเฟื่องจะเริ่มตั้งเนื้อตั้งตัวประกอบอุ-
 ตสาหกรรมในเรื่องประดิษฐ์คิดค้นหนทางอุตสาหกรรมต่าง ๆ สิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ ความ
 จริงไม่ใช่คนคิดประดิษฐ์ขึ้นเองเป็นการเลียนแบบมาจากต่างประเทศทั้งนั้น ถึงแม้ว่า
 รัฐบาลก็ไม่สามารถไปแทนที่แบบต่าง ๆ ที่เราเห็นว่าทำไม่ได้ เมื่อทำไม่ได้แล้วก็จะ
 เป็นเหตุให้ประเทศชาติประสบอุปสรรค เพราะเหตุว่าไม่สามารถจะลอกแบบสิ่งต่าง
 ๆ มาได้ และไม่อยากจะพูดมากเพราะเรื่องไกลกว่านี้ เมื่อรัฐบาลไม่สามารถออก
 พระราชบัญญัติไปแทนที่แล้ว เรามีพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้มีผู้คิดค้นประดิษฐ์ขึ้น รัฐบาล

จะเป็นแต่ออกพระราชบัญญัติขึ้นเป็นการล่อใจ ความจริงก็สุดแท้แต่กรรมการจะ--
พิจารณาว่ามีคุณค่าแค่ไหน

ประธานสภา ฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ฉันขอให้ที่ประชุม
วินิจฉัย ผู้ใดเห็นว่าสมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาคือไปขอ
ได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ : เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้
พิจารณาคือไป ส่งคณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

นายทวี บุญยเกตุ รัฐมนตรี : ส่งคณะกรรมการสามัญ

ประธานสภา ฯ : ส่งกรรมการสามัญ ชุดที่ ๓ กำหนดแปรญัตติภายในกี่
วัน

นายทวี บุญยเกตุ รัฐมนตรี : ๕ วัน

ประธานสภา ฯ : ท่านรัฐมนตรีขอให้แปรญัตติภายใน ๕ วัน เมื่อไม่มีผู้ใด
มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ฉันถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ

ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมประจำปีบ-
ประมาณ พุทธศักราช ๒๔๘๕

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ

งบประมาณเพิ่มเติม

ประจำปีงบประมาณ พุทธศักราช ๒๔๘๕

หลักการ

ขอตั้งงบประมาณเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณพุทธศักราช ๒๔๘๕

เหตุผล

๑. เนื่องจากเงินงบประมาณที่ได้รับอนุมัติประจำปีไม่เป็นการเพียงพอแก่การ
ใช้จ่าย

๒. มีรายการที่จำเป็นต้องตั้งจ่ายมางประการเป็นการควน
 ๓. รายการที่ขอเพิ่มนั้น ปรากฏในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมประ
 จำปีงบประมาณ พุทธศักราช ๒๔๘๕ นั้นแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม

ประจำปีงบประมาณ

พุทธศักราช ๒๔๘๕

.....

.....

.....

.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า เงินอนุญาตไว้ตามงบประมาณประจำปีงบประมาณ พุทธศักราช ๒๔๘๕ ไม่พอแก่การที่ปรากฏว่า จะต้องใช้จ่ายประจำปี และมีความจำเป็นที่จะต้องตั้งรายจ่ายสำหรับกิจการบางอย่างขึ้น

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พุทธศักราช ๒๔๘๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มงบประมาณรายจ่ายในงบประมาณประจำปีงบประมาณ พุทธศักราช ๒๔๘๕ อีกเป็นจำนวน ๒๑,๓๗๗,๔๕๑ บาท จำแนกดังนี้

หมวด ๖ สำนักนายกรัฐมนตรี	๓๑๓,๐๐๒	บาท คือ
หมู่ ก. สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี		
เงินเดือน	๑๐,๓๔๗	บาท
ค่าใช้สอย	๕๒,๔๐๗	บาท

หมู่ ข.	กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี		
	ค่าใช้สอย	๑๐๗,๑๔๘	บาท
	การจร	๒๕,๐๐๐	บาท
หมู่ ค.	กรมโฆษณาการ		
	เงินเดือน	๑,๓๐๐	บาท
	ค่าใช้สอย	๕๕,๑๐๐	บาท
	การจร	๑๒,๓๕๐	บาท
หมู่ ง.	คณะกรรมการกฤษฎีกา		
	ค่าใช้สอย	๔,๘๕๐	บาท
หมู่ จ.	คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน		
	ค่าใช้สอย	๑๐๐	บาท
หมวด ๘	กระทรวงกลาโหม	๔๗,๖๖๓	บาท คือ
	การจรพิเศษ	๔๗,๖๖๓	บาท
หมวด ๘	กระทรวงการคลัง	๓,๑๓๒,๑๐๕	บาท คือ
หมู่ ข.	สำนักงานปลัดกระทรวง		
	เงินเดือน	๖,๓๐๐	บาท
	ค่าใช้สอย	๑๔,๘๔๘	บาท
หมู่ ค.	กรมคลัง		
	ค่าใช้สอย	๑,๐๖๒,๐๓๔	บาท
	การจร	๓๔,๓๓๓	บาท
หมู่ ง.	กรมบัญชีกลาง		
	ค่าใช้สอย	๔๔,๑๖๒	บาท
หมู่ จ.	กรมศุลกากร		
	ค่าใช้สอย	๔๓,๕๔๐	บาท
	การจร	๒,๖๒๒	บาท

หมู่ ฉ. กรมสรรพสามิต		
ค่าใช้จ่าย	๑,๕๐๐,๐๐๐	บาท
หมู่ ช. กรมสรรพากร		
ค่าใช้จ่าย	๓๓๙,๒๓๐	บาท
หมวด ๙ กระทรวงการต่างประเทศ	๙๙๐,๕๑๔	บาท คือ
หมู่ ข. สำนักงานปลัดกระทรวง		
ค่าใช้จ่าย	๒๙๓,๖๒๕	บาท
การจร	๔๔๙,๒๕๔	บาท
หมวด ๑๐ กระทรวงการสาธารณสุข	๑,๑๔๐,๖๒๔	บาท คือ
หมู่ ก. สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี		
เงินเคื่อน	๒๑,๓๖๒	บาท
หมู่ ข. สำนักงานปลัดกระทรวง		
ค่าใช้จ่าย	๑๕,๐๐๐	บาท
การจร	๓๖,๐๐๐	บาท
หมู่ ค. กรมการแพทย์		
ค่าใช้จ่าย	๓๖๓,๓๑๐	บาท
การจร	๔๐,๓๐๐	บาท
หมู่ ง. กรมประชาสงเคราะห์		
ค่าใช้จ่าย	๕๖,๒๖๖	บาท
การจร	๕๖,๐๐๐	บาท
หมู่ จ. กรมมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์		
ค่าใช้จ่าย	๑๙๑,๔๐๐	บาท
หมู่ ฉ. กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์		
ค่าใช้จ่าย	๑๕,๐๐๐	บาท
หมู่ ช. กรมสาธารณสุข		
ค่าใช้จ่าย	๒๔๖,๖๔๐	บาท
การจร	๑๓๔,๓๐๐	บาท

หมวด ๑๑	กระทรวงการอุตสาหกรรม	๑๗๑,๓๕๐	บาท	คือ
หมู่ ก.	สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี			
	เงินเคียน	๔,๒๗๐	บาท	
หมู่ ข.	สำนักงานปลัดกระทรวง			
	เงินเคียน	๒๗,๐๕๐	บาท	
	ค่าใช้สอย	๓๘,๐๐๐	บาท	
	การจร	๑๐,๐๐๐	บาท	
หมู่ ค.	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม			
	เงินเคียน	๑๓,๘๒๕	บาท	
	ค่าใช้สอย	๑,๐๐๐	บาท	
หมู่ ง.	กรมโรงงานอุตสาหกรรม			
	เงินเคียน	๑๓,๗๕๐	บาท	
	ค่าใช้สอย	๗,๐๐๐	บาท	
หมู่ จ.	กรมวิทยาศาสตร์			
	เงินเคียน	๑๔,๒๔๕	บาท	
	ค่าใช้สอย	๑๘,๗๐๐	บาท	
หมู่ ฉ.	กรมโลหกิจ			
	ค่าใช้สอย	๒๑,๔๐๐	บาท	
	การจร	๒,๐๓๐	บาท	
หมวด ๑๒	กระทรวงเกษตรธิการ	๑,๒๖๖,๔๕๑	บาท	คือ
หมู่ ข.	สำนักงานปลัดกระทรวง			
	ค่าใช้สอย	๔,๐๕๒	บาท	
หมู่ ค.	กรมเกษตร			
	ค่าใช้สอย	๑๕๐,๐๐๐	บาท	
	การจร	๒๓,๑๖๐	บาท	

หมู่ ง. กรมการประมง

เงินเคื่อน	๘,๒๙๕	บาท
ค่าใช้สอย	๒๒,๕๑๔	บาท
การจร	๓๖,๘๐๐	บาท

หมู่ จ. กรมชลประทาน

ค่าใช้สอย	๒๔,๐๐๐	บาท
การจร	๑๔,๐๐๐	บาท

หมู่ ฉ. กรมปลัดัวและสัตว์พาหนะ

เงินเคื่อน	๓๒,๖๔๐	บาท
ค่าใช้สอย	๔๐๐,๐๐๐	บาท
การจร	๑๐๙,๐๐๐	บาท

หมู่ ช. กรมป่าไม้

ค่าใช้สอย	๒๔๐,๐๐๐	บาท
-----------	---------	-----

หมู่ ซ. กรมสหกรณ์

เงินเคื่อน	๑๓,๘๕๐	บาท
ค่าใช้สอย	๕๐,๐๐๐	บาท
การจร	๖๐,๐๐๐	บาท

หมวด ๑๓ กระทรวงคมนาคม ๖,๐๘๙,๒๖๒ บาท คือ

หมู่ จ. สำนักงานปลัดกระทรวง

ค่าใช้สอย	๔,๕๐๐	บาท
-----------	-------	-----

หมู่ ค. กรมการขนส่ง

เงินเคื่อน	๘,๔๖๐	บาท
------------	-------	-----

หมู่ ง. กรมเจ้าท่า

ค่าใช้สอย	๒๙,๙๐๐	บาท
การจร	๖๐,๐๐๐	บาท

หมู่ จ.	กรมไปรษณีย์โทรเลข		
	ค่าใช้สอย	๘๑๙,๖๔๓	บาท
หมู่ ฉ.	กรมทาง		
	ค่าใช้สอย	๑,๖๔๘,๔๘๘	บาท
	การจร	๓๕,๐๐๐	บาท
หมู่ ช.	กรมรถไฟ		
	ค่าใช้สอย	๓,๓๙๑,๓๙๐	บาท
	การจร	๑๑๒,๑๐๐	บาท
หมวด ๑๔	กระทรวงพาณิชย์	๒๐๒,๖๓๔	บาท คือ
หมู่ ข.	สำนักงานปลัดกระทรวง		
	เงินเคื่อน	๔,๖๔๙	บาท
	ค่าใช้สอย	๔๒,๙๐๒	บาท
หมู่ ค.	กรมการสนเทศ		
	เงินเคื่อน	๒๒,๕๐๕	บาท
	ค่าใช้สอย	๘,๕๕๑	บาท
หมู่ ง.	กรมการค้ายภายใน		
	เงินเคื่อน	๑๖,๔๕๐	บาท
	ค่าใช้สอย	๘,๘๕๙	บาท
หมู่ จ.	กรมการค้าต่างประเทศ		
	เงินเคื่อน	๑๑,๔๙๐	บาท
	ค่าใช้สอย	๘,๑๕๘	บาท
หมู่ ฉ.	กรมควบคุมการค้า		
	เงินเคื่อน	๒๑,๑๔๐	บาท
	ค่าใช้สอย	๙,๔๒๙	บาท

หมู่ ช.	กรมทะเบียนการค้า		
	เงินเคียน	๑,๘๖๐	บาท
	ค่าใช้สอย	๕,๓๙๕	บาท
หมู่ ซ.	กรมส่งเสริมการค้า		
	เงินเคียน	๒๒,๕๔๐	บาท
	ค่าใช้สอย	๑๔,๘๖๒	บาท
หมวด ๑๕	กระทรวงมหาดไทย	๕,๘๖๕,๓๒๔	บาท คือ
หมู่ ข.	สำนักงานปลัดกระทรวง		
	ค่าใช้สอย	๓๐,๐๐๐	บาท
	การจร	๖๓๒,๙๕๐	บาท
หมู่ ค.	กรมตำรวจ		
	ค่าใช้สอย	๒,๐๖๒,๓๘๐	บาท
หมู่ ง.	กรมที่ดิน		
	ค่าใช้สอย	๖๕,๐๐๐	บาท
หมู่ จ.	กรมมหาดไทย		
	เงินเคียน	๑๓๒,๓๕๐	บาท
	ค่าใช้สอย	๑,๑๐๐,๐๐๐	บาท
	การจร	๑๔๖,๙๘๒	บาท
	เงินส่งเสริมเทศบาล	๑๕๐,๐๐๐	บาท
หมู่ ฉ.	กรมโยธาเทศบาล		
	ค่าใช้สอย	๔๑๖,๓๒๒	บาท
หมู่ ๓.	กรมราชทัณฑ์		
	ค่าใช้สอย	๑,๐๒๔,๔๔๔	บาท
	การจร	๕๙๓	บาท
หมู่ ๔.	กรมอัยการ		
	ค่าใช้สอย	๑๐๔,๖๖๘	บาท

หมวด ๑๖ กระทรวงยุติธรรม ๔๘,๙๕๑ บาท คือ

หมู่ ข. สำนักงานปลัดกระทรวง
ค่าใช้สอย ๓๐,๕๒๐ บาท

หมู่ ค. ตุลาการ
ค่าใช้สอย ๖๘,๖๓๑ บาท

หมวด ๑๗ กระทรวงศึกษาธิการ ๒,๕๔๐,๕๐๔ บาท คือ

หมู่ ข. สำนักงานปลัดกระทรวง
ค่าใช้สอย ๒๒๐,๐๐๐ บาท

การจร ๑๕,๔๓๐ บาท

หมู่ ค. กรมการศาสนา
ค่าใช้สอย ๙๘,๓๕๕ บาท

หมู่ ง. กรมพลศึกษา
ค่าใช้สอย ๒๐,๐๐๐ บาท

หมู่ จ. กรมมหาวิทยาลัย
เงินเคื่อน ๒๐,๔๐๐ บาท

ค่าใช้สอย ๑๐๕,๙๐๐ บาท

การจร ๘๖,๖๖๔ บาท

หมู่ ฉ. กรมศิลปากร
ค่าใช้สอย ๑,๑๐๐ บาท

หมู่ ช. กรมสามัญศึกษา
ค่าใช้สอย ๑๘๐,๐๐๐ บาท

การจร ๑๕,๑๓๐ บาท

หมู่ ซ. กรมอาชีวศึกษา
ค่าใช้สอย ๖๐,๐๐๐ บาท

หมู่ ฅ. เงินการประถมศึกษา ๑,๙๓๓,๙๒๕ บาท

หมวด ๑๘ สำนักพระราชวัง ๘๑,๕๕๔ บาท คือ

เงินเคียน	๕,๘๕๕	บาท
ค่าใช้สอย	๗๐,๐๐๐	บาท
การจร	๕,๖๙๙	บาท

หมวด ๒๐ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ๑๐๘,๓๐๐ บาท คือ

เงินเคียน	๘๓,๓๐๐	บาท
ค่าใช้สอย	๒๕,๐๐๐	บาท

มาตรา ๔ ให้เพิ่มงบประมาณรายจ่ายพิเศษในงบประมาณประจำปีงบประมาณ พุทธศักราช ๒๔๘๕ อีกเป็นจำนวน ๒,๘๐๒,๓๕๖ บาท จำแนกดังนี้

๑. ค่าเครื่องพิมพ์ดีดและแสตมป์	๖๕,๐๐๐	บาท
๒. ทุนปรับปรุงที่ราชพัสดุ	๖,๙๐๐	บาท
๓. ค่าก่อสร้างโรงคอกลิ้งสุราและแอลกอฮอล์	๑,๑๕๙,๒๙๕	บาท
๔. ค่าดำเนินการในการสั่งสอนและอบรมราษฎร
ในการทำนน้ำศาล	๑๐,๐๐๐	บาท
๕. การส่งเสริมเกษตรกรรมฝ่าย	๕๒,๓๖๖	บาท
๖. การชลประทาน	๓๕๔,๙๒๐	บาท
๗. การบำรุงการขนส่ง	๕๐,๐๐๐	บาท
๘. การสร้างสนามบินพาณิชย์	๒๒,๕๔๕	บาท
๙. เงินทุนสำรองสร้างทาง	๑๑๖,๐๐๐	บาท
๑๐. การก่อสร้างทาง	๘๖๑,๔๐๐	บาท
๑๑. การรถไฟ	๔๐,๐๐๐	บาท
๑๒. การส่งเสริมอาชีพะศึกษา	๒๕,๕๐๖	บาท

มาตรา ๕ ให้จ่ายเงินที่กล่าวตามความในมาตรา ๓ จากเงินรายรับของแผ่นดินและจากเงินคงคลัง และให้จ่ายเงินที่กล่าวตามความในมาตรา ๔ จากเงินคงคลังหรือจากเงินรายได้พิเศษอื่น ๆ

มาตรา ๖ ให้กระทรวงมหาดไทยปฏิบัติการ เบิกจ่ายงบประมาณที่ได้รับอนุญาต
นั้นตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินแผ่นดิน

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการให้เป็นไปตามพระ
ราชบัญญัตินี้.

.....

พล.ต. เกา เขียวเล็ก บริษัทเกษตรกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พุทธศักราช
๒๔๔๕ โดยมีหลักการ ขอตีงบประมาณเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พุทธศักราช ๒๔๔๕

เหตุผลที่รัฐบาลใครจะแถลงเพิ่มเติมคือ งบประมาณประจำปีพุทธศักราช ๒๔๔๕
ซึ่งสภา ฯ นี้อนุมัติและประกาศใช้ไปแล้วนั้น ท่านผู้เป็นสมาชิกยอมรับแล้วว่า ค่า
ใช้สอยในงบประมาณประจำปี ๒๔๔๕ นั้น เราได้ตกลงไปกึ่งหนึ่ง ให้ประหยัดใช้กันให้
พอแก่กาลสมัย นอกจากนั้นตามที่ได้เป็นมาแล้วทุก ๆ ปี เมื่องบประมาณประจำปีได้
ผ่านพ้นไปแล้ว และตอนกลางปีรัฐบาลมักจะเสนอพระราชบัญญัติโอนงบประมาณประเภท
ต่าง ๆ ไปใช้ แต่โดยที่กระทำอย่างนั้น สภา ฯ นี้ได้ตั้งข้อสังเกตว่าไม่เห็นควยในการ
โอนงบประมาณประเภทต่าง ๆ ไปใช้สอย รัฐบาลจึงเสนอความเห็นของสภา ฯ นี้
เพราะฉะนั้นงบประมาณเพิ่มเติมฉบับนี้ท่านจะเห็นได้ว่าส่วนมากมีเป็นค่าใช้จ่าย ถึงแม้ว่า
เราจะช่วยกันประหยัดแล้วก็ตาม แต่ค่าใช้จ่ายซึ่งต่อไป ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เมื่อต้นปีนั้น
ไม่พอใช้จ่าย อีกประการหนึ่งในระหว่างที่มีการฉุกเฉินเช่นนี้ย่อมมีเหตุการณ์เปลี่ยนแปลง
เปลี่ยนแปลงขึ้นโดยไม่คาดฝัน เพราะฉะนั้นจึงได้รวบรวมค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ผ่านไปแล้วนั้นมา
ลงในงบประมาณเพิ่มเติมฉบับนี้ด้วย ฉะนั้นสภา ฯ นี้คงจะรับร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้
พิจารณาด้วยดี

๑๕.๑๔ น.

พล.ต. พิน อมรวิสัยสรเดช (ลำปาง) : พระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม
นี้มีข้อข้องใจ ใครทราบว่าเมื่อใดได้เพิ่มเงินขึ้นเช่นนี้รัฐบาลมีเงินเพียงพอแล้วหรือ และอีก
ประการหนึ่ง รัฐบาลคิดจะเก็บภาษีอะไรขึ้นใหม่แก่ราษฎรอีกบ้างหรือไม่

พล.ต. เกา เพียรเลิศ บริรักษ์พหุกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
 ฉันทได้พูดเมื่อก่อนแล้วว่างประมาณฉบับนี้เป็นการเพิ่มเติม คือค่าใช้จ่ายไม่พอจริง ๆ
 อีกประการหนึ่งเราก็กะยโอนเงินต่าง ๆ ไปใช้สอยสับเปลี่ยนกัน และในเรื่องภาชี-
 อากรนั้นฉันคิดว่ารัฐบาลนี้คงจะไม่ทำนอกจากจะขาดแคลนจนเหลือเกิน

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร) : ในการที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติ
 งบประมาณเพิ่มเติมเข้ามาสู่สภา ฯ นั้นนั้น แม้รัฐบาลจะพยายามชี้แจงขอความจำ
 เป็นมาแต่ก็ตาม แต่ฉันเห็นว่ายังมีข้อที่น่าคำนึงอยู่อีกประการหนึ่ง แม้เรามีความ
 จำเป็นจริง ๆ จะต้องใช้เงิน แต่หากว่าไม่มีเงินเราก็คงต้องระงับการจ่ายไว้ ตาม
 ที่รัฐบาลได้เขียนไว้ในมาตรา ๕ ว่าถึงงบประมาณจำนวน ๒๑ ล้านจะต้องจ่ายจากราย
 รับของแผ่นดินประการหนึ่ง และจ่ายจากเงินคงคลังอีกประการหนึ่งและจ่ายจากพิเศษ-
 ๒ ล้านบาทจะจ่ายจากเงินคงคลังหรือจากเงินรายได้พิเศษอื่น ๆ

เฉพาะเงินในจำนวน ๒๑ ล้านบาทที่จะจ่ายจากเงินรายรับของแผ่นดินและ--
 จากเงินคงคลัง ในข้อนี้ฉันสนใจอยากจะขอทราบเรียนถามท่านว่า รายได้ของแผ่นดิน
 เท่าที่ท่านเก็บมาตั้งแต่ต้นปีจนถึงบัดนี้พอเพียงแก่การที่จะใช้จ่ายนี้หรือไม่ ถ้าหากว่า
 เวลานี้ยังไม่พอ ในระยะเวลาต่อไปจนกว่าจะสิ้นปีนั้นมันหวังจะเก็บได้พอแก่การใช้จ่าย
 นี้หรือไม่ อีกประการหนึ่ง ถึงแม้ว่าท่านได้ชี้แจงแก่ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง เมื่อก่อน
 ว่าถ้าวางหากว่าไม่จำเป็นก็ไม่รบกวนราษฎรนั้น ฉันยังสงสัยอยู่ คือในเมื่อรายได้ของ--
 แผ่นดินเท่าที่สามารถจะหามาได้เมื่อไม่มีแล้วความจำเป็นบังคับรัฐบาลเช่นนั้น แม้จะ
 ตอบท่านเองแบ่งรับแบ่งสู้ว่าจะไม่พยายายรบกวนราษฎร อย่างไรก็ตามคงจะหันไปหา-
 ราษฎรขอความร่วมมือจากราษฎรให้ช่วยกันเสียสละอยู่วันยังค่ำ ถ้าวางหากว่ามีความจำ-
 เป็นจะต้องขอความร่วมมือจากราษฎรดังกล่าวแล้ว อยากจะขอเรียนถามรัฐบาลว่า--
 เวลาที่ประเทศของเราอยู่ในสถานะสงคราม ราษฎรของเราคงได้รับความกระทบ-
 กระเทือนอย่างมากมาย สำหรับข้าราชการ แม้ว่าจะมีรายได้ประจำอยู่มาก ๆ ก็ไ้
 รับทราบในคราวประชุมคราวก่อนว่า รัฐบาลจะหาทางช่วยเหลือผู้ที่มีรายได้ต่ำ ๆ นั้น
 นับว่าเป็นความกรุณาแก่ข้าราชการผู้น้อยอย่างล้นเหลือแล้ว แต่ราษฎรที่มีรายได้ต่ำกว่า
 ข้าราชการที่มีเงินเดือนน้อย ๆ นั้นมีอยู่อีกมากนัก และเขาต้องซื้อของแพงเหมือนอย่าง

ข้าราชการนั้นขอเหมือนกันและประการที่ไม่เหมือนกันก็คือว่า ไม่ได้รับความอนุเคราะห์จากรัฐบาลช่วยเหลือตามที่เคยตอบกระทู้เมื่อคราวประชุมที่แล้ว เมื่อเป็นเช่นนี้ ฉันคิดว่า ถ้าหากว่ามีความจำเป็นที่จะต้องไปขอความร่วมมือจากรัฐบาลให้ช่วยกันเสียสละแล้ว แก้มันแต่ตัวแก จะเอาอะไรมาเสียสละ เมื่อไม่มีเช่นนั้นแล้วงบประมาณที่เราตั้งไว้เช่นนี้รัฐบาลจะเอาเงินจากที่ไหน ฉันสงสัยงบประมาณที่เราตั้งไปนี้ก็เท่ากับเป็นเศษกระดาษเท่านั้น จึงอยากจะขอทราบใดะหนักว่าท่านแน่ใจแล้วหรือว่าจะไม่รบกวนราษฎรเลย และถ้าหากว่าหาไม่ได้ท่านจะจัดการอย่างไร

พล.ต. เภา เพียรเลิศ บริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ท่านกล่าวถึงในมาตรา ๕ และมาตรา ๓ ว่า งบประมาณแต่ละประเภทนั้นจะจ่ายจากที่ใดบ้าง ในนี้ก็บอกว่าจ่ายจากเงินรายได้รับและเงินคงคลัง และเงินรายได้พิเศษก็เช่นเดียวกัน คือสภา ฯ นี้ได้อนุมัติพระราชบัญญัติเงินช่วยชาติเป็นงบประมาณรายได้อีกเพิ่มขึ้นจากงบประมาณประจำปีซึ่งได้ตั้งจ่ายเงินนั้นส่วนหนึ่ง และท่านถามว่าเราจะมีเงินรายได้พอหรือไม่ ในเมื่อมีภาวะคับขันเช่นนี้แล้วเราจะให้งานหยุดชะงักไปทั้งประเทศนั้นทำไม่ได้ อย่างไรก็ดีเราจะต้องมีค่าใช้จ่ายจนได้ ประการแรกฉันใคร่จะให้ความเชื่อมั่นแก่สภา ฯ ว่า งบประมาณรายจ่ายเมื่อเราได้ตั้งไปแล้ว ฉันคิดว่าอย่างไรเสียเราจะต้องทำตามนั้นเป็นของแน่นอน ประการหนึ่ง คือประการหนึ่งถามว่าเงินรายได้ประจำปีและทั้งที่เพิ่มใหม่นี้ไม่เพียงพอแล้ว ก็จำเป็นจะต้องจ่ายจากคงคลังไปเพิ่มเข้า ถ้าเงินคงคลังจะร่อยหรอไปแล้ว เราก็ต้องขอร้องรัฐบาลจะได้เสนอพระราชบัญญัติขึ้นมา

ร.อ. เยี่ยม เอกลักษณ์ (หนองคาย) : ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณแบบนี้ฉันได้พิจารณาจนหมดวันแล้ว อะไร ๆ ก็พอจะเห็นด้วยกับรัฐบาล แต่ในเรื่องค่าจ้างนี้ไม่กระจ่างเสียเลย ขอให้สมาชิกเคื่องลัดลงสลับเป็นอันมากว่าเพิ่มไปทำไมกัน เห็นชัดเจนว่าเดิมได้รับงบประมาณเท่านั้น ขอเพิ่มเท่านั้น แต่บางรายชี้แจงว่าจ้างตั้งกรมใหม่ กระทรวงใหม่ เช่นนี้ก็น่าฟัง ทำให้ผู้พิจารณาได้รับความลำบากใจอย่างยิ่ง ควรจะได้ชี้แจงให้กระจ่างแจ้งกว่านี้อีก

พล.ต. เภา เพียรเลิศ บริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :

ฉันพอจะเข้าใจได้ คือถ้าแม่ว่าท่านสมาชิกโคเคยพิจารณางบประมาณมาด้วยกันบ่อย ๆ แล้วถ้าจะเข้าใจได้ก็ ท่านอาจจะมาฟังหลังและยังไม่เข้าใจคำชี้แจงของรัฐบาลที่ทำมาแล้ว คือชี้แจงว่าตนปีถึงขนาดเท่านั้น เพื่อจะชี้แจงให้เห็นว่าเมื่อคนปีที่เรารอด ๕๐ เปอร์เซนต์แล้วขอใหม่ไม่เกิน ๕๐ เปอร์เซนต์ เมื่อไม่เกิน ๕๐ เปอร์เซนต์แล้ว ก็ไม่ควรจะชี้แจงอะไร ถ้าแม่ว่ากระทรวงโคขอเพิ่มงบประมาณมากกว่าครั้งปีที่แล้วก็มีชี้แจงรายละเอียด ในเรื่องชี้แจงรายละเอียดนี้มีความเสียใจที่จะเล่าให้ฟังว่าโคเคยมีปัญหาามาก ฉันเองได้มีความสนใจและได้พยายามที่จะชี้แจงลงไปให้นั้นให้ท่านสมาชิกในที่นี้ทราบ แต่ส่วนรายละเอียดนั้น เราก็ก็นำไปพิจารณากันในกรรมาธิการหรือไปสอบสวนกันได้ในรายละเอียดของรัฐบาลที่เสนอต่อสภา ฯ นี้ แต่ก่อน ๆ ก็ไม่อยากจะเสนอกัน และได้เกิดมีเรื่องราวกันหนหนึ่ง และต่อมารัฐบาลก็พยายามที่สุดที่จะให้สมาชิกทราบเรื่องในนั้น ถ้าจะให้ละเอียดที่สุดก็เป็นการเสียหายและรายละเอียดนั้นก็โคเคยเอาไปเปิดเผยกันแล้วเป็นที่น่าเสียใจ

๑๕.๒๔ น.

นายโสภณ สุทธิระ (ขอนแก่น) : คำที่รัฐบาลโคเสนอพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมมานี้ ฉันเองมีความสงสัยหลายประการด้วยกัน ดังจะโคเรียนถามต่อไปนี้ : ประการแรกที่สุด ฉันเองมีความสงสัยทางอันเดียวกับเพื่อนสมาชิก เท่าที่โคอธิบายมาแล้ว เงิน ๒๔ ล้านบาท ในเมื่อโคพิจารณาตามพระราชบัญญัติแล้ว รัฐบาลโคอธิบายว่า อาจจะโคมา ๒ ทาง คือ ๑. รายรับประจำปีของรัฐบาล และ ๒. จากเงินคงคลัง

สำหรับประการแรก สำหรับรายรับนั้น ฉันสงสัยว่าตามที่รัฐบาลตั้งงบประมาณรายรับไว้ นั้น รัฐบาลจะได้จริงตามนั้นหรือไม่ ท่านคงทราบแล้วว่าภาษีศุลกากรที่เราตั้งไว้ ๕๐ กว่าล้านบาทนั้น เราไม่สามารถที่จะส่งสินค้าออกไปขายนอกประเทศได้ แล้วเราจะสามารถมีรายรับถึง ๕๐ กว่าล้านบาทนั้นหรือไม่ ตั้งแต่คนปีเรารู้จักโคแล้ว-- เป็นกรณีประการที่สามพิจารณาว่าเราจะมีพอหรือไม่

ประการที่สอง เงินคงคลังตามที่รัฐบาลเสนอมานี้ว่าเกี่ยวกับการเงินเรื่องโค-- มันจะบอกว่าจะจ่ายจากเงินคงคลังทั้งสิ้น ขอให้ออกวิคก ถ้าเราจ่ายมาก ๆ แล้วเงินตรา

ของเราจะให้เสียขลุ่ยว่า ขลุ่ยตรอกใหม่เสมอ ๆ แบบ ๕ บาท แบบ ๑๐ บาท
ทำให้ประชาชนมีเสียงพูด เมื่อเช่นนี้ฐานะการเงินของเราจะเป็นอย่างไรประชาชน
ก็วิตกเหมือนกันว่าเราจ่ายมาก สมมติว่าขลุ่ยตรอกเกิดไม่มีราคาเราจะทำอย่างไรกัน
ทำให้พวกมีเงินวิตกกังวลมาก ๆ

นอกจากนั้นยังมีรายจ่ายอีกหลายประการที่สงสัย คือรัฐบาลเคยตอบกระทู้ถาม
ของวุฒิสภาว่า กำลังให้เจ้าหน้าที่สำรวจผู้มีเงินเดือนต่ำกว่า ๔๐ บาทเพื่อช่วย
เหลือ เพราะเหตุว่าชาวของแพง แต่เมื่อต้นปีมาตรวจงบประมาณตลอดแล้ว ยัง
ไม่เห็นเลยว่าผู้มีมาตราไหน หรือบางที่อาจดูไม่ละเอียดถี่ถ้วนที่ไหนที่รัฐบาลได้เสนอ
งบประมาณเพิ่มเติมสำหรับช่วยเหลือข้าราชการผู้น้อย หรือจะเสนองบประมาณเพิ่ม
เติมอีกฉบับหนึ่งหรืออย่างไร ยังสงสัยในข้อนี้

ที่มีรายจ่ายบางประการเกี่ยวกับเงินเดือนเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ในงบ
ประมาณตั้งมา ๔๐๐ บาท ข้อนี้สงสัยว่าจะผ่านกฎหมายได้หรือไม่เพราะขัดกับกฎหมาย
ตามกฎหมายเดิมตำแหน่งเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเราตั้งไว้ ๔๐๐ บาท เมื่อตั้งเอาไว้
๔๐๐ บาท แล้วทำไมในงบประมาณจึงตั้งไว้ ๔๐๐ บาท สงสัยว่าเอาอำนาจอะไร
ไปจ่าย ถึงแม้ว่าเราอนุมัติไปก็จ่ายไม่ได้ เพราะตำแหน่งเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
ก็เป็นข้าราชการการเมืองเหมือนเลขาธิการรัฐมนตรีอื่น ๆ เหมือนกัน

ขอต่อไปที่สงสัยคือในเรื่องผู้ช่วยเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ตั้งไว้ ๔๐๐ บาท
ใครจะขอเรียนถามว่า เรามีความจำเป็นอย่างไรที่ต้งไว้ ๒ ตำแหน่ง เพราะเท่า
ที่ปฏิบัติมาไม่เคยมี หรือมีงานการเพิ่มมากขึ้นอย่างไร ขอได้กรุณาอธิบายให้ทราบ--
ด้วย

ที่นี้ประการต่อไปฉันมีความสงสัยในเรื่องการใช้จ่ายบางประการใช้จ่ายมากเกินไป
คือเรื่องเกี่ยวกับการรับแขกคนเป็น ตั้งจ่ายแสนบาทคนบาท คือเท่าที่ทำได้ หุ
อุปรับแขกไม่เกิน ๑๐ วัน เพราะฉะนั้นเราจ่ายวันหนึ่งเกินหมื่นบาท เราจ่ายอย่าง
ไร เพราะฉะนั้นกรุณาชี้แจงด้วย ขอประทานโทษ ความจริงเท่าที่ได้อธิบายมานี้
ไม่ใช่จะให้มีการกระทบกระทั่ง คืออยากจะกราบเรียนถามว่าเท่าที่ต้งไว้นี้ประสงค์จะ
ทราบว่ามีจริงหรือไม่หรือจะไปนอกประเทศ

คราวนี้ทั้งงบประมาณปลัดอำเภอประจำตำบลไว้ ๒,๖๔๙ ตำแหน่ง อัตรา ๕๐ บาท เป็นเวลา ๑ เดือนนั้น ขอเรียนถามว่า หมายความว่า จะบรรจุตั้งแต่ ๑ ธันวาคม ปีนี้หรือไม่ และ ๒,๖๔๙ ตำแหน่งนี้เราจะได้อะไรมาจากไหน ขอเรียนถาม กฎเกณฑ์ เพราะฉะนั้นหวังว่ารัฐบาลคงกระตือรือร้นให้เป็นที่เข้าใจ

พล.ต. เกา เพียรเลิศ นริศนุชยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
ขอประทานสมาชิกสงสัยในเรื่องเงินภาษีอากร ที่จริงเป็นความจริงที่ท่านคาดคะเนว่า ศักยภาพของเราจะตกต่ำ ฉะนั้นอยากจะเรียนว่าศักยภาพนั้น ถึงแม้จะตกต่ำในปีต่อไป เรายังคงได้ ไม่ถนัดนัก แต่ขอประทานผู้แทนพิจารณาว่างบประมาณปีต่อไปจะรับนั้น จะได้อะไรบ้าง เป็นของงบน้อยและจะได้อะไรบ้าง ฉะนั้นหวังว่าจะได้มากกว่านี้อีกมาก ความสถิติที่ฉันได้ทำ มาแล้ว

อีกข้อหนึ่งท่านถามถึง เงินคงคลังและเงินสำรองชนิดอื่น ฉันทิดว่าท่านจะเข้าใจ
ปนกัน คือเงินคงคลังส่วนหนึ่งและเงินสำรองชนิดอื่นก็เป็นอีกส่วนหนึ่ง ไม่ควรที่จะเข้าใจปะปนกัน และเรากำลังทำอย่างนั้น ตามที่ท่านของใจว่ารัฐบาลออกชนิดอื่นไปมาก ๆ ท่านคิดว่ารัฐบาลคงจะจ่ายเงินสนุกกันใหญ่ ฉันทิดว่ากฎหมายเรามีอยู่แล้ว รัฐบาลไม่ทำผิดกฎหมายในเรื่องเงินตรา ในการที่รัฐบาลต้องมีชนิดอื่นต่าง ๆ ออกมานั้น ฉันทิดอยากจะเรียนว่าเดิมทีได้ยืมชนิดอื่นที่ใช้ในเมืองไทยนี้ทำจากประเทศอังกฤษ แต่เดิมมา ชนิดอื่นจะต้องมาจากประเทศอังกฤษเป็นรายเดือนทุกเดือนตลอดมา เพราะชนิดอื่นที่ไปเกาะซากซากมาส่ง จะต้องไปเปลี่ยนเสมอมาแต่เกิดสงครามยุโรปชนิดอื่นมาไม่ได้ เมื่อมาไม่ได้เราก็ต้องใช้ชนิดอื่นเก่าเท่านั้น นอกจากนั้นนับตั้งแต่เดือนสิงหาคม ๒๔๘๕ เป็นต้นมาไม่มีสงครามในเอเชียก็ตาม เราได้ขอทองคำเป็นจำนวนมากนับถึง ๕๐ ล้านบาท เพราะฉะนั้นเมื่อขอทองคำเข้ามาแล้ว เราก็ต้องใช้ชนิดอื่นออกไป ด้วยเหตุนี้จึงมีระบอบนี้เราจำเป็นต้องจ่ายชนิดอื่นออกมากแต่ชนิดอื่นก็มาไม่ได้ เพราะฉะนั้นเมื่อเกิดเรื่องราวจนแล้วก็จำเป็นต้องรับชนิดอื่นให้พอใช้จ่าย จึงให้กรมแผนที่ทำให้ในระยะฉุกเฉิน ต่อมาก็ได้ทำให้ดียิ่งขึ้น และฉันอยากจะแสดงในที่นี้ว่าทุนสำรองของเราในขณะนี้คิดว่าทุนสำรองเมื่อก่อนเกิดสงครามเอเชียเสียอีก

ราช.ท. อุต. นิตยสุทธี (นครราชสีมา) : พระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม-
 พิเศษที่รัฐบาลเสนอมานี้ฉันยังรู้สึกความข้างสิ่งบางอย่างรัฐบาลควรจะแก้ไขเสียใหม่เมื่อ
 เราดูพระราชบัญญัตินี้แล้วจะเห็นได้ทันทีว่างบประมาณรายจ่ายประจำปีเป็นเงิน ๒๑
 กวาดานบาท เมื่อเราตรวจดูจะเห็นได้ว่าส่วนมากเป็นเงินเดือนของข้าราชการทั้ง-
 นั้น ในยามที่นานเมืองฉุกเฉินเช่นนี้ ทำไมรัฐบาลจึงเสนอเงินเดือนมากมายนัก ทำไม
 รัฐบาลไม่คำนึงถึงราษฎรบ้างว่าในภาวะสงครามเช่นนี้ราษฎรเดือดร้อนอย่างไรใน
 มาตรา ๔ รัฐบาลได้เพิ่มงบประมาณพิเศษประมาณ ๒ ล้านกว่าบาทเท่านั้นเงินจำนวน
 นี้เป็นเงินที่จะไปช่วยเหลือราษฎร แต่เงินช่วยเหลือข้าราชการนั้น ๒๑ ล้านกว่า
 บาท ดูเหมือนรัฐบาลจะห่วงใยข้าราชการมากกว่าราษฎร เราจัดควรสำรวจในปีที่
 แล้วมีอยู่หลายจังหวัด โดยเฉพาะในจังหวัดภาคอีสานราษฎรอดข้าวอดปลาทั้งนั้น บาง
 แห่งถึงกับต้องทิ้งบ้านทิ้งช่องของตนก็มี รัฐบาลไม่ได้เตรียมเงินไว้สำหรับช่วยเหลือ-
 ราษฎรเลย ควรจะเตรียมไว้ช่วยเหลือบ้าง เพราะในปีที่แล้วมาราษฎรเกิดเดือด-
 รอนทั้งที่ใดกล่าวมาแล้ว เพราะฉะนั้นเพื่อเป็นการไม่ประมาท ทำไมรัฐบาลจึงไม่
 ตั้งงบประมาณไว้ช่วยเหลือราษฎรบ้างในยามลำบาก นอกจากนั้นการปราบปรามโรค
 ระบาดสัตว์ เวลานี้โรคระบาดสัตว์กำลังลุกลามมาก รัฐบาลไม่ได้ตั้งงบประมาณ
 ในกรณีโดย นอกจากนั้นในยามบ้านเมืองเช่นนี้รัฐบาลมีความจำเป็นจะต้องใช้เงิน-
 จะต้องเสนองบประมาณเพิ่มเติมขึ้นมา เราจะเห็นได้ว่าในบางหน่วยของราชการ เช่น
 สำนักนายกรัฐมนตรีตั้งงบประมาณสำหรับจะสร้างหรือขยายขึ้นในสมัยบ้านเมืองฉุกเฉิน
 ฉันรู้สึกเสียใจมากกว่าเราควรจะเอาเงินจำนวนนี้ไปช่วยเหลือราษฎรในยามคับขัน
 จะยิ่งดีกว่า เมื่อเสร็จศึกสงครามแล้วจะพบว่าเห็นจรวงวัลกันอย่างไรได้ นอกจาก
 นั้นกรมโฆษณาการยังมีเครื่องดนตรีอีกเป็นเงินหมื่นกว่าบาท นี่ทำให้ฉันคิดไปว่าทำไม
 ไม่ในยามบ้านเมืองคับขันรัฐบาลสร้างดนตรีกัน ไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนของราษฎร
 ที่เป็นอยู่ในเวลานี้บ้างว่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มและเครื่องอุปโภคบริโภคต่าง ๆ เหล่านี้
 ก็แพงเหลือเกิน ทำไมรัฐบาลจึงไม่ช่วยเหลือราษฎรในเรื่องนี้บ้าง เหล่านี้เป็นของ
 จำเป็น รัฐบาลทำไมถึงไม่เอาเงินจำนวนเหล่านี้มาแก้ไขความลำบากของราษฎรบ้าง
 งบประมาณถ้าเราจะเปิดดูก็จะเห็นว่าเป็นการเพิ่มเงินเดือนทั้งนั้น ไม่มีเงินเพิ่มได้

เลยเพื่อสร้างโรงงานประคัลยกรรมเพื่อจะให้ราษฎรของเราได้พบความทุกข์ยากกลับ-
ชั้นลง นอกจากนั้นกรมเกษตรจะสร้างสวนสัตว์อย่างกลักริมขึ้น สวนสัตว์นี้ฉัน-
สงสัยว่าจะสร้างเป็นท่านองเขาหินหรืออย่างไหน ที่บางเขนก็ยังมีทำม่อนน้ำเลี้ยง
ปลาที่เลี้ยงนี้จะเลี้ยงไว้ขายหรือเลี้ยงไว้ดูเล่นกันแน่

พล.ท. เกา เพียรเลิศ บริษัทวิทยกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
ก่อนอื่นฉันขอตอบเรื่องเงินเดือนก่อน ได้มีสมาชิกสงสัยและดูเหมือนจะปรักปรำเอา-
ว่ารัฐบาลตั้งเงินเดือนในคราวนี้สำหรับข้าราชการมาก ท่านจะเห็นได้ว่ามีเงินเดือน
ไม่กี่คน นอกจากกรมที่ตั้งขึ้นใหม่เมื่อเร็ว ๆ นี้ซึ่งโดยานสภา ๆ ไปแล้ว นอกจากนั้น
ค่าใช้สอยการจรรทั้งนั้น ที่บอกว่าจะเพิ่มเงินเดือนข้าราชการไม่มีความจริง

ในข้อที่ ๒ เรื่องที่ท่านบอกว่าเมื่อออกไปใช้เป็นเงินเดือนเสียหมดแล้วรัฐบาล
ก็ไม่ได้ใช้จ่ายในส่วนบำรุงราษฎรให้เพียงพอ นี่ก็ไม่เป็นความจริง เพราะว่าตั้งแต่
ตนเป็นมาแล้วขอให้ท่านนึกเสียก่อนว่าพระราชบัญญัติเป็นพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่ม-
เติมจากพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี ถ้าจะเห็นได้ว่างบประมาณเพิ่มเติมได้--
เพิ่มสองครั้ง งบประมาณครั้งที่สองแม้เหตุการณ์จะฉุกเฉินอย่างไรก็ดี สภาฯ นี้และ
รัฐบาลก็ไม่ได้ตัดสินใจต่างคดีเลย ที่ผ่านพระราชบัญญัติไปแล้วนั้นมีถึง ๕๐ ล้านเศษ ที่
เป็นส่วนบำรุงราชอาณาจักร และ ๓๐ ล้านเศษบำรุงประชาชน ในการเสนอร่างพระ
ราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมนี้ก็เพราะเรายังมีเงินเหลืออยู่จากบำรุงราษฎรเราจึง-
เสนองบประมาณเพิ่มเติมเฉพาะ ๖ เดือนเท่านั้น ท่านถามว่ากระทรวงการอุตสาหกรรม
กรมเป็นกระทรวงสำคัญซึ่งตั้งขึ้นใหม่ ส่วนค่าใช้สอยและการจรรไม่เห็นมีนั้นเป็นความ
จริง เพราะว่าวิธีจ่ายเงินของกระทรวงการอุตสาหกรรมนั้นเราไม่ได้ตั้งไว้ เพราะ
เราใช้เงินของกระทรวงมหาดไทยเป็นเงินกู้เพื่อการอุตสาหกรรม ซึ่งได้มาจาก
ประชาชน

ที่นี้เรื่องกรมโฆษณาการขอแทรก ที่จริงท่านก็กล่าวถึงเหตุผลเงินเช่นนั้นแล้ว แต่
หรือคนตรีไม่จำเป็นนั้น ที่จริงเวลานั้นฉันว่าสงครามขณะนั้นกรมโฆษณาการจะต้องทำ
คนตรีเพื่อเรียกร้องขวัญให้ฟังการโฆษณาของเราตลอดวันตลอดคืน เพราะฉะนั้นถ้าข้อ
ที่ไหนไม่ได้มันวันนั้นจะหมดไป ถ้าไม่ตั้งหลักเสียขณะนั้นแล้วต่อไปจะไม่รู้เรื่องคนตรีอะไร

มาใช้เงิน ที่ตั้งงบประมาณไปนี้คิดว่ากรมพาณิชย์จะได้พิจารณาด้วยก็ได้พยายาม
รับซื้อมาเสีย ไม่ใช่ตลาดของเรา เป็นตลาดต่างประเทศ ไม่เช่นนั้นเราจะไม่
ใช้ ไม้เหล่านี้อย่างแกน ๆ เท่านั้น เหมือนอย่างเวลานี้ไม้เหล่านี้อะไรไม่ก็จะต้องมีการ
ที่กลองร้องเป่า กรมโฆษณาการก็ต้องเป็นอย่างนั้น ต้องมีคนตรีด้วย

๑๕.๔๓ น.

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : สำหรับงบประมาณเพิ่มเติมนั้น
ถ้าจะพูดกันโดยหลักปฏิบัติเท่าที่เป็นมาแล้ว เราขอจะได้อธิบายเพิ่มเติมมาโดยทั่วไป คือว่า
งบประมาณอาจจะไม่พอหรือสถานการณ์ของบ้านเมืองเปลี่ยนแปลงไป การเงินก็ย่อม
เปลี่ยนแปลงไปด้วย แต่คุณมีความพอใจของราษฎรว่าไม่ได้เพิ่มเติมไป เพราะ
สถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป คือเพิ่มเติมขึ้นมาเรื่อย ๆ อย่างตำแหน่งเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
และผู้ช่วยอีกสองนายนี้ไม่ใช่อาศัยเหตุการณ์ของบ้านเมืองอะไรเป็นเครื่อง
ช่วย หรือเงินที่ตั้งไว้แล้วไม่พอ แล้วก็มาเพิ่ม คือเป็นการเพิ่มตำแหน่งขึ้นทีเดียว
คล้าย ๆ กันว่าอาศัยงบประมาณเพิ่มเติมเสนอเหตุจำเป็นในกรณีต่าง ๆ ของบ้าน--
เมืองตั้งตำแหน่งเพิ่มขึ้นมา ในลักษณะที่เราตั้งกระทรวง ตั้งกรมใหม่เช่นนั้นก็เป็น--
การจำเป็น เพราะเหตุที่เราได้อนุมัติให้แยกกระทรวงไปแล้ว เมื่อไม่มีเจ้าหน้าที่
ที่คงไม่เป็นกระทรวง แต่ใคร่อย่างจะขอทราบว่าตำแหน่งเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
เงินเดือน ๆ ละ ๕๐๐ บาท ผู้ช่วยสองคน คนละ ๔๐๐ บาทนั้น เรื่องเช่นนี้ไม่ใช่ไม่
พอ แต่ขอเพิ่มเติม ๆ เป็นการขอเพิ่มเงินเดือนนั่นเอง การเพิ่มเงินเดือนในสถาน
การของกรมเช่นนี้ไม่ควรทำกัน นอกจากจำเป็น ในเรื่องนี้มีสมาชิกผู้มีเกียรติได้
ถามไปแล้ว แต่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังยังไม่ได้กรุณาชี้แจงให้ทราบ
จึงขอเรียนถามอีกว่า เลขาธิการนายกรัฐมนตรีและเลขาธิการรัฐมนตรีอื่น ๆ นั้นมี
งานอะไรเพิ่มขึ้น และมีเหตุผลอะไรที่จะต้องเพิ่มเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจาก ๕๐๐
บาทไปถึง ๕๐๐ บาท หรือว่ามีความประสงค์จะให้แตกต่างกัน เพราะสำนักนั้นเป็น
สำนักนายกรัฐมนตรี ถ้าเหตุผลเพียงเท่านี้ยังไม่พอ ก็ยังจะเพิ่มเงินเดือนกันได้อีก
หากว่างานการเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เลขาธิการคณะรัฐมนตรีคนเดียวทำไปไม่ได้ นี่ก็
เห็นอกเห็นใจ ถึงงานในหน้าที่เลขาธิการรัฐมนตรี ขอเรียนให้ทราบว่าไม่สู้จะ

หนักแน่นอะไรนัก ก็อันนี้จะพูดขึ้นก็กระทบกระเทือนเลขาการอื่น ๆ อาจจะหาว่า
เอาตำแหน่งเลขาการมาแฉความจริง สำนักงานเลขาการรัฐมนตรีแบ่งออกเป็น
๒ แผนก คือแผนกตรวจสอบเรื่องราวร้องทุกข์และแผนกการเมือง ก็มีเจ้าพนักงาน
ชั้นหัวหน้าแผนกประจำอยู่ทั้งสองแผนกนี้แล้ว นอกจากนั้นเลขาการรัฐมนตรีก็มีหน้าที่
ซึ่งจะต้องตอบกระทู้ ตอนรับแขกซึ่งไปมาหาสู่รัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรี สมมติว่ามี
ผู้มาขึ้นคำร้องต่อนายกรัฐมนตรี ก็มีหัวหน้าแผนกตรวจสอบเรื่องราวร้องทุกข์อยู่แล้วก็
ส่งไปให้หัวหน้าแผนกส่งไปยังกรมกองเจ้าหน้าที่รายงานชี้แจงขึ้นมานำเสนอเลขาการ
ๆ ก็นำเสนอนายกรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรี งานเลขาการรัฐมนตรีก็มีเพียงเท่านี้ จริง
อยู่สำนักงานนายกรัฐมนตรีอาจจะไม่แคบมาก เพราะมีชาวต่างประเทศและมีผู้ไปมาหาสู่ไม่
เว้นว่าง ในเรื่องรับแขกไม่ใช่งานสำคัญจนถึงกับจะต้องเพิ่มเงินเดือน ๕๐๐ บาทเป็น
๘๐๐ บาท และเพิ่มผู้ช่วยขึ้นอีก ๒ คน งานในหน้าที่เลขาการเป็นงานติดต่อกับรัฐมนตรี
พูดง่าย ๆ ก็คือว่าเสนอหนังสือ รับบัญชาจากรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีเพียงเท่า
นี้เท่านั้นเอง สำนักงานนายกรัฐมนตรีจึงเข้าใจว่างานไม่แตกต่างกับสำนักงานเลขา
การอื่น ๆ นอกจากงานรับแขกจะมากกว่าธรรมดาบางเท่านั้น เพราะฉะนั้น
คิดว่ายังไม่สมควรจะเพิ่มตำแหน่งผู้ช่วยอีกตำแหน่งหนึ่ง และก็ยังไม่ควรจะต้องเพิ่ม
เงินเดือนขึ้นมากกว่านี้จาก ๕๐๐ บาทเป็น ๘๐๐ บาท

ฉันอยากจะใคร่ชี้แจงในเรื่องต่าง ๆ อีกสักหน่อยว่า ในพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนของเราราชการการการเมืองตำรวจชั้นรัฐมนตรีนั้น ให้พิจารณาตั้ง
ตามเหตุผลในทางการเมือง ในเรื่องการจัดตำแหน่งเลขาการซึ่งจะต้องพิจารณา
กันไม่กับเงินเดือน ซึ่งจะหาว่านอกประเด็นเช่นนั้นขอเรียนว่ายังไม่นอกประเด็น คือ
การที่เราจะแต่งตั้งจะต้องมีหลักเกณฑ์แน่นอนว่าจะมีคุณสมบัติเพียงไหน พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือนเราเขียนไว้อย่างกว้าง ๆ ว่า ตั้งตามเหตุผลในทางการเมือง
เพราะฉะนั้นในการตั้งเลขาการเท่าที่ใดมานี้ มาแล้วนั้น รู้สึกว่าไม่ค่อยจะกลม
เกลียวกับทางสภาฯ กล่าวคือ รัฐมนตรีบางท่านได้คัดเลือกผู้ซึ่งไม่เคยต่อสภาฯ โดย
การไปติดต่อกับหน้าที่ซึ่งได้วางไว้ว่าเลขาการมีหน้าที่รับรองสมาชิกสภาฯ เพื่อให้
ติดต่อบริษัทของไม่หลายครั้ง แต่ไม่จำเป็นจะต้องยกตัวอย่างในวันนี้ทั้งนี้เพราะเหตุ

ว้ายอมจะเกิดจากสมมุติฐานของการแต่งตั้งนั่นเอง คือเราไม่ได้วางสมมุติฐานการแต่งตั้งไวให้แน่นอน สดแล้วแต่รัฐมนตรีจะพอใจใคร เมื่อเอาเหตุผลในทางการเมืองเข้ามาแต่งตั้งขอให้ระลึกอีกอย่างหนึ่งว่าการตั้งเช่นนี้ยอมแต่งตั้งให้จริงแต่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนของเรามีอีกมาตราหนึ่งว่าข้าราชการการเมืองอาจจะโอนไปตำแหน่งเดิมก็ได้ สมมติว่าตั้งข้าราชการชั้นโท ๑๕๐ บาทขึ้นเป็น ๔๐๐ บาท หรือ ๕๐๐ บาท เป็นเลขานุการเช่นนี้ยอมกระทบกระเทือนใจอย่างยิ่ง ขอให้ระลึกไว้ด้วยว่าเขาทำงานกันมาตั้งแต่ ๓๐ - ๔๐ ปีไม่เคยมีได้เงินเดือนเดือน ๓๐๐ - ๔๐๐ บาทอย่างนี้

ที่นี้พูดถึงเลขานุการนายกรัฐมนตรีก่อน ได้เงินเดือน ๕๐๐ บาท ก็ไม่ต้องถามคุณสมบัติอะไร จะแต่งตั้งนาย ก. เงินเดือน ๒๐ บาทเป็น ๔๐๐ บาทก็ได้เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าในการที่จะเพิ่มเงินเดือนกันโดยยังไม่ได้เสนอพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนขึ้นมา เป็นการซึ่งไม่ชอบด้วยเหตุผลในการที่จ่ายเงินเดือนไว้คอยทำเช่นนั้น เป็นการซึ่งไม่ชอบด้วยเหตุผลเลย ทนทางที่รัฐบาลควรจะปรับปรุงตำแหน่งเลขานุการรัฐมนตรีในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนเสียใหม่ หรือเสนอพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนมาในสภา ฯ นี้พิจารณาเสียก่อนว่าเราจะทำกันอย่างไร ขอให้ระลึกว่าเงินเดือน ๕๐๐ บาทนั้นไม่ใช่เล็กน้อย ตำแหน่งข้าหลวงประจำจังหวัดยังมีน้อยคนที่จะได้ ๕๐๐ บาท แต่ที่เราเลื่อนทีเดียวจาก ๑๔๐ บาทเป็น ๕๐๐ บาทเช่นนี้ ถ้าปลัดผู้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนมาตรวจเท่าไรก็จำไม่ได้ การขึ้นเงินเดือนของข้าราชการปีหนึ่งไม่เกิน ๒ ขั้น เว้นแต่จะมีกรณีพิเศษขึ้น ซึ่งคนเงินเดือน ๓๐ บาทเท่านั้นแล้วเลื่อนขึ้นเป็นเลขานุการชั้นที่เบียวตั้งแต่ ๓๐๐ บาทเช่นนี้ ฉันไม่เชื่อว่าจริงเกินเกินคนหรือต้องการเป็นเลขานุการหรืออธิการบดี ฉันไม่ประสงค์เช่นนั้นเลย แต่ฉันอยากจะกราบเรียนต่อท่านรัฐมนตรีว่าในการตั้งเลขานุการรัฐมนตรีนั้น ขอให้จอบกันไว้กับสภา ฯ สักหน่อย - แต่ทั้งนี้ก็ไม่ใช่ว่าหมายความว่าสมาชิกประเภทที่ ๑ อย่างก็เป็นเลขานุการ ขอให้ตั้งจากสมาชิกประเภทที่ ๒ หรือใคร ๆ ก็ได้ที่ติดต่อกับสภา ฯ ได้ บางกระทรวงไปติดต่อกับเลขานุการฉันรู้สึกเสียใจอย่างที่สุด เพราะฉะนั้นระเบียบการที่วางไว้ว่า เลขานุการมีหน้าที่--

ก่อนรับสมาชิกสภาผู้มาติดต่อกับรัฐมนตรี ยังปฏิบัติอยู่หรือเลิกไปแล้ว

นอกจากนี้ขอสงวนบางประการในงบประมาณกรมมหาดไทยที่ทั้งไว้นั้น ๓ นั้น ในเรื่องนี้รัฐบาลไม่ได้เสนอนโยบายหรือโครงการอย่างหนึ่งอย่างใดให้สภาฯ ทราบเลยว่าได้อำนาจการปกครองตำบลประการใดจึงเป็นเรื่องมีคณอนทกาศสุดที่จะพิจารณา ถึงแม้จะไปทราบได้ในชั้นกรรมาธิการก็ตาม แต่องค์การของรัฐบาลซึ่งได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขมากมายนั้น น่าจะให้สภาฯ ทราบว่ามีรูปโฉมไปอย่างไร มีวัตถุประสงค์อย่างไรและจะเกิดผลอย่างไร เวลานั้นได้ทราบว่าจะมีปลัดอำเภอประจำตำบลขึ้น ถ้าหากว่าทราบเพียงเท่านั้นแล้ว ไปตั้งปลัดอำเภอประจำตำบลขึ้นจะทำประโยชน์อย่างไรได้เช่นเดียว จะมีตำรวจตำบลมีพนักงานตำบลอย่างไรบ้าง ฉะนั้นทราบไม่ได้ แต่ได้ทราบจากท้องถิ่นว่าได้มีการเลือกตั้งกรรมการตำบลโดยให้ตั้งจากผู้มีเกียรติแถวเมื่อได้ตั้งกรรมการตำบลขึ้นแล้วก็ไม่เห็นหลักการอะไรที่จะวางไปให้ตำบลหรืออำเภอ ทราบว่าจะทำอย่างไร เพราะฉะนั้นการที่จะตั้งปลัดอำเภอประจำตำบลขึ้น จริงอยู่รัฐบาลอาจมีนโยบายอยู่แล้ว หรือมีวัตถุประสงค์อันดีต่อประชาชน ซึ่งฉันชอบเหมือนกัน ที่มองการณ์การปกครองใกล้ชิดกับราษฎร แต่ทว่าองค์การนั้นสภาฯ นี้ก็ไม่ทราบ อีกอีกก็มาเสนอกันให้มีปลัดอำเภอประจำตำบลขึ้น จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านรัฐมนตรีในเรื่องนี้ว่าเมื่อมองการณ์การตำบลขึ้นแล้ว จะมีหน้าที่ในเรื่องนี้อย่างไร ซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชน ซึ่งเขาสนใจอยู่ว่ารัฐบาลได้จัดการปกครองส่วนย่อยไปอย่างไร ซึ่งเขาจะได้มีหน้าที่ปฏิบัติให้ถูกต้อง

นอกจากสองประการนี้แล้ว ฉันทึเห็นว่างบประมาณเพิ่มเติมนี้เป็นของซึ่งจะละเว้นเสียไม่ได้ แต่ในการเพิ่มเติมตำแหน่งปนเปกันนั้นนอกจากจะไม่พอแล้วยังไม่เห็นชอบด้วย

นายทวี บุญยเดช รัฐมนตรี : ข้าพเจ้าจะเฉพาะตำแหน่งเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและช่วยเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ความจริงตำแหน่งเลขาธิการนายกรัฐมนตรีที่ท่านว่าเป็นตำแหน่งเหมือนกันกับเลขาธิการรัฐมนตรีเห็นจะเป็นความเข้าใจผิด ความจริงที่ตำแหน่งเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเป็นเวลาก่อนนี้แล้ว แต่เมื่อประเทศไทยตกอยู่ในภาวะสงครามเช่นนี้การทำงานของกระทรวงทบวงกรมก็ไต่ตามันยังสำนักงานเลขา

นุการนายกรัฐมนตรีนานขึ้นทุกที ตลอดจนผู้ติดต่อกับนายกรัฐมนตรีก็น่าจะติดต่อดังตรงต่อ
 นายกรัฐมนตรี ทั้งนี้ก็เป็นความจำเป็นในทางแง่การเมืองจะต้องตั้งจากผู้ซึ่งทรงคุณ-
 วุฒิทั้งเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญช่วยในการที่จะต้อนรับแขกบ้านแขกเมืองหรือสามารถ
 จะชี้แจงขบปัญหาต่าง ๆ แทนนายกรัฐมนตรีได้ เมื่อเช่นนั้นจำเป็นจะต้องยกฐานะเล-
 ขานุการนายรัฐมนตรีขึ้นในอัตรา ๔๐๐ บาท ทว่าความจำเป็นอย่างไรที่ถึงตัว
 แทนผู้ช่วยเลขาธิการนายกรัฐมนตรีไว้ ๒ ตำแหน่ง ขอนัดชวนเดียวกัน คือแม้แต่
 กระทรวงธรรมการมีผู้ช่วย ๑ คน ซึ่งท่านทราบแล้ว แต่งงานในสำนักนายกรัฐมนตรีนี้
 เป็นงานที่ช่วยยื้อคจากกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านนายกรัฐ-
 มंत्रीก็ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารสูงสุดอยู่ด้วย การงานต่าง ๆ ก็จะต้องมีการ-
 ร้อยกรองมีการพิจารณาให้ละเอียดถี่ถ้วนทุกอย่าง ก็จะต้องเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่
 ที่ชนผู้ช่วยทำการขอเรื่องอธิบายต่อท่านนายกได้โดยรวดเร็วทันที่ เป็นที่น่าพอใจกว่าการงาน
 เป็นการชดเชยอีก ไม่สามารถทำไปช่วยได้ เหตุผลในขณะนี้ก็มีเพียงเท่านี้ อันจึง
 ขอชี้แจงให้ทราบเฉพาะตำแหน่งเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ตามที่ท่าน-
 สมาชิกสงสัยในเรื่องการปกครองซึ่งจะมีปลัดอำเภอประจำตำบลขึ้นนั้น ทั้งนี้ก็สาเหตุ
 เนื่องจากท่านผู้แทนกระทรวงมหาดไทยว่า ตามตำบลต่าง ๆ มีน้อยแห่งที่จะได้รับความ-
 เจริญรุ่งเรือง และราษฎรไม่ได้รับความรู้อะไร และท่านคงจะได้เห็นราษฎรของ-
 เราแล้วว่าเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นกระทรวงมหาดไทยจึงได้พิจารณาว่าเราจะจัด
 การทำอย่างไรดี จึงจะให้ราษฎรตามตำบลต่าง ๆ มีความอยู่ดีกินดี มีความสะดวก
 ในการค้าขาย ถนนหนทาง มีสถานที่ศึกษา การกีฬาต่าง ๆ เป็นต้น ฉะนั้นที่กระทรวง
 มหาดไทยได้พิจารณาเช่นนี้ก็เพื่อให้ความเจริญให้แก่ชนบท เพราะได้เคยบอกกันอยู่-
 เสมอว่าอะไร ๆ ก็อยู่ในจังหวัดพระนครหรืออยู่ในจังหวัด ส่วนชนบทไม่ค่อยเหลียวแล
 หรือละเลยถึงเลย ความเห็นเช่นนี้เอง ฉะนั้นถ้ากระทรวงมหาดไทยได้ช่วยเหลือจัด
 การตำบลต่าง ๆ ให้เจริญขึ้นแล้วจะทำให้ตำบลเหล่านั้นเรียบรอยก็สมควรประสงค์

อีกประการหนึ่งท่านยอมทราบว่า กิจกรรมของอำเภอมีมากมาย มีนายอำเภอคน
 เดียวและมีผู้ช่วยคือปลัดอำเภอเพียง ๑ หรือ ๒ คนเป็นอย่างมาก มีคดีเหล่านี้ไม่

สามารถจะไปตรวจระดับทุกขบารุงสุขของราษฎรชนบทได้ทั่วถึง หากจะไปก็ต้องผลัด
เปลี่ยนกันไป การควบคุมดูแลในชนบทจึงไม่เป็นที่เรียบร้อยพอ เรื่องจึงเกิดมีบ่อย ๆ
ว่าทำไมราษฎรชนบทจึงอดอยาก ขาดแคลินไม่เป็นปกติบ้าง ทั้งนี้เราไม่สามารถจะควบคุม
ดูแลให้เป็นปกติได้ นอกจากนั้นถ้าเราจะใช้กำนันผู้ใหญ่บ้านให้ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ฝ่าย
ปกครอง ความจริงกำนันผู้ใหญ่บ้านก็ไปช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ปกครองเป็นอย่างดี แต่
พูดถึงคุณวุฒิหรือในเรื่องวิทยาการต่าง ๆ หรือความรู้ที่จะสั่งสอนหรือบำรุงชนบทให้ดี
เป็นเครื่องมือของกระทรวงมหาดไทยนั้น เรายังจะไต่ถามไม่ได้ที่เพียงพอ
เพราะฉะนั้นกระทรวงมหาดไทยจึงได้หาวิธีที่จะให้ชนบทรุ่งเรืองขึ้น โดยให้มีปลัดอำ
เภอประจำตำบลไปอยู่ในตำแหน่งนั้นจริง ๆ และสั่งสอนประชาชนในชนบทหรือตำบล
นั้นปฏิบัติงานไปให้เต็มที่

ประการที่ ๓ ในประเทศไทยของเราท่านยอมรับว่าการสั่งการไปยังจังหวัด
อำเภอและทนายจะไปถึงตำบลก็เข้าใจว่าอาจจะเป็นการไม่เรียบร้อยโดยการตรวจตรา
ไม่ทั่วถึง เมื่อเช่นนั้นแล้วกระทรวงมหาดไทยจึงหาวิธีที่จะให้ความเจริญไปถึงชนบทนั้น
โดยจัดให้มีสภาควบคุมและให้ปฏิบัติตามคำสั่งที่มีอยู่และโครงการที่จะบำรุงให้ชนบท
รุ่งเรือง ท่านจะสังเกตความนี้ตั้งแต่ได้เปลี่ยนการปกครองมาหลายปีแล้วกิจการอื่น ๆ
ได้เจริญรุ่งเรืองและได้ก้าวหน้าไปมาก แต่ตามท้องที่ต่าง ๆ ท่านผู้แทนก็ทราบอยู่
แล้วว่ามีความลำบากเพียงใด บ้านชองก็รกรุงรัง การไปมาค้าขายก็ไม่สะดวกถนน
หนทางจะติดต่อไปก็ไม่ได้ บางทีจะไปทำการค้าขายในการที่จะไปมาก็ลำบากทั้งนั้น
โครงการบำรุงที่ดีที่เรามีปลัดอำเภอประจำตำบลขึ้นแล้วก็เข้าใจว่ากิจการเฉพาะตัว
ควรจะได้รับความเจริญรุ่งเรือง ในองค์การอื่น ๆ ก็เช่นเดียวกัน ส่วนเจ้าหน้าที่
นั้นเราจะไม่มีเจ้าหน้าที่อะไรนอกจากปลัดอำเภอประจำตำบลนั้นคนเดียวไปประจำ
เป็นหูเป็นตาแทนนายอำเภอหรือข้าหลวง เมื่อมีกิจการอะไรก็จะไปปฏิบัติโดยตรง
กระดัดและใกล้ชิดแนะนำสั่งสอนให้ประชาชนทำตามให้สำเร็จผลสมบูรณ์ทุกประการ
เพราะฉะนั้นหวังว่าท่านผู้แทนคงจะหายข้องใจบ้าง

๑๖.๐๔ ก.

นายสุวิชัย พันธุ์เกษม (เชียงใหม่)

สำหรับร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ

เพิ่มเติมฉบับนี้ฉันยังสงสัยอยู่ คือตามที่ท่านรัฐมนตรีได้แถลงเรื่องเกี่ยวกับหน้าที่หรือตำแหน่งของเลขาธิการนายกรัฐมนตรีนั้น ฉันไม่ค่อยพอใจในเรื่องเกี่ยวกับการเงิน คือท่านจะตั้งงบประมาณเท่าไรนั้นไม่ชัดเจนแล้วแต่ฝ่ายบริหารจะเห็นดี แต่ท่านควรจะทำให้ถูกต้องตามแบบ คือหมายความว่าควรจะได้เสนอพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงเงินเดือนในตำแหน่งนั้นเข้ามาเสียก่อนมาให้สภาได้รับหลักการไปแล้ว เราเสนอกฎหมายมาที่หลังเป็นการผิดหลักสภา ๆ นี้เราควรให้สภา ๆ นี้รู้จักตำแหน่งเสียก่อน ฉันชี้แจงในเรื่องหลักการเท่านั้น ส่วนงานในหน้าที่นั้นฉันไม่ทราบ จึงอยากจะให้แล้วแต่ความจำเป็นไปของฝ่ายบริหาร

ที่นี้ในเรื่องเกี่ยวกับจะส่งปลัดอำเภอไปในท้องที่ต่าง ๆ นั้น เห็นว่าเป็นการที่อยู่เหมือนกันจะได้ผลเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก แต่ขอรัฐบาลได้พิจารณาวิธีต่าง ๆ นั้นในเวลาที่อยู่ในวงราชการบริหารส่วนกลางนั้นเป็นเรื่องดีและเป็นอุดมคติอย่างหนึ่ง แต่เมื่อการปฏิบัติทางไกลออกไป จะทำให้การปฏิบัติผันแปรไปบ้างก็ได้ ควรจะมีวิธีการแก้ไขอบรมให้คนที่ส่งไปปฏิบัติงานนั้นทำให้ได้ผลดีแก่ราษฎรยิ่งขึ้น ฉันจะรู้สึกเป็นบุญคุณอย่างยิ่ง

ในแง่เกี่ยวกับการคลังคือเงินคงคลังซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังบอกว่าถ้าหากว่าเราไม่สามารถจะหว่าเงินในทางภาษีอากรได้เราก็จะใช้เงินคงคลัง ถ้าหากว่าเงินคงคลังไม่พอจ่ายเราก็จะหันไปกู้เงินต่างประเทศหรือโดยวิธีใด ๆ ก็ตาม การกู้เงินนั้นเราจะต้องผลักดันภาระภาษีไปให้บุคคลชั้นหลังมาก เมื่อไรนั้นเราจะต้องระมัดระวังอย่างที่สุด คนชั้นหลังก็จะว่าทำไมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไม่พิจารณาว่าผู้คนที่จะไปกู้เงินเข้ามาหรือใช้เงินคงคลังไป ควรจะได้ตัดรายจ่ายลงไปให้มากที่สุด ในเรื่องที่ไม่จำเป็นเราก็พอจะแก้ไขได้อย่างที่รัฐบาลก็เคยได้ตัดแล้ว ฉันเคยเป็นกรรมการพิจารณารายได้ ฉันขอคำชี้แจงจากเจ้าหน้าที่ซึ่งเสนอไป-- โดยพยายามที่จะให้รายได้ออกไปให้มากขึ้น แต่เจ้าหน้าที่ก็บอกว่าในภาวะสงครามรายได้ของอย่างนั้นอย่างนี้จะให้มากกว่าเดิมนั้นเป็นไปได้ นอกจากจะสิ้นเซา-- เมื่อเช่นนี้การเงินนั้นเห็นจะไม่พอเป็นแน่ รัฐบาลก็ต้องหันเข้าหาเงินคงคลัง-- เป็นแน่ ถ้าเงินคงคลังไม่พอจะทำอย่างไร ก็ต้องเป็นไปตามแบบคือก็ต้องหัน-

ไปหาความรู้เงินนั้นเอง ที่หลังผลไม่ใช่เพียงรู้แล้วก็แล้วไป ยกตัวอย่างเรารู้เงิน-
ต่างประเทศ ๒๐๐ ล้านบาท เราจะต้องหาเงินมาเสียค่าดอกเบี้ย ถ้ากำหนดระยะ
เวลานั้นก็จะต้องวิ่งหาเงินเข้ามาเพื่อส่งเงินไปชำระหนี้ต่างประเทศ เมื่อเช่นนี้ก็มี
ทางเดียวคือแก้ปัญหารัฐาการทางเก็บภาษีอากรบางเป็นหลักธรรมการกระทำ
เช่นนี้เป็นอดีตแก้ประเทศชาติและรัฐบาลเห็นว่าจำเป็นอย่างที่สุดจะต้องทำเช่นนี้ ถ้า
ไม่ทำแล้วบั้นเมืองจะเสียหาย และไม่สามารถจะเจริญก้าวหน้าได้เช่นนี้ ฉันทก็ไม่
รู้สึกเทาไรนัก แต่ถ้ามองว่าเป็นเรื่องที่จะคอยทำต่อไปเช่นตัวอย่าง ข้าราชการ
เวลาทำงานมากขึ้น ควรจะขอยืมเพื่อนมาช่วยอย่างกล้าใหม่ขอยืมข้าราชการจากกรม-
วิทยาศาสตร์บ้าง จากที่โน่นข้างที่นั่นมาช่วย ถ้าทำไปเช่นนี้ก็จะ เป็นประโยชน์ ๒
ฝ่าย เห็นว่าเวลานี้ในวงราชการพยายามทำงานอย่างขมักเขม่นช่วยงานที่โน่นที่นี้
๒-๓-๔-๕-๖-๗-๘-๙-๑๐ คน ทำงานตามรุ่นตามคำไม่มี
ใครช่วยเลยก็ทำได้ ฉันทได้พิจารณาศึกษาหาทางมากก็เห็นว่าถ้าประเทศเราพยายาม
ทำเช่นนั้นแล้วเงินต่าง ๆ พอเพียง และราษฎรของเราพยายามขายตัวในทางค้าขาย
ในทางกลีกรรม และในทางอุตสาหกรรม เหล่านี้ เป็นการช่วยกันให้ขยายฐานะ ควบคุม
เหตุนี้แหละฉันทจึงได้ตั้งข้อสังเกตว่าถ้าหากว่าไม่จำเป็นแล้ว ขอให้รัฐบาลคัดลงเถิดถ้า
ไม่มีเหตุสมควรแล้วก็อย่าไปจ่ายเลย

นายทวี บุณยเกตุ รัฐมนตรี : นั้นขอชี้แจงเฉพาะตำแหน่งเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ซึ่งท่านผู้แทน ฯ ได้สงสัยว่า เหตุใดจึงตั้งขึ้นมากในเมื่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนก็ยังไม่ได้ออก ความจริงพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนนั้นทางรัฐบาลได้แก้ไขอยู่แล้ว โดยให้ตำแหน่งเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเป็นตำแหน่งเทียบเท่ากับชั้นพิเศษ แต่เมื่อใดพิจารณาแก้ไขทั้งนี้ก็เห็นว่าสมควรจะทำการสังคายนาเสียใหม่เพื่อให้เหมาะสมเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในขณะนี้ จึงได้แก้ไขบางสิ่งบางอย่าง ฉะนั้นถ้าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวจึงยังไม่เสนอสภา ฯ แต่รัฐบาลเชื่อว่า จะเสนอมานในสภา ฯ นี้ เข้าใจว่าคงจะไม่ขาดความจริงในการเสนอพระราชบัญญัติงบประมาณเข้ามา ก็เพราะพระราชบัญญัติงบประมาณเป็นพระราชบัญญัติงบประมาณ ความจริงก็คล้ายจะเสนอให้หลังเหมือนกัน ถึงแม้อีกจะ ได้ตามพระราชบัญญัติ

ญาติใหม่เลขานุการนายกรัชมณตรี ๔๐๐ ก็ตามแต่เมื่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนไม่ได้ออกแล้ว รัฐบาลก็จ่ายให้ไม่ได้ ขอนี้ก็เป็นไปตามกฎหมายนั้น ไม่น่าจะสงสัยอะไร

พล.ต. เกา เพียรเลิศ บริษัทวิทยุทศกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
ท่านผู้แทนราษฎร เชียงใหม่ พักใจอย่างเต็มที่ คือว่า ข้าราชการไม่ยากให้ออก เงินก็
ไม่ยากให้ทำ แต่ฉันจำใจอย่างหนึ่งว่า ท่านอยากจะให้ระดมข้าราชการจากกระทรวง
หนึ่งไปช่วยอีกกระทรวงหนึ่ง ซึ่งรัฐบาลเห็นด้วย และได้ทำมาแล้ว แม้แต่การ
ที่ตั้งกระทรวงใหม่ รัฐบาลได้พยายามเรียกคนทุก ๆ กระทรวงเอามาให้แก่กระทรวง
ใหม่เพื่อประหยัดแล้ว ขอให้ข้าราชการกระทรวงหนึ่งไปช่วยอีกกระทรวงหนึ่ง ใน
การอุตสาหกรรมก็ให้ข้าราชการจากกระทรวงหนึ่งไปช่วยเป็นอันมาก รัฐบาลก็เห็น
ด้วยตามที่ท่านว่า และได้ทำไปแล้ว

๑๖.๑๑ น.

ร.ท. ประจวบ มหาชน (อุดรธานี) . ท่านสมาชิกได้คัดค้านพระราชบัญญัติ
งบประมาณเพิ่มเติมมาแล้ว แต่มีอีกอันหนึ่งซึ่งในหลักการข้อที่ ๓ ส่วนเหตุผลของข้อ
ที่ ๓ นั้น ไม่รู้เขียนเอาไว้หรือไม่ว่า เป็นเหตุผลรายการที่ขอเพิ่มนั้น ปรากฏว่าเป็น
พระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พุทธศักราช ๒๔๘๕ จะเป็นเหตุ
ผลหรือไม่ ฉันจึงเหลือเกิน แต่ข้อที่ ๑ ข้อที่ ๒ เป็นเหตุแน่ แต่ข้อที่ ๓ นั้นเป็นเหตุ
ผลหรือไม่ ฉันไม่ทราบ ขอให้รัฐบาลชี้แจงด้วย ตามที่ถาม อีกข้อหนึ่งซึ่งท่านรัฐมนตรี
ได้ชี้แจงแล้วว่า การที่ตั้งปลัดอำเภอประจำตำบลนั้น ซึ่งมีเพื่อนสมาชิกหลายคนได้
กล่าวแล้ว แต่ฉันยังสงสัยอยู่อีกมาก ทำไมการที่ตั้งปลัดอำเภอประจำตำบลขึ้นนั้น
จะเลิกกำนันหรือไม่ ขอนิรสีท่อนกันอยู่ เพราะว่าปลัดอำเภอประจำตำบลอยู่ในตำแหน่ง
แล้วมีกำนันอยู่ในตำแหน่งนั้นด้วย รู้สึกว่าอาจจะเป็นคาบสองคม เพราะว่าเหตุว่า
ปลัดอำเภอประจำตำบลซึ่งตั้งไปนั้นอาจจะเป็นผู้ที่หนุ่ม ๆ นาน ๆ และมีความรู้สึกจริง
แต่ควมนับถือของราษฎรจะมีหรือไม่ยังสงสัย เพราะว่าเหตุว่าจะไปชี้กำนันไม่ได้ เห็น
ว่าควรจะต้อง ๓ ตำบล ๑ คนหรือ ๒ ตำบล ๑ คน อันนั้นน่าจะให้ความเหมาะสมกว่า
เป็นชั้น ๆ ดีกว่า

อีกอันหนึ่ง สงสัยในเรื่องเสนอของงบประมาณเพิ่มเติมในกรมราชทัณฑ์โทษที่เพิ่มขึ้นนั้น จะเพิ่มมากมายกอง จะเพิ่มงบประมาณอีกด้านเศษ เพราะเดิมได้รับ ๒ แสน รู้ดีกว่าสถิตินักโทษเพิ่มขึ้นมากมายกอง เพราะฉะนั้นจะรู้ดีกว่าวัฒนธรรมเป็นอย่างไรขึ้น

อีกข้อหนึ่ง ซึ่งสะกิดใจฉันมากที่สุดก็คือว่า ที่ประชุมสภาในพระที่นั่งอนันตสมาคมนี้ ไม่มีงบประมาณซ่อมแซม ในงบประมาณเปิดอยู่แล้วไม่มีจะไปขอไว้ที่ไหนไม่ทราบ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้ชี้แจงว่า การซ่อมแซมนี้เอาเงินที่ไหนซ่อมแซม ไม่มีเงินเพิ่มมาเสีย

พล.ต. เกา เพียรเลิศ บริษัทวิทยุธุรกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : งบประมาณเพิ่มเติมพระที่นั่งอนันตสมาคมนี้ ได้มีในต้นปีแล้ว ในเหตุผลนั้นก็อยู่ที่สองประการ คือมีผลในข้อ ๓ คือเหตุอยู่ในข้อ ๑ - ๒ ผลอยู่ในข้อ ๓

ในเรื่องกรมราชทัณฑ์ขอเพิ่มนั้น ไม่ใช่นักโทษเพิ่มขึ้น ก็ว่าเงินเบี้ยเลี้ยงอาหารการกินแพงขึ้น ก็ต้องเพิ่มเบี้ยเลี้ยงขึ้น แต่ที่มากกว่าครึ่งปีนี้ เพราะว่าการใช้จ่ายของกรมราชทัณฑ์มากขึ้น ซึ่งฉันคิดว่าต่อไปตุลาการจะเอื้อมได้ในกรมการ

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ตามที่ท่านสมาชิก ๒ นายได้มีข้อสงสัยในเรื่องปลัดอำเภอประจำตำบล ในเรื่องลักษณะของผู้ที่เป็นปลัดประจำตำบลนั้น ทางกระทรวงมหาดไทยได้เสนอพระราชกฤษฎีกาไปแล้ว ในเรื่องลักษณะของข้าราชการที่จะเป็นปลัดอำเภอประจำตำบลก็ได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนนั้นให้ถูกต้อง นอกจากนั้นแล้วในระเบียบของกระทรวงมหาดไทยก็จะได้มีการคัดเลือกผู้ที่มีลักษณะตามความประสงค์และต้องการให้รู้เรื่องระเบียบต่อไป เมื่อได้วางระเบียบการสอบคัดเลือกแล้วก็จะได้มีการอบรมปลัดอำเภอประจำตำบลเหล่านี้อีกเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑ เดือน เพื่อให้ได้มีการเข้าใจในเรื่องวินัยของกระทรวงว่ามีอย่างไรและจะทำอย่างไรบ้าง ที่นี้ในเรื่องที่ท่านสงสัยถึงว่าปลัดอำเภอนั้นอาจจะไปซ้อนกับกำนันผู้ใหญ่บ้าน เรื่องนี้เป็นคนละอย่าง เรื่องปลัดอำเภอนั้นมีอยู่ในพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ เพราะฉะนั้น

ปลัดอำเภอก็มีหน้าที่เป็นปลัดอำเภอตนเอง แต่ว่าให้ไปประจำตามตำบล นอกจากนั้น
แล้วไม่ให้ไปประจำอยู่ทุกตำบลอย่างที่ท่านว่า และปลัดอำเภอไปอยู่ตำบลหนึ่งก็ได้
แต่ถ้าเห็นว่าในอำเภอในท้องที่นั้นมีความสุขกันเพียงใด ถ้าเรามีความต้องการที่
จะบูรณะในตำบลนั้นให้ดีขึ้น เราก็อาจจะให้ไปประจำอยู่ทุกตำบลก็ได้ และปลัดอำเภอ
ประจำตำบลนั้นก็ถอนไป อย่างที่ว่า ๒ - ๓ ตำบล ๑ คนหรือ ๓ ตำบล ๑ คน หรือ
ต่อไปก็อาจจะเลิกปลัดอำเภอประจำตำบลเสียก็ได้ เพราะฉะนั้นหวังว่าจะหาย
ข้องใจในเรื่องนี้อยู่แล้ว

นายสว่าง สนิทพันธุ์ (สุพรรณบุรี) : ในเรื่องปลัดอำเภอประจำตำบลนั้น
ฉันยังข้องใจอยู่ จึงใคร่อยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย-
สักเล็กน้อย ปลัดอำเภอประจำตำบลนี้ ปรากฏว่าเราต้องจ่ายเงินเดือนทั้งสิ้นปีหนึ่ง
คิดว่าเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าราวปีละ ๓ แสนบาท ถึงแม้ว่าท่านรัฐมนตรีจะโต้แย้ง
ว่าในที่สุดเมื่อเราได้บูรณะตามชนบทเป็นที่เรียบร้อยแล้วเราก็จะได้มีการเลิกทำตามแต่
ฉันคิดว่าอาจจะเลิกนับเป็นจำนวนสิบ ๆ ปี เพราะฉะนั้นเราก็จำเป็นต้องจ่ายเงิน
ทุก ๆ ปีไป แต่ในปีที่เราจะต้องจ่ายเงินคงคลัง และในปีต่อไป ๆ จะต้องจ่ายเงิน
ไม่น้อยกว่า ๓ - ๔ ล้านบาท จึงอยากจะขอทราบว่าเงินจำนวนนี้เราจะจ่ายเงิน
คงคลังหรือเงินกู้ หรือว่าเราไปหักเงินรายได้ใดสำหรับหักกลบลบกันมาจากที่ไหน
ขอท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโปรดชี้แจงให้ทราบด้วย

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ตามที่ท่าน
สมาชิกของใจอยู่นั้น ในเรื่องนี้ในการที่จะหาเงินสำหรับจ่ายนี้ก็ต้องตั้งงบประมาณ
ทางกระทรวงการคลัง นอกจากนั้นทางกระทรวงมหาดไทยคำริจะยุบบางจังหวัดเสีย
ส่วนจังหวัดที่มีทางคมนาคมสะดวกก็จำเป็นต้องยุบรวมกับจังหวัดอื่นเสียด้วย เมื่อ
ตั้งงบประมาณในการยุบจังหวัดนี้แล้ว ก็เข้าใจว่าในจังหวัดหนึ่งก็จะได้เงินประ-
มาณ ๓ แสน ถ้าหากว่ายุบหลายจังหวัดก็จะได้มีงบประมาณสำหรับนำใช้จ่ายในการนี้
ด้วย

นายเฉลา เนาลานนท์ (ตราด) : ตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
งบประมาณเพิ่มเติมมาสู่สภา ฯ นี้ ความจริงรัฐบาลก็ได้เสนอเข้ามายังสภา ฯ นี้

ทุก ๆ ปี สภา ฯ นี้ก่อนนุ้มนิติไป แต่มีข้อสงสัยบางประการ จึงขอใ้ถามรัฐบาลว่า ในปีนี้รัฐบาลได้เสนอพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมเข้ามาสู่สภา ฯ นี้มีเงินจำนวน รวมทั้งงบประมาณพิเศษด้วยเป็นเงิน ๒๔ ล้านบาท ฉะนั้นมีความสงสัยอยู่ว่า คือในเรื่องแรกรัฐบาลจะจ่ายเงินประมาณ ๒๔ ล้านบาท อยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่า เงินรายได้พิเศษซึ่งรัฐบาลต้องการจ่ายนั้น เงินรายได้พิเศษนั้นรัฐบาลได้มาจากไหนนั้นประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง ในเรื่องการจัดตั้งปลัดอำเภอประจำตำบลได้ทราบข่าวมาว่า จะไม่มีการตั้งทุก ๆ จังหวัด ขอเ็นขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ว่า การตั้งปลัดอำเภอประจำตำบลเห็นจะมีการตั้งทั่วถึงทุกจังหวัดหรือประการใด นั้นเป็นประการที่สอง เมื่อถึงสมมติคุณมีเกียรติคุณหนึ่งได้เรียนถามรัฐบาลว่า เมื่อคราวหนึ่งรัฐบาลได้ตอบกระทู้ถามของยูแทนราษฎรคนหนึ่งไปว่า ได้มีการพิจารณาเงินเดือนให้แก่มูลนาย คือตั้งแต่ ๔๐ บาทลงมา ฉะนั้นได้พยายามฟังดูท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ยังไม่ได้ตอบว่าจะมีการเพิ่มให้ประการใดหรือไม่ หรือได้ตรวจดูแล้วก็ไม่มีการเพิ่มเงินเดือนเหล่านี้ให้แกข้าราชการตามที่ได้ตอบกระทู้ไป เพราะฉะนั้นขอวิงวอนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอีกครั้งหนึ่งว่า ตามที่รัฐบาลได้ตอบกระทู้ถามไป จะมีการเพิ่มประการใดหรือไม่ ถ้าจะมีการเพิ่ม ในร่างพระราชบัญญัตินี้ยังไม่ปรากฏว่ามีอยู่ที่ไหน

อีกอันหนึ่ง ในเรื่องกรมมหาดไทยรัฐบาลได้เสนองบประมาณการจรเฉพาะกรมมหาดไทยเป็นเงิน ๑ แสนเศษ และอีกข้อหนึ่ง มีค่าเลือกตั้งยูแทนราษฎร ๙ หมื่นกว่าบาท ฉะนั้นมีความสงสัยในงบประมาณ ๒๔๔๕ นั้น ทางรัฐบาลได้เสนองบประมาณเฉพาะการเลือกตั้งยูแทนราษฎรในสภา ฯ นี้เป็นเงิน ๒ แสนบาทแล้ว ก็งบประมาณ ๒ แสนบาทนี้ไม่ทราบว่าเป็นประการใด รัฐบาลจึงขอเพิ่มขึ้น และในการเลือกตั้งยูแทนราษฎรเวลานี้รัฐบาลก็ยังไม่เปิดประกาศลงสั้กทีว่าจะเลือกตั้งหรือไม่เลือกตั้ง แต่ความมาพบในพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมประมาณ ๙ หมื่นกว่าบาท เพราะฉะนั้นอยากจะถามความเค็ดขาดว่าในการที่รัฐบาลได้เพิ่มเงินงบประมาณเฉพาะเลือกตั้งยูแทนราษฎร ๙ หมื่นกว่าบาท และเงิน ๒ แสนบาทนั้นยังไม่เพียงพอหรือ และในการนี้

อยากจะเรียนถามว่าในการเลือกตั้งคงจะมีการเลือกตั้งกันแน่ แต่รัฐบาลก็ยังไม่ได้ออกพระราชกฤษฎีกาว่าจะมีการเลือกตั้งอย่างไร เพราะฉะนั้นขอเรียนถามในที่ประชุมนี้ว่า จะมีการเลือกตั้งจริงหรือไม่

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ในหน้าที่กระทรวงมหาดไทย ท่านสมาชิกมีความสงสัยอยู่ ๒ ข้อ. ในเรื่องควรตั้งปลัดอำเภอประจำตำบลใดคิดแล้ววตั้ง ๔๖ จังหวัด. ไม่ใช่ทั้งหมดทุกจังหวัด. เพราะเหตุใดจึงตั้งเพียงเท่านั้น ทั้งนี้เพราะว่า จังหวัดไหนคิดว่าสมควรจะมีความช่วยเหลือและจังหวัดนั้นมีความสำคัญเพียงใดมาบ้าง. เพราะฉะนั้นจึงคิดเอาเพียงชั้นตอนนี้เพียง ๔๖ จังหวัดก่อน. ในข้อที่ ๒ ทำไมตั้งงบประมาณสำหรับการเลือกตั้งอีก ๘ หมื่นบาทเศษเท่าไรจำไม่ได้. ในเรื่องนี้จะได้มีการเพิ่มการเลือกตั้ง คือ ๔ จังหวัดที่ใดคั่นนั้นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งในเรื่องเครื่องแบบพันพและค่าใช้จ่ายในการนี้ ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องตั้งงบประมาณเตรียมไว้. ในส่วนที่จะเลือกผู้แทนราษฎรเพียงใดนั้น เรื่องนี้รอสั่งรัฐบาลจะตกลงประการใด. หน้าที่กระทรวงมหาดไทยก็เตรียมพร้อมไว้เสมอ.

พล.ต. เกา เพียรเลิศ บริรักษ์พหุกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ฉันขอตอบข้อข้องใจของท่านเมื่อกี้. คือว่าท่านถามว่ารายได้พิเศษนั้นคืออะไร. ฉันได้ตอบเมื่อกี้ครั้งหนึ่งแล้วว่า. งบประมาณรายรับประจำปีที่ได้ตั้งไปแล้วก่อนพระราชบัญญัติบางประการ เช่นพระราชบัญญัติช่วยชาติในภาวะฉุกเฉิน เป็นต้น และนอกจากนั้นในระหว่างที่ยังเสนอพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี. นี้ไปแล้ว ได้เกิดมีอีก. ชักตัวอย่างเช่นบริษัทต่าง ๆ ได้เกิดขึ้นเหล่านี้เป็นรายได้พิเศษอาจจะมีขึ้น.

๑๖.๒๕ น.

นายพันธุ มุสิกอสตร (สุรินทร์) : ตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม. ฉันมีความข้องใจอยู่หลายประการ. ประการแรก ตามที่รัฐบาลได้กล่าวว่าการตั้งปลัดอำเภอประจำตำบลจะมีเพียง ๔๖ จังหวัดเท่านั้น. ฉันมีความข้องใจว่าในท้องที่ภาคอีสานจะตั้งที่ในบาง และโดยเฉพาะเงินเคื่อนปลัดอำเภอประจำตำบลตามที่รัฐบาลเสนอมานี้ ให้ได้รัยคนหนึ่ง ๕๐ บาท. ฉันสงสัยว่าภารที่ตั้งมานี้จะมีมากไปหรือไม่. เพราะว่าปลัดอำเภอได้รับเพียง ๔๖ บาทเท่านั้น. และอีกประ

กลัวหนึ่ง ปลัดอำเภอประจำตำบลเหล่านี้ โดยมากก็ยังอยู่ในวัยหนุ่ม และการทำงานก็ยังไม่สามารถทำงานได้เพียงพอ การที่รัฐบาลได้ตั้งเงินเดือนให้ปลัดอำเภอประจำตำบล ๕๐ บาทนี้ ฉันเห็นว่ายังลดหล่นกันมาก

อีกประการหนึ่ง รายงานตามที่รัฐบาลได้เสนอมานี้ มีข้าราชการหลายจังหวัดได้บันทึกว่า เงินค่าเบี้ยเลี้ยง เงินค่าพาหนะเดินทางซึ่งรัฐบาลจ่ายให้ข้าราชการ ได้คงค้างมาหลายปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงศึกษาธิการ ปรากฏว่ารัฐบาลเบิกค่างมาหลายปีแล้ว ต่อมางบประมาณนี้ฉันมองไม่เห็นว่าจะคงจ่ายไว้ประเภทใด ซึ่งเรื่องนี้ฉันหวังว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังคงจะชี้แจงให้ทราบ

อีกประการหนึ่ง รายงานในเรื่องสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งรายงานขอลงกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ค่าใช้สอย ฉันยังสงสัยว่าเงินที่ขอเพิ่มตั้งแสนกว่าบาทนี้ ซึ่งใช้จ่ายในราชการลับนั้นมีใช้จ่ายอย่างไร ในการเบิกจ่ายในราชการลับนี้มีวิธีปฏิบัติอย่างไร กระทรวงการคลังได้วางไว้หรือไม่ ขอได้โปรดแถลงให้ทราบ

พล.ต. เกา เพียรเลิศ บริษัทวิทยุทศกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : เงินราชการลับมีระเบียบมานานแล้ว ตอบได้เท่านั้น

นายฟอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) : ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายร่างพระราชบัญญัตินี้เกือบจะไม่มีอะไรเหลืออีกแล้ว แต่ฉันยังไม่ลงมติ แต่ฉันมีข้อสงสัยอีกข้อหนึ่งซึ่งจำเป็นจะต้องขอทราบเรียนทางรัฐบาล คือในคราวกรณีพิพาทระหว่างเรากับอินโดจีนฝรั่งเศส ได้มีประกาศให้ข้าราชการและประชาชนพากันไปช่วยเหลือเรา แล้วว่าหากชาวสยามพากันไปช่วยเหลือเรา เราจะให้ความชดเชยอย่างน้อยเท่าที่เขาได้รับอยู่ เช่นเป็นคนว่าราชการได้รับเท่าไรก็ได้เท่านั้น แต่ครั้นภายหลังเหตุการณ์สงบลงแล้ว ฉันได้ทราบว่ามิบุคคลชนที่นั่นเขามาช่วยเหลือเราในประเทศเราเป็นจำนวนมาก ในคราวพิจารณาพระราชบัญญัติงบประมาณแผ่นดินที่ผ่านไปนั้น ก็ไม่เห็นงบประมาณก่อนหน้านี้ปรากฏในพระราชบัญญัติ ครั้นมาในงบประมาณเพิ่มเติมนี้ก็ไม่เห็น ความจริงที่อาจจะไปแทรกอยู่ที่ไหน ฉันขอทราบจากรัฐบาลทราบว่า เราได้โฆษณาเช่นนั้นจริง แต่เราลืมพวกนั้นแล้วหรืออย่างไร หรือเขาได้รับการเลี้ยงดูประการใด ส่วนการบำรุงราษฎรนั้น

ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายทั่วโลกเข้าไปแล้ว แต่ยังมีอีก คือเรื่องสัตว์รักหรือสัตว์บาบกัน ไม่ทราบข้อแน่ชัดของกรมเกษตร ฯ โคตรว่ามีกำรอบรม ๓ - ๔ รอยคน ภายหลัง เกิดกรณีพิพาทคราวนี้ตำแหน่งที่ตั้งไว้นั้นไม่สามารรถที่จะบรรจุได้ นักเรียนที่เข้ารับ-- การอบรมในราว ๓๐๐ - ๕๐๐ คนก็เลยค้างเติ่ง ความจำเป็นในเรื่องนี้ก็ต้อง-- การจะบำรุงราษฎรอีกควมและสัตว์พาหนะต่าง ๆ โคตรตายเนื่องจากโรคภัยเป็นอัน- มาก ขอทราบว่าในงบประมาณนี้มีหรือไม่หรือคัดลอกเสียทีเถิด

พล.ต. เกา เพียรเลิศ บริษัทยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : เรื่องสัตว์รักเราตั้งงบประมาณเมื่อต้นปี เติระว่าการอบรมเสร็จเขาก็เบิกรับเงิน- เคือนได้ โคตรงบประมาณแล้ว ส่วนรายดาร์อื่น ๆ กระทรวงการคลังไม่ทราบทราบ ก็เฉพาะค่าใช้สอย

นายทองอยู่ เอี่ยมบุญอิม (นนทบุรี) : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็อภิปรายกัน มามากดูเหมือนจะลงมติได้แล้วว่า จะรับร่างหรือไม่รับร่าง เพราะฉะนั้นฉันขอเสนอให้ ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ : ฉันขอให้ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น -- ควรรับหลักการแห่ง ร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณา ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภา ฯ : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่งพระราชบัญญัติไว้- พิจารณา ส่งกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

พล.ต. เกา เพียรเลิศ บริษัทยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : รัฐบาลขอเสนอให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญ

ประธานสภา ฯ : ทางรัฐบาลขอเสนอให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่าง พระราชบัญญัตินี้ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ฉันถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ- มีจำนวนก้นาย

พล.ต. เกา เพียรเลิศ บริษัทยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : มีจำนวน ๑๕ นาย

ประธานสภา : ทางรัฐบาลเสนอขอให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญ มีจำนวน ๒๕ นาย เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถ้อยคำที่ประชุมมีมติ ขอให้เสนอชื่อ

พล.ต. เกา เพียรเลิศ บริษัทยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
 รัฐบาลขอเสนอ ๙ นาย คือ ๑. นายทวี บุญยะโกศล ๒. น.อ. กาจ เก่งระดมยิง
 ๓. พ.ต. ชวง เขววงศ์ถิตสงคราม ๔. พ.ต. กว่ง อภัยวงศ์ ๕. นายวิช ปานะ
 นนท์ ๖. พ.อ. ประยูร ภมรมนตรี ๗. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

นายเฉลา เกลาฉานนท์ (ตราด) : ฉันขอเสนอ นายเชมชาติ บุญรัตนพันธุ์
 มีสมาชิกรับรอง

นายเชมชาติ บุญรัตนพันธุ์ (ร้อยเอ็ด) : ฉันขอถอน

นายบุญช่วย ชูทรัพย์ (กำแพงเพชร) : ฉันขอเสนอ ร.ท. ประจวบ มหาขันธ
 มีสมาชิกรับรอง

นายถวิล อุดล (ร้อยเอ็ด) : ฉันขอเสนอ ร.อ. เปี่ยม เอกสิทธิ์
 มีสมาชิกรับรอง

นายผล แสนสระดี (ขอนแก่น) : ฉันขอเสนอ นายถวิล อุดล
 มีสมาชิกรับรอง

ร.ท. ประจวบ มหาขันธ (อุดรธานี) : ฉันขอเสนอ นายพัน สุพรรณสาร
 มีสมาชิกรับรอง

นายชอน อ่ำพล (สมุทรปราการ) : ฉันขอเสนอ นายแก้ว สิงห์ค-เขนทร์
 มีสมาชิกรับรอง

นายฟอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) : ฉันขอเสนอ นายสว่าง สนิทพันธุ์
 มีสมาชิกรับรอง

นายสว่าง สนิทพันธุ์ (สุพรรณบุรี) : ฉันขอถอน

นายเขมร วิบุตย์กร (สงขลา) : ฉันขอเสนอ นายวุฒิ สุวรรณรักษ์
 มีสมาชิกรับรอง

นายเชมชาติ บุญรัตนพันธุ์ (ร้อยเอ็ด) : ฉันขอเสนอ นายเฉลา เกลาฉานนท์
 มีสมาชิกรับรอง

ร.ท. ประจวบ มหาพันธ์ (อุตรธานี) : ข้าพเจ้าขอเสนอนายนิ่ม เรื่องเกษตร
มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ : ครม.แล้ว ขอให้เลขาธิการสภา ฯ อ่าน

เลขาธิการสภา ฯ : ๑. นายทวี บุญเปเกตุ ๒. น.อ. กาจ เก่งระดม
ยิง ๓. พ.ต. ชวง ชวงศักดิ์สงคราม ๔. พ.ต. คง อภัยวงศ์ ๕. นายวนิช
ปานะนนท์ ๖. พ.อ. ประยูร ภมรมนตรี ๗. พล.ต. เภา เพียรเลิศ บริภัณฑ์
ยุทธกิจ ๘. ร.ท. ประจวบ มหาพันธ์ ๙. ร.อ. เยี่ยม เอกสิทธิ์ ๑๐. นาย
ถวิล อุดล ๑๑. นายพัน สุพรรณसार ๑๒. นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ ๑๓. นาย
วุฒิ สุวรรณรักษ์ ๑๔. นายเฉลว เถาตานนท์ ๑๕. นายนิ่ม เรื่องเกษตร

ประธานสภา ฯ : แปรญัตติภายในวันนี้

พล.ต. เภา เพียรเลิศ บริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
ขอเสนอ ๕ วัน

นายทองอยู่ เอี่ยมบุญคุ้ม (นนทบุรี) : ขอเสนอ ๗ วัน

พล.ต. เภา เพียรเลิศ บริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
ทางรัฐบาลไม่ขัดข้อง

ประธานสภา ฯ : รัฐบาลไม่ขัดข้องในการที่ท่านเสนอขอแปรญัตติ ๗ วัน
เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมผู้น้อมนิต

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาพระราชบัญญัติโอนเงินในงบประมาณประจำ
ปีงบประมาณ พุทธศักราช ๒๔๘๕ ของรัฐบาล

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ

โอนเงินในงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ

พุทธศักราช ๒๔๘๕

หลักการ

ขอโอนเงินในงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พุทธศักราช ๒๔๘๕

เหตุผล

๑. ตามงบประมาณประจำปีงบประมาณ พุทธศักราช ๒๔๘๕ ที่ได้ตราขึ้นเป็นพระราชบัญญัติแล้วนั้น เนื่องจากเหตุการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไปจากที่ได้คาดคะเนไว้เดิม และเนื่องจากการปรับปรุงกระทรวงทบวงกรมใหม่

จึงจำเป็นต้องขอโอนเงินต่างสำนักงาน เพื่อให้การเบิกจ่ายถูกต้องตามลักษณะการจ่าย เพราะจะเบิกจ่ายผิดสำนักงาน เป็นการผิดวิธีการงบประมาณ

๒. เงินที่ขอโอนตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คงอยู่ภายในวงเงินที่สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและอนุญาตไว้แล้ว ในเมื่อพิจารณางบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พุทธศักราช ๒๔๘๕ มีใช้เป็นเงินที่ขอเพิ่มเติมขึ้นอีก

ร่างพระราชบัญญัติโอนเงินในงบประมาณ

ประจำปีงบประมาณ พุทธศักราช ๒๔๘๕

.....

.....

.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรโอนเงินในงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พุทธศักราช ๒๔๘๕ บางประเภทมาตั้งจ่ายให้ถูกต้องตรงกับความจริงและลักษณะการจ่าย

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโอนเงินในงบประมาณประจำปีงบประมาณ พุทธศักราช ๒๔๘๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนงบประมาณดังกล่าวต่อไปนี้

๑. สำนักงานรัฐมนตรี

ก. โอนงบประมาณของสำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๑๘,๕๐๐ บาท ไปเป็นงบประมาณของสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี ในกระทรวงการอุตสาหกรรม ประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๑๑,๕๐๐ บาท ไปเป็นงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง ในกระทรวงการอุตสาหกรรมประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๙,๐๐๐ บาท

ข. โอนงบประมาณของกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ไปเป็นงบประมาณของกรมการสนเทศ ในกระทรวงพาณิชย์ คือประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๑๘,๕๐๐ บาท

ค. โอนงบประมาณของคณะกรรมการกฤษฎีกา ประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๙๒๐ บาท ไปเป็นงบประมาณของกรมส่งเสริมการค้าในกระทรวงพาณิชย์ประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๓๕๐ บาท

ไปเป็นงบประมาณของกรมโรงงานอุตสาหกรรม ในกระทรวงการอุตสาหกรรม ประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๓๓๐ บาท

ง. โอนงบประมาณของกรมโฆษณาการ ไปเป็นงบประมาณของกรมโรงงานอุตสาหกรรม ในกระทรวงการอุตสาหกรรม คือประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๑๒๐ บาท

๒. กระทรวงการคลัง

ก. โอนเงินงบประมาณของสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี ไปเป็นงบประมาณของกรมการสนเทศ ในกระทรวงพาณิชย์ คือประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๖๖๐ บาท

ข. โอนงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง ประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๒,๐๙๐ บาท

ไปเป็นงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง ในกระทรวงการอุตสาหกรรม--ประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๑,๕๐๐ บาท

ไปเป็นงบประมาณของกรมโรงงานอุตสาหกรรม ในกระทรวงการอุตสาหกรรมประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๒๙๐ บาท

ค. โอนงบประมาณของกรมบัญชีกลาง ประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๓,๕๕๐ บาท

ไปเป็นงบประมาณของกรมทะเบียนการค้า ในกระทรวงพาณิชย์
ประเภทเงินเคียน เป็นเงิน ๑,๔๔๐ บาท

ไปเป็นงบประมาณของกรมส่งเสริมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์
ประเภทเงินเคียน เป็นเงิน ๑,๕๖๖ บาท

ไปเป็นงบประมาณของกรมโรงงานอุตสาหกรรม ในกระทรวงอุตสาหกรรม
ประเภทเงินเคียน เป็นเงิน ๔๔๐ บาท

ง. โอนงบประมาณของกรมศุลกากร ประเภทเงินเคียน เป็นเงิน ๕๓๐ บาท

ไปเป็นงบประมาณของกรมการขนส่งทางบก ในกระทรวงพาณิชย์
ประเภทเงินเคียน เป็นเงิน ๑๕๐ บาท

ไปเป็นงบประมาณของกรมส่งเสริมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์
ประเภทเงินเคียน เป็นเงิน ๖๐๐ บาท

ไปเป็นงบประมาณของกรมส่งเสริมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์
ประเภทเงินเคียน เป็นเงิน ๑๔๐ บาท

จ. โอนงบประมาณของกรมสรรพสามิต ไปเป็นงบประมาณของกรมโรงงาน
อุตสาหกรรม ในกระทรวงการอุตสาหกรรม คือ ประเภทเงินเคียน เป็นเงิน
๑๒,๑๐๑ บาท

๓. กระทรวงการต่างประเทศ

ก. โอนงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง ประเภทเงินเคียน
เป็นเงิน ๑,๕๖๖ บาท

ไปเป็นงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง ในกระทรวงการอุตสาหกรรม
ประเภทเงินเคียน เป็นเงิน ๕๑๒ บาท

ไปเป็นงบประมาณของกรมโรงงานอุตสาหกรรม ในกระทรวงการอุตสาหกรรม
ประเภทเงินเคียน เป็นเงิน ๑๕๖ บาท

ไปเป็นงบประมาณของกรมการค้าภายใน ในกระทรวงพาณิชย์ ประเภทเงิน
เคียน เป็นเงิน ๑๖๔ บาท

๔. กระทรวงมหาดไทย

ก. โอนงบประมาณของสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี ไปเป็นงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง ในกระทรวงการอุตสาหกรรม คือ ประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๘๕๖ บาท

ข. โอนงบประมาณของกรมประชาสัมพันธ์ ประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๒๓,๙๖๐ บาท

ไปเป็นงบประมาณของสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี ประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๓,๕๑๐ บาท

ไปเป็นงบประมาณของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๘,๑๒๕ บาท

ไปเป็นงบประมาณของกรมสาธารณสุข ประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๑๑,๘๒๕ บาท

ก. โอนงบประมาณของกรมสาธารณสุข ประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๘๑๘,๑๒๕ บาท

ไปเป็นงบประมาณของสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี ประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๑,๕๗๒ บาท

ไปเป็นงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง ประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๕๕,๑๕๒ บาท

ไปเป็นงบประมาณของกรมการแพทย์ ประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๓๑๙,๘๓๔ บาท

ไปเป็นงบประมาณของกรมประชาสัมพันธ์ ประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๙,๘๑๑ บาท

ไปเป็นงบประมาณของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๓๔,๖๕๕ บาท

๕. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ค. โอนงบประมาณของกรมเกษตรและสหกรณ์ ประเภทเงินเคียน เป็นเงิน ๕๓,๑๐๔ บาท ประเภทค่าใช้จ่ายอื่นเป็นเงิน ๕๓,๑๐๔ บาท

ไปเป็นงบประมาณของกรมปลัดสัตว์และสัตว์พาหนะ ประเภทเงินเคียน เป็นเงิน ๕๓,๑๐๔ บาท ประเภทค่าใช้จ่ายอื่นเป็นเงิน ๕๓,๑๐๔ บาท

ไปเป็นงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง ในกระทรวงพาณิชย์ ประเภทเงินเคียน เป็นเงิน ๕๓,๑๐๔ บาท

ด. โอนงบประมาณของกรมชลประทาน ไปเป็นงบประมาณของกรมปลัดสัตว์และสัตว์พาหนะ คือ ประเภทเงินเคียน เป็นเงิน ๑,๕๕๐ บาท

๖. กระทรวงมหาดไทย

ก. โอนงบประมาณของสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี ประเภทเงินเคียน เป็นเงิน ๕๐๒ บาท

ไปเป็นงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง ในกระทรวงการอุตสาหกรรม ประเภทเงินเคียน เป็นเงิน ๑๕๐ บาท

ไปเป็นงบประมาณของกรมโรงงานอุตสาหกรรมในกระทรวงการอุตสาหกรรม ประเภทเงินเคียน เป็นเงิน ๑๒๐ บาท

ไปเป็นงบประมาณของกรมการสนเทศ ในกระทรวงพาณิชย์ประเภทเงินเคียน เป็นเงิน ๑๓๒ บาท

ข. โอนงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง ประเภทเงินเคียน เป็นเงิน ๑,๓๕๐ บาท

ไปเป็นงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง ในกระทรวงการอุตสาหกรรม ประเภทเงินเคียน เป็นเงิน ๑,๔๕๐ บาท

ไปเป็นงบประมาณของกรมการสนเทศ ในกระทรวงพาณิชย์ประเภทเงินเคียน เป็นเงิน ๑๒๐ บาท

ไปเป็นงบประมาณของกรมการศาลภายในในกระทรวงพาณิชย์ ประเภท
เงินเดือน เป็นเงิน ๑๔๐ บาท

ค. โอนงบประมาณของกรมที่ดิน ไปเป็นงบประมาณของกรมการภายใน
ในกระทรวงพาณิชย์ คือ ประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๗๒๐ บาท

ง. โอนงบประมาณของกรมอัยการ ไปเป็นงบประมาณของสำนักงานปลัด-
กระทรวง ในกระทรวงการอุตสาหกรรม คือ ประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๖๖๐ บาท

จ. โอนงบประมาณของกรมโยธาเทศบาล ไปเป็นงบประมาณของสำนัก-
งานปลัดกระทรวง ในกระทรวงการอุตสาหกรรม คือ ประเภทเงินเดือน เป็นเงิน
๔๔๐ บาท

ฉ. โอนงบประมาณของกรมมหาดไทย ประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๗๒
บาท

ไปเป็นงบประมาณของกรมส่งเสริมการอุตสาหกรรม ในกระทรวงการอุตสาหกรรม
ประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๓๐๐ บาท

ไปเป็นงบประมาณของกรมการขนส่ง ในกระทรวงพาณิชย์ประเภทเงินเดือน
เป็นเงิน ๑๑๒ บาท

ไปเป็นงบประมาณของกรมการภายใน ในกระทรวงพาณิชย์ ประเภท
เงินเดือน เป็นเงิน ๓๓๐ บาท

๘. กระทรวงยุติธรรม

ก. โอนงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง ประเภทเงินเดือน
เป็นเงิน ๑,๑๔๐ บาท

ข. ไปเป็นงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง ในกระทรวงการอุตสาหกรรม
ประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๑,๐๒๐ บาท

ไปเป็นงบประมาณของกรมโรงงานอุตสาหกรรม ในกระทรวงการอุตสาหกรรม
ประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๑๒๕ บาท

๘. กระทรวงศึกษาธิการ

ก. โอนงบประมาณของสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี ไปเป็นงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง ในกระทรวงการอุตสาหกรรม คือประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๒๙๒ บาท

ข. โอนงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง ไปเป็นงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง ในกระทรวงการอุตสาหกรรม คือ ประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๔๖๐ บาท

ค. โอนงบประมาณของกรมมหาวิทยาลัย ไปเป็นงบประมาณของกรมทะเบียนการค้า ในกระทรวงพาณิชย์ คือ ประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๓,๐๐๐ บาท

ง. โอนงบประมาณของกรมอาชีวศึกษา ไปเป็นงบประมาณของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ในกระทรวงการอุตสาหกรรม คือประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๔๖๐ บาท

จ. โอนงบประมาณของกรมสามัญศึกษา ประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๑,๒๓๐ บาท

ไปเป็นงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง ในกระทรวงการอุตสาหกรรม ประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๓๖๐ บาท

ไปเป็นงบประมาณของกรมโรงงานอุตสาหกรรม ในกระทรวงการอุตสาหกรรม ประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๔๙๐ บาท

ฉ. โอนงบประมาณของกรมศิลปากร ไปเป็นงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง ในกระทรวงการอุตสาหกรรม คือ ประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๑๒๐ บาท

๙. กระทรวงการเศรษฐกิจ

ก. โอนงบประมาณของสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี ไปเป็นงบประมาณของสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี ในกระทรวงพาณิชย์ คือ ประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๒๙,๓๓๕ บาท

ข. โอนงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง ประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๓๖,๔๔๑ บาท ประเภทค่าใช้สอยเป็นเงิน ๓,๕๑๙ บาท

ไปเป็นงบประมาณของสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี ประเภทเงินเคียน
เป็นเงิน ๑,๑๖๔ บาท

ไปเป็นงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง ในกระทรวงพาณิชย์ ประเภท
เงินเคียน เป็นเงิน ๓๓,๕๐๒ บาท ประเภทค่าใช้สอยเป็นเงิน ๓,๕๑๗ บาท

ไปเป็นงบประมาณของกรมการค้าต่างประเทศ ในกระทรวงพาณิชย์ ประเภท
เงินเคียน เป็นเงิน ๑,๘๒๐ บาท

ค. โอนงบประมาณของกรมพาณิชย์ ประเภทเงินเคียน เป็นเงิน ๑๖๔,๔๔๔
บาท ประเภทค่าใช้สอย เป็นเงิน ๓๖,๕๓๗ บาท

ไปเป็นงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง ในกระทรวงพาณิชย์ ประเภท
เงินเคียน เป็นเงิน ๒๔,๗๕๐ บาท

ไปเป็นงบประมาณของกรมการสนเทศ ในกระทรวงพาณิชย์ประเภทเงินเคียน
เป็นเงิน ๓๐,๗๔๔ บาท ประเภทค่าใช้สอยเป็นเงิน ๗,๓๐๗ บาท

ไปเป็นงบประมาณของกรมการกักภายใน ในกระทรวงพาณิชย์ ประเภท
เงินเคียน เป็นเงิน ๑๔,๕๕๐ บาท ประเภทค่าใช้สอย เป็นเงิน ๗,๓๐๗ บาท

ไปเป็นงบประมาณของกรมการค้าต่างประเทศ ในกระทรวงพาณิชย์ ประเภท
เงินเคียน เป็นเงิน ๑๗,๕๗๗ บาท ประเภทค่าใช้สอยเป็นเงิน ๗,๓๐๗ บาท

ไปเป็นงบประมาณของกรมควบคุมการค้า ในกระทรวงพาณิชย์ ประเภท
เงินเคียน เป็นเงิน ๑๒,๕๐๕ บาท ประเภทค่าใช้สอยเป็นเงิน ๗,๓๐๗ บาท

ไปเป็นงบประมาณของกรมทะเบียนการค้า ในกระทรวงพาณิชย์ ประเภท
เงินเคียน เป็นเงิน ๕๔,๓๖๔ บาท ประเภทค่าใช้สอยเป็นเงิน ๗,๓๐๗ บาท

ไปเป็นงบประมาณของกรมส่งเสริมการค้า ในกระทรวงพาณิชย์ ประเภท
เงินเคียน เป็นเงิน ๕,๖๔๔ บาท

ง. โอนงบประมาณของกรมโลหกิจ ไปเป็นงบประมาณของกรมโลหกิจ ใน
กระทรวงการอุตสาหกรรม คือ ประเภทเงินเคียน เป็นเงิน ๑๔๔,๒๖๗ บาท ประ
เภทค่าใช้สอย เป็นเงิน ๓,๕๑๔ บาท ประเภทค่าจร เป็นเงิน ๖,๐๐๐ บาท

จ. โอนงบประมาณของกรมวิทยาศาสตร์ ประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๑๒๔,๗๖๑ บาท ประเภทค่าใช้สอย เป็นเงิน ๑๔,๕๕๔ บาท ประเภทการจรเป็นเงิน ๙,๔๐๐ บาท

ไปเป็นงบประมาณของกรมวิทยาศาสตร์ ในกระทรวงการอุตสาหกรรมประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๑๐๓,๘๕๕ บาท ประเภทค่าใช้สอย เป็นเงิน ๑๓,๓๖๔ บาท ประเภทการจร เป็นเงิน ๙,๔๐๐ บาท

ไปเป็นงบประมาณของกรมเกษตร ในกระทรวงเกษตรราธิการประเภทเงินเดือน เป็นเงิน ๒๐,๕๐๒ บาท ประเภทค่าใช้สอยเป็นเงิน ๑,๖๑๖ บาท

ฉ. โอนงบประมาณของกรมอุตสาหกรรม ไปเป็นงบประมาณของกรมส่งเสริม--
อุตสาหกรรม ในกระทรวงการอุตสาหกรรม คือ ประเภทเงินเดือนเป็นเงิน ๓๕,๔๔๓ บาท ประเภทค่าใช้สอย เป็นเงิน ๑๓,๕๒๕ บาท ประเภทการจร เป็นเงิน ๑๐,๔๐๐ บาท

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

พล. ต. เกา เพียรเลิศ บริรักษ์พิทักษกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนเงินในงบประมาณประจำปีงบประมาณ พุทธศักราช ๒๔๕๕ โดยมี

หลักการ ขอโอนเงินในงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พุทธศักราช ๒๔๕๕

เหตุผล ที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ก็คือว่า ข้อที่ ๑ รัฐบาลเคยได้เสนอให้มีการโอนเงินทุก ๆ ปีที่เป็นมาแล้ว คือโอนสับเปลี่ยนประเภท เช่น ค่าใช้สอย เป็นเงินจ่ายประเภทค่าใช้สอย แต่งบประมาณฉบับนี้มิได้เป็นท่านอนั้น งบประมาณฉบับนี้เกี่ยวเนื่องด้วยจัดตั้งกระทรวงใหม่ ซึ่งโยกย้ายกรมต่าง ๆ ซึ่งจัดตั้งขึ้นใหม่

อีกประการหนึ่ง เมื่อตั้งกระทรวงใหม่แล้ว รัฐบาลได้พยายามจะขอคนจากกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ไปช่วยกระทรวงทบวงการใหม่ เพราะฉะนั้นการโอนงบประมาณจึงมีหลาย ๆ รายการ ซึ่งนอกจากกระทรวงทุกกระทรวงไปสู่กระทรวงต่าง ๆ นั้นหวังว่าสภา ฯ นี้คงจะรับหลักการไว้พิจารณาด้วยดี

ประธานสภา ฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดเสนอความเห็น ฉันขอให้ประชุมวินิจฉัน ผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ : เป็นอันว่ารับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาต่อไป ส่งกรรมาธิการสามัญหรือวิสามัญ

พล.ต. เกา เพียรเลิศ บริษัทพหุทศกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ขอเสนอให้ส่งกรรมาธิการวิสามัญคณะเมื่อก่อน

ประธานสภา ฯ : ท่านรัฐมนตรีขอให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นพิจารณาเรื่อง

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ฉันถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ ท่านรัฐมนตรีขอให้ส่งกรรมาธิการวิสามัญชุดที่ตั้งแล้วเมื่อก่อน

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมอนุมัติ กำหนดแปรญัตติกายใน ๓ วัน

พล.ต. เกา เพียรเลิศ บริษัทพหุทศกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ๓ วัน

ประธานสภา ฯ : ท่านรัฐมนตรีขอให้แปรญัตติกายใน ๓ วัน

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๕ ของรัฐบาล

(ส่วเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยอำนาจข้าราชการฝ่ายพลเรือน

(ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๕

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยอำนาจข้าราชการฝ่ายพลเรือน

เหตุผล

๑. ข้าราชการพลเรือนสามัญหรือข้าราชการฝ่ายตุลาการซึ่งรับราชการในตำแหน่งการเมือง และรับเงินเดือนทางตำแหน่งการเมืองทางเดียว ไม่ได้ออกจากตำแหน่งการเมืองโดยไม่มีคำสั่งให้ออกจากตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญหรือข้าราชการฝ่ายตุลาการ ถ้าไม่ขอรับบำเหน็จบำนาญ และขอให้นับเวลาราชการเพื่อคำนวณว่าบำเหน็จบำนาญต่อไปจะได้หรือไม่ หาได้บัญญัติไว้ไม่ จึงสมควรที่จะบัญญัติลงไปให้ชัด

๒. ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนไปทำหน้าที่อย่างทหาร บทบัญญัติปัจจุบันมีความไม่ชัดเจนว่าจะได้เวลาราชการหรือไม่ จึงเป็นการสมควรที่จะบัญญัติลงไปให้ชัดให้ผู้นั้นได้เวลาราชการอย่างทหารด้วย

๓. ข้าราชการพลเรือนการเมืองตำแหน่งรัฐมนตรี เมื่อออกจากตำแหน่งรัฐมนตรีไปแล้ว อาจไม่มีผลประโยชน์เพียงพอแก่การที่จะรักษาเกียรติไว้ต่อไป จึงเป็นการสมควรที่จะบัญญัติให้ได้รับบำนาญเป็นจำนวนซึ่งพอแก่การที่จะรักษาเกียรติไว้

๔. การเปลี่ยนบำนาญเป็นบำเหน็จควรอนุญาตเฉพาะข้าราชการที่ได้รับเงินเดือนไม่เกินเดือนละ ๑๒๐ บาท ทั้งนี้เพราะเงินบำเหน็จเป็นเงินก้อน ถ้าให้ข้าราชการที่ได้รับเงินเดือนมากกว่า ๑๒๐ บาท เปลี่ยนบำนาญเป็นบำเหน็จได้ ในปัจจุบันย่อมเป็นการระงับการจ่ายเงินของประเทศมาก

๕. ข้าราชการบำนาญยังมีฐานะเป็นข้าราชการ หากแก้ไขประจำการทำงาน
 อีกแล้ว จึงมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตนตามระเบียบแบบแผนของราชการ และต้องรักษาความ
 ประพฤติและมรรยาทของข้าราชการให้สมณฐานะ ฉะนั้นเพื่อให้การใดเป็นไปตามที่
 กล่าวนี้ จึงต้องให้มีการตัดบำนาญได้

๖. ส่วนของบุตร ในเงินบำนาญพิเศษตามบัญญัติปัจจุบันมิได้เป็นไปตามจำนวน
 บุตร ถ้าบุตรมีมาก ส่วนของแต่ละคนก็น้อยลง จึงเป็นการสมควรที่จะเพิ่มส่วนขึ้นในกรณี
 ที่บุตรมีจำนวนแต่สามคนขึ้นไป

๗. ในกรณีที่ข้าราชการไปปฏิบัติราชการตามหน้าที่แล้วสูญหายไป การที่จะถือว่า
 ผู้นั้นตายตั้งแต่เมื่อใด จำต้องพิจารณาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในเรื่องสาบ
 สูญซึ่งได้กำหนดเวลาให้ถือว่าสาบสูญไว้ก่อนข้างนาย คือ ๗ ปีหรือ ๑ ปี ตามกรณี
 บัญญัติไว้ ฉะนั้นเพื่อที่จะช่วยเหลือครอบครัวของผู้ที่สูญหายไปมิให้เดือดร้อนโดยจะเปิด
 โอกาสให้ใครรับบำนาญเร็วขึ้น จึงเป็นการสมควรที่จะมีบทสันนิษฐานว่าผู้นั้นตาย
 ตั้งแต่เมื่อใดไว้

๘. คำว่า "ผู้ได้รับบำนาญ" ในมาตรา ๓๖ ยังไม่ชัด เพราะหมายความว่าผู้มี
 สิทธิได้รับบำนาญจึงแก้ไขให้ชัดขึ้น

ร่างพระราชบัญญัติ

บำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน (ฉบับที่ ๓)

พุทธศักราช ๒๔๘๕

.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยบำนาญ
 ข้าราชการฝ่ายพลเรือน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๘๒

"ข้าราชการพลเรือนสามัญ หรือข้าราชการฝ่ายตุลาการ ซึ่งรับราชการในตำแหน่งการเมืองยุควัย และได้รับเงินเดือนทางตำแหน่งการเมืองแต่ทางเดียว เมื่อออกจากตำแหน่งการเมือง แต่ไม่ได้มีคำสั่งให้ออกจากตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญหรือตำแหน่งข้าราชการฝ่ายตุลาการให้มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตอนหนึ่งได้ แต่ถ้านั้นจะไม่ขอรับบำเหน็จบำนาญและขอให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญต่อไปก็ได้"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (จ) ของมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(จ) ข้าราชการที่รับเงินเดือนอัตราประจำในงบประมาณแผ่นดิน ซึ่งทางราชการสั่งให้ไปทำการใด ๆ ตามระเบียบซึ่งรัฐบาลกำหนด ให้นับเสมอเต็มเวลาอยู่รับราชการ แต่ถ้าวางราชการสั่งให้ไปทำหน้าที่ทหารตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดซึ่งถ้าเป็นทหารจะได้นับเวลาราชการเป็นทวีคูณแล้วก็นับเวลาราชการเป็นทวีคูณตั้งแต่วันสั่งให้รับหน้าที่จนถึงวันสั่งให้เลิก"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๓ วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญนั้นให้ตั้งเงินเดือนเดือนสุดท้ายในงบประมาณแผ่นดิน ซึ่งได้รับอยู่ก่อนพ้นหน้าที่ราชการ เป็นเกณฑ์คำนวณ

แต่ถาขาราชการผู้ใดเคยดำรงตำแหน่งในขณะเดียวกันหลายตำแหน่ง แล้วได้
พ้นจากตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงก่อนพ้นจากราชการ ก็ให้ถือเงินเดือนเดือนสุดท้ายของ
ตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงในงบประมาณแนบคิมอันเคยได้รับอยู่นับเป็นเงินเดือนเดือนสุดท้าย
สำหรับตั้งเกณฑ์คำนวณ"

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘ ทวิแห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จ
บำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๘๖

"มาตรา ๑๘ ทวิ ข้าราชการพลเรือนการเมืองตำแหน่งรัฐมนตรี ซึ่งได้รับ
ราชการในตำแหน่งรัฐมนตรีมาแล้ว ที่มีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญถึง
สี่ปีบริบูรณ์ เมื่อออกจากตำแหน่งและไม่ประสงค์จะรับบำเหน็จบำนาญ ตามความในบท
แห่งพระราชบัญญัตินี้โดยประการอื่น ก็ให้มีสิทธิรับบำนาญได้สามพันหกกร้อยบาท

แต่ถาขาราชการผู้นั้นมีสิทธิได้รับบำนาญอยู่ก่อนแล้ว เมื่อข้าราชการผู้นั้นได้ใช้
สิทธิตามความในวรรคก่อนแล้ว สิทธิรับบำนาญที่มีอยู่แล้วนั้นเป็นอันตกไป

การคำนวณเวลาราชการตามความในวรรคหนึ่ง ไม่ให้รวมเวลาราชการที่ผู้นั้น
ได้รับบำเหน็จบำนาญไปแล้ว ถ้ามี เขาควย"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการฝ่ายพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๐ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๓๐ ข้าราชการผู้ใดมีสิทธิได้รับบำนาญตาม
สิทธิปกติตามพระราชบัญญัตินี้ จะขอรับบำเหน็จบำนาญไม่ได้ เว้นแต่ผู้มีสิทธิได้รับบำนาญ
นั้นมีเงินเดือนเดือนสุดท้ายไม่เกินเดือนหนึ่งร้อยยี่สิบบาท จึงจะขอรับบำเหน็จแทน
บำนาญได้ บำเหน็จแทนบำนาญนี้ให้คิดเป็นจำนวนเท่ากับเงินเดือน เดือนสุดท้ายคูณด้วย
จำนวนปี เวลาราชการ

คำขอรับบำเหน็จแทนบำนาญนี้ให้ทำเป็นหนังสือ"

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๒ ทวิแห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จ
บำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๘๒

"มาตรา ๒๒ ทวิ ผู้ได้รับบำนาญตามพระราชบัญญัตินี้ อาจถูกตัดบำนาญได้ความที่
กำหนดไว้ในกฎหมายว่าควยวินัยข้าราชการบำนาญ"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสอง ของมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"บำนาญพิเศษตามความในวรรคก่อนให้แบ่งจ่าย ให้บุตรสองส่วน ภริยาหนึ่งส่วน และบิดามารดาหนึ่งส่วน แต่ทายาทมีบุตรตั้งแต่สามคนขึ้นไป ให้บุตรได้สามส่วน ภริยาหนึ่งส่วนและบิดามารดาหนึ่งส่วน"

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๘ ทวิ และมาตรา ๒๘ ทรี แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๘๒

"มาตรา ๒๘ ทวิ ข้าราชการผู้ใดสูญหายไปและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า ข้าราชการผู้นั้นได้ประสบอันตรายถึงตายเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่ที่ถูกประทุษร้ายถึงตายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ก็ดี เมื่อพ้นกำหนดสองเดือนนับแต่วันสูญหาย เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าข้าราชการผู้นั้นตายและ ให้ผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๗ ได้รับบำนาญพิเศษเป็นจำนวนถึงเงินเดือนสุดท้ายของผู้นั้นตามเกณฑ์แบ่งและเกณฑ์จ่ายซึ่งที่กำหนดไว้ในมาตรานี้"

การขอบำนาญตามมาตรานี้ ต้องแสดงรายงานเหตุการณ์ที่เชื่อได้ว่าได้ประสบอันตรายหรือถูกประทุษร้ายถึงตาย

บทบัญญัติในมาตรานี้ให้ใช้บังคับแก่กรณีการสูญหายไปก่อนวันไร้ พระราชบัญญัตินี้ด้วย ถ้าการสูญหายนั้นมีไ้เกิดก่อนวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๘๕"

"มาตรา ๒๘ ทรี ถ้าปรากฏในภายหลังว่าข้าราชการที่ตองสันนิษฐานว่าตายตามความในมาตราก่อนนั้น มิได้ตาย และกระทรวงเจ้าสังกัดจะต้องจ่ายเงินเดือนให้แก่ข้าราชการผู้นั้นในระหว่างเวลาที่ตองสันนิษฐานว่าตาย ก็ให้หักจำนวนเงินบำนาญพิเศษทั้งหมดที่ได้อาจไม่แล้วตามความในมาตราก่อนนอกจากจำนวนเงินเดือนที่จะต้องจ่ายนั้น"

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๘๒ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๕ บำนาญพิเศษที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๘ ทวิ นั้น ให้จ่ายโดยมีกำหนดเวลาและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

บุตรชายหญิง ได้รับจนอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์ เว้นแต่เมื่ออายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์นั้น กำลังศึกษาอยู่ในชั้นเตรียมอุดมศึกษาหรือในชั้นอุดมศึกษา ก็ให้ได้รับต่อไปจนสำเร็จการศึกษาแต่ไม่เกินอายุยี่สิบปีบริบูรณ์

ภริยาได้รับตลอดอายุ หรือจนมีสามีใหม่

บิดาและมารดาได้รับตลอดอายุ

ส่วนบุคคลนอกจากสามจำพวกที่ผู้ตายระบุชื่อให้เป็นผู้รับไว้ นั้น ถ้าอายุยังอยู่ในเกณฑ์ศึกษา ในอนุโลมอย่างบุตรแล้วแต่กรณี ถ้าไม่เข้าลักษณะดังกล่าวแล้ว ให้รับอยู่เพียงสิบปี

ถ้าผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ทวิ นั้นได้พิจารณาคุณภาพก่อนผู้ตายก็ดี หรือพิจารณาคุณภาพในขณะที่ผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษของผู้ตายก็ดี ให้ผู้นั้นได้รับบำนาญพิเศษตลอดเวลาที่พิจารณาคุณภาพอยู่

อนึ่ง ผู้มีสิทธิรับบำนาญหรือบำนาญพิเศษ หรือทั้งสองอย่างตามมาตรา ๒๔ ก็ได้ ผู้มีสิทธิรับบำนาญพิเศษตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ทวิ ก็ได้ ถ้ายังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือเป็นกำลังศึกษาและอายุอยู่ในเกณฑ์ศึกษาตามมาตรา ๒๓ หรือยังเป็นผู้พิจารณาคุณภาพอยู่ หากทางราชการเห็นสมควรจะเข้าควบคุมและจัดการเกี่ยวกับเงินบำนาญหรือบำนาญพิเศษดังกล่าวแล้ว เพื่อประโยชน์ของผู้มีสิทธินั้น ๆ ก็ได้ ทั้งนี้ไม่ว่าสิทธิรับบำนาญหรือสิทธิรับบำนาญพิเศษนั้นจะเกิดขึ้นก่อนวันขึ้นพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ก็ตาม

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเจ้าสังกัดแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ตลอด จนกำหนดวิธีการและเงื่อนไขนั้น เพื่อปฏิบัติการตามวรรคก่อนนี้ได้"

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการฝ่ายพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษตามมาตรา ๒๔ ถึงมาตรา ๒๕ ทวิ และมาตรา ๒๕ ในมูลกรณีเดียวกันรวมกันเป็นจำนวนไม่เกินกว่าเดือนละสิบห้าบาท จะขอเปลี่ยนแปลงบำเหน็จพิเศษแทนได้โดยทำคำขอเป็นหนังสือตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้"

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

พล.ต.เกา เพียรเลิศ บริษัทวิทยกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าแห่งบ้านนาญราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๓)
พุทธศักราช ๒๔๘๕ โดยมีหลักการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยแห่งบ้านนาญราช
การฝ่ายพลเรือน

เหตุผลคือ

๑. เิ่นข้าราชการพลเรือนสามัญหรือข้าราชการฝ่ายตุลาการ ซึ่งรับราชการใน
ตำแหน่งการเมือง และรับเงินเดือนทางตำแหน่งการเมืองทางเดียว เมื่อออกจากตำแหน่ง
การเมืองโดยไม่มีคำสั่งให้ออกจากตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญหรือข้าราชการ
ฝ่ายตุลาการถ้าไม่ขอรับบำเหน็จบำนาญ และขอให้นับเวลาราชการเพื่อกำนวณ
บำเหน็จบำนาญต่อไปจะได้หรือไม่ หาได้บัญญัติไว้ไม่ จึงสมควรที่จะบัญญัติลงให้ชัด

๒. ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนไปทำหน้าที่อย่างทหาร บทบัญญัติปัจจุบันมีความ
ไม่ชัดเจนนั้นจะได้เวลาราชการหรือไม่ จึงเป็นการสมควรที่จะบัญญัติลงให้ชัด
ให้ผู้นับได้เวลาราชการที่ควรอย่างทหารด้วย

๓. ข้าราชการพลเรือนการเมืองตำแหน่งรัฐมนตรี เมื่อออกจากตำแหน่งรัฐมนตรี
ไปแล้ว อาจไม่มีผลประโยชน์เพียงพอแก่การที่จะรักษาเกียรติไว้ต่อไป จึงเป็นการ
สมควรที่จะบัญญัติให้ได้รับบำนาญเป็นจำนวนซึ่งพอแก่การที่จะรักษาเกียรติไว้

๔. การเปลี่ยนบำนาญเป็นบำเหน็จควรอนุญาตเฉพาะข้าราชการที่ได้รับเงินเดือน
ไม่เกินเดือนละ ๑๒๐ บาท ทั้งนี้เพราะเงินบำเหน็จเป็นเงินก้อน ถ้าให้ข้าราชการที่
ได้รับเงินเดือนมากกว่า ๑๒๐ บาท เปลี่ยนบำนาญเป็นบำเหน็จได้ ในปัจจุบันย่อมเป็น
ภาระหนักแก่การเงินของประเทศมาก

๕. ข้าราชการบำนาญยังมีฐานะเป็นข้าราชการ หากแต่มิได้ประจำการทำงาน
อีกแล้ว จึงมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของราชการ และต้องรักษาความ
ประพฤติและมรรยาทของข้าราชการให้สมแก่ฐานะ ฉะนั้นเพื่อให้การได้เป็นไปตามที่
กล่าวนี้นี้ จึงต้องให้มีการตัดบำนาญได้

๖. ส่วนของบุตร ในเงินบำนาญพิเศษตามบทบัญญัติปัจจุบันมิได้เป็นไปตามจำนวน
บุตร ถ้าบุตรมีมาก ส่วนของแต่ละคนก็น้อยลง จึงเป็นการสมควรที่จะเพิ่มส่วนขึ้นใน
กรณีที่บุตรมีจำนวนแต่สามคนขึ้นไป

๙. ในกรณีที่ข้าราชการไปปฏิบัติราชการตามหน้าที่แล้วสูญหายไป การที่จะถือว่าผู้นั้นตายตั้งแต่เมื่อใด จำต้องพิจารณาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในเรื่องสาบสูญซึ่งได้กำหนดเวลาให้ถือว่าสาบสูญไว้ค่อนข้างนาน คือ ๘ ปี หรือ ๓ ปี ตามกรณีที่บัญญัติไว้ ฉะนั้นเพื่อที่จะช่วยเหลือครอบครัวของผู้ที่สูญหายไปมิให้เดือดร้อน โดยจะเปิดโอกาสให้ได้รับบำเหน็จบำนาญเร็วขึ้น จึงเป็นการสมควรที่จะมีบทสันนิษฐานว่าผู้นั้นตายตั้งแต่เมื่อใดไว้

๔. คำว่า "ผู้ได้รับบำนาญ" ในมาตรา ๓๐ ยังไม่ชัดเพราะหมายความว่าผู้ที่มีสิทธิได้รับบำนาญจึงแก่ให้ชัดขึ้น

นายโสภณ สุภธีระ (ขอนแก่น) : ตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๓) เขามาสู่สภาฯ นี้ อาจเหตุผลมาหลายประการด้วยกันนั้น ฉันเองมีความเห็นพ้องต้องกันเป็นอันมาก แต่ยังมีข้อของใจบางประการ คือตามที่รัฐบาลได้เสนอให้เงินสำหรับรักษาเกียรติตำแหน่งรัฐมนตรีนั้น ฉันมีความเห็นชอบด้วย เพราะเหตุว่าตำแหน่งนี้เป็นตำแหน่งเกียรติยศ แลวักนาน ๆ จึงจะมีบุคคลที่ได้ตำแหน่งนี้สักครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้นบุคคลที่จะได้รับเงินเลี้ยงชีพ ในตำแหน่งรัฐมนตรีก็มีจำนวนน้อยมากซึ่งเขาควรจะได้รับบำเหน็จมากกว่า

ที่นี้แนวพระราชบัญญัติฉบับนี้จะบัญญัติว่า ให้ใช้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป สำหรับในเรื่องเกี่ยวกับพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญนี้มีปัญหามาแล้ว คือ การที่ความนั้นถ้าเราถือหลักกรรมคำ คือคือความไม่ให้มีผลย้อนหลัง แต่ที่กระทรวงการคลังปฏิบัติมา ฉันมีความพอใจอยู่ สมมติว่าการที่ความเป็นการที่ทำให้ กระทรวงการคลังได้รับประโยชน์แล้วกระทรวงการคลังก็มีความย้อนหลังได้ แต่ถาเสียประโยชน์ กระทรวงการคลังก็มีความไม่ให้มีผลย้อนหลัง เพราะฉะนั้นการที่ความรวนเรอยู่ ถ้าจะเสียประโยชน์ก็ไม่ให้มีผลย้อนหลัง การที่ฉันสงสัยเช่นนี้เพราะได้เคยมีตัวอย่างมาแล้ว ซึ่งที่จะขออนุญาตท่านประธานเรียนประกอบเหตุผลสักเล็กน้อย ตามที่เราได้พิจารณาพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) เมื่อพุทธศักราช ๒๔๘๔ การลาออกใด ๆ เราถือว่าเป็นการลาออกโดยสมัครใจทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นระยะเวลาที่ได้รับราชการมาก่อน การออกเหล่านั้นเราถือว่าไม่ได้รับบำเหน็จบำนาญด้วย

แต่มีบุคคลคนหนึ่งรับราชการเป็นตำแหน่งนายอำเภอและลาออกไปประมาณ พ.ศ. ๒๔๕๐ และสมัยนั้นเราให้อำนาจในการพิจารณาว่าจะให้ขออายุหรือไม่ และนายอำเภอผู้นั้น กลับเข้ารับราชการใหม่ และสมุหเทศาภิบาลตลอดจนเสนาบดีพิจารณาอนุมัติให้ขออายุราชการได้ เพราะฉะนั้นเราจึงถือว่าชดถลงเป็นผลสมบูรณ์แล้วตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๕๐ แต่พอออกกฎหมายฉบับนี้กระทรวงการคลังตีความให้ผิดลงหนึ่ง คือไปลบลงชดถลงที่เขาตกลงกันแล้วเมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๐ ว่านับอายุราชการติดต่อกันไม่ได้ มีผลย้อนหลังความจริงเมื่อชดถลงสมบูรณ์แล้วเราควรจะถือว่าสมบูรณ์ควบ ควบเหตุนี้จึงมีความสงสัยว่าในกรณีเช่นนี้จะตีความกันไปแคไหนกัน ฉะนั้นการที่เสนอร่างพระราชบัญญัติเข้ามาเช่นนี้ก็เพื่อประโยชน์ของราชการส่วนมาก แต่มีจำนวนน้อยที่ได้รับผล อยากทราบว่าตีความไปแคไหนบ้าง

พล.ต. เกา. เพียรเลิศ บริรักษ์ทักษกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ที่จริงกระทรวงการคลังไม่ได้เอาเปรียบเช่นนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นแต่รักษาพระราชบัญญัติ ถ้ามีการโต้แย้งกันในเรื่องกฎหมาย การตีความก็ต้องผ่านคณะกรรมการกฤษฎีกา ฉะนั้นเราอยู่บางตามที่ท่านกล่าวกรณีพิเศษเมื่อคืน กรณีซึ่งนาย ก. ที่ท่านกล่าวให้ขออายุราชการก่อนบังคับบัญชา และผู้บังคับบัญชาอนุมัติแล้ว การอนุมัตินั้นอนุมัติตามกฎหมายที่ให้อยู่ในขณะนั้นแต่ผู้นั้นยังไม่ได้สิทธิตามนั้นและผู้นั้นได้มาออกจากประจำการในตอนเปลี่ยนกฎหมายใหม่ เพราะฉะนั้นไม่ว่าใครลาออกก็ต้องเป็นอันพ้นไป เรื่องเป็นอย่างนี้ ไม่ใช่กฎหมายฉบับหนึ่งจะไปลบลงกฎหมายอีกฉบับหนึ่ง

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร) : ฉันข้องใจในเหตุผลข้อ ๔ อยู่คนหนึ่ง คือที่จะเปลี่ยนบำเหน็จสำหรับผู้ที่ได้รับเงินเดือนเกินกว่า ๑๒๐ บาท ขึ้นไปให้เป็นจำนวนนั้นในข้อนี้ฉันได้พิจารณาถอยหลังไปจนถึงคราวที่รัฐบาลเสนอพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ เขามานั้นเปลี่ยนจากบำนาญเป็นบำเหน็จ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะอุ้มหอบพวกข้าราชการว่าทำงานมานานเงินทองก็ไม่มี เวลาออกไปแล้วจะได้เอาเงินก้อนไปทำธุระส่วนตัวไปประกอบการอุตสาหกรรมให้เป็นปึกแผ่นขึ้น เจตนาเดิมมีอยู่อย่างนี้ เหตุผลในนี้ก็มิใช่เพียงว่า ถ้าให้ข้าราชการที่ได้รับเงินเดือนมากกว่า ๑๒๐ บาท เปลี่ยนบำนาญเป็นบำเหน็จโดยอ้อมเป็นการระงับการเงินของประเทศมาก ในข้อนี้ฉันก็เห็นด้วย

แต่การกระทำดังนี้เป็นการเสื่อมอนมโนโยบายเดิมเสียทีเดียว จึงอยากจะขอทราบว่า
ท่านรัฐมนตรีประสงค์จะลดยอบโยบายเดิมกระนั้นหรือ ถ้าหากว่าไม่ประสงค์จะลดยอบโยบาย
เดิมแล้วเราจะเขียนเป็นบทเฉพาะกาลเสียจะเป็นอย่างไร ก็เป็นข้อยกเว้นไว้ว่าใน
ขณะนี้ห้ามมิให้ข้าราชการเงินเดือนสูงกว่า ๑๒๐ บาทขอบำเหน็จเพราะจะเป็นการหนัก
แก่ภาระของประเทศ ถ้าเหตุการณ์เรียบรอยแล้วกฎหมายนี้ก็จะดำเนินตามนโยบายเดิม

พล.ต.เอก เพียรเลิศ บริรักษ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
ฉันคิดว่าถ้าเหตุการณ์ผ่านพ้นไปแล้วก็เสนอพระราชบัญญัติกันใหม่ ก็แก้ไขกันใหม่ได้ตาม
ที่ท่านเห็นว่าเราควรจะมีนโยบายอย่างเดิมเพื่อสนับสนุนข้าราชการที่ออกไปนั้น ก็เป็น
ความจริง แต่สาเหตุที่เกิดขึ้นนั้นนอกเหนือเป็นพิเศษไปจากนั้น เพราะว่าบางที่ก่อนจะ
สิ้นชีวิตไป ๓ วันก็ไปบำเหน็จเช่นนี้เป็นต้น ขณะนี้จึงเห็นว่ามากเกินไป

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครหรืออยุธยา) : ใ้ได้อ่านร่างในมาตรา ๑๕ ทั่วแล้ว
ปรากฏว่าเปลี่ยนใหม่ ทำให้มีความสงสัย จึงขอเรียนถามคือที่ว่า "ข้าราชการพลเรือน
การเมืองตำแหน่งรัฐมนตรีซึ่งได้รับราชการในตำแหน่งรัฐมนตรีมาแล้วที่มีเวลาราชการ
สำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญถึงสี่ปีบริบูรณ์ เมื่อออกจากตำแหน่งและไม่ประสงค์จะรับ
บำเหน็จบำนาญตามความในบทแห่งพระราชบัญญัตินี้โดยประการอื่น ก็ให้มีสิทธิรับบำนาญ
ปีละสามพันหก ร้อยบาท" จึงสงสัยว่าเวลาราชการในตำแหน่ง รัฐมนตรีสำหรับคำนวณ
บำนาญไม่น้อยกว่า ๔ ปีนั้น สมมติว่าเป็นข้าราชการอยู่แล้ว แล้วเป็นรัฐมนตรีปีเดียวจะ
ให้บำเหน็จบำนาญตามที่แก้ไขใหม่ หรือต้องเป็นรัฐมนตรี ๔ ปี บริบูรณ์จึงจะได้ตามร่างที่
แก้ไขใหม่นี้มีปัญหาที่ทำให้ความเป็นเวลาราชการที่จะคำนวณ

พล.ต.เอก เพียรเลิศ บริรักษ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : คือ
ถ้าแม้ว่าเราลดยอบโยบายเดิม ถ้าท่านผู้นั้นผู้ใดเป็นรัฐมนตรีแล้วเพียงเดือนเดียวภายหลัง
หลังจากไปรับราชการประจำอีก ๓ ปี บวกกันเข้าก็รับบำนาญได้เดือนละ ๓๐๐ บาท
เพื่อป้องกันความเข้าใจผิดจึงได้แก้ไขว่าต้องเป็นรัฐมนตรีคำนวณได้ ๔ ปี คือตาม
รัฐธรรมนูญ ๔ ปี เท่านั้นเอง และวิธีคำนวณเวลาการมีอยู่แล้วนั้น คือถ้าแม้ว่าเป็น
๓ ปีครั้งกว่ากันนับเป็น ๔ ปี เหมือนกัน จึงใช้คำว่า "คำนวณ"

นายเฉลา เกลาฉานนท์ (ตราด) : ตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

บ้ำเห็นจบบำนาญข้าราชการพลเรือนเข้ามาสู่สภาฯ นั้นในเบื้องต้นกรมคากฎหมายไม่มี
ผลย้อนหลัง และโดยเฉพาพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบก
ษาเป็นต้นไป ฉนั้นมาอ่านในมาตรา ๑๐ คือที่ใดแกขอความในมาตรา ๒๔ ทวิ ซึ่งมีขอ
ความว่า "ข้าราชการผู้ใดสูญหายไปและมีเหตุอันควร เชื่อได้ว่าข้าราชการผู้นั้นได้ประ
สับอันตรายถึงตายเพราะปฏิบัติราชการในหน้าที่กค ถูกประทุษร้ายถึงตายเพราะเหตุ
กระทำการตามหน้าที่กค เมื่อพนักงานสอบสวนได้สอบสวนแล้วเชื่อได้ว่าข้าราชการผู้นั้นได้ประ
สับอันตรายถึงตายเพราะปฏิบัติราชการในหน้าที่กค และให้ผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๔ ได้
รับบำนาญพิเศษเป็นจำนวนถึงเงินเดือนเดือนสุดท้ายของผู้ตายตามเกณฑ์แบ่งและเกณฑ์
จ่ายซึ่งที่กำหนดไว้ในมาตรานี้

การขอบำนาญตามมาตรานี้ ต้องแสดงรายงานเหตุการณ์ที่เชื่อได้ว่า ได้ประสบ
อันตรายหรือถูกประทุษร้ายถึงตาย

บทบัญญัติในมาตรานี้ให้ใช้บังคับแก่กรณีการสูญหายไปก่อนวันใดพระราชบัญญัตินี้ควย
ถ้าการสูญหายนั้นมีได้เกิดก่อนวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๘๓"

นี้ยังมีความสงสัยว่าทำไมเอาวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๔๘๓ เป็นวันก่อนและหลัง
กัน ก็หมายความว่าพระราชบัญญัตินี้มีผลย้อนหลังแก่บุคคลที่ถึงแก่กรรมไป แล้วภายหลัง
วันที่ ๒๔ พฤศจิกายนควย กรมคากฎหมายยอมไม่มีผลย้อนหลัง แต่กฎหมายมาตรานี้
ก็มีผลย้อนหลัง ในกรณีเช่นนี้สงสัยว่ามีเหตุผลประการใดจึงเขียนกฎหมายให้มีผลย้อน
หลังแก่บุคคลซึ่งถึงแก่กรรมไปแล้วภายหลังวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๔๘๓ ควย อีกประ
การหนึ่งผู้ที่ได้รับสิทธิตามมาตรา ๒๔ จะได้รับเพียงครึ่งหนึ่งของเงินเดือนสุดท้าย การจ่าย
บำนาญพิเศษนั้นฉันจำได้ว่า ๕๐ ใน ๕๐ ส่วน หมายความว่า มากกว่าครึ่งหนึ่งของเงิน
เดือนสุดท้าย แปลว่าผู้ที่ได้รับสิทธิของคนที่ยังไม่ได้รับสิทธิ ตามมาตรานี้ อาจ
จะได้น้อยกว่าเดิม เพราะฉะนั้นจึงสงสัยว่าเหตุใด จึงให้มีผลย้อนหลังไปถึงผู้เสียชีวิต
ภายหลังวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๔๘๓ นั้นควย

พล.ต. เกา เพียรเลิศ บริรักษ์พหุทกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
ในเรื่องแกกฎหมาย ขอเรียนว่าอย่างนี้ คือกฎหมายใดที่ไม่ได้บัญญัติไว้ เป็นอย่างอื่น
แล้วไม่มีผลย้อนหลัง เฉพามาตรา ๑๐ ที่แกมาตรา ๒๔ ทวินี้ได้มีผลย้อนหลังภายหลัง
๒๔ พฤศจิกายน ๒๔๘๓ นั้น คือวันที่เกิดเรื่องกับอินโดจีนฝรั่งเศส ถ้ามีฉนั้นแล้ว

บุตรภรรยาของผู้เสียชีวิตไปนั้นจะต้องคอยตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๖๔ คือ อีก ๙ หรือ ๓ ปีจึงจะเป็นผู้สูญหายได้ มิฉะนั้นพวกนี้จะลำบากไม่มีที่นอน จึงให้ได้รับความกรุณาเช่นนั้น

นายเฉลา เทาตานนท์ (ตราด) : ตามที่รัฐมนตรีได้กรุณาตอบ ฉันยังมีความสงสัยอยู่ ในขณะนี้ปรากฏว่าบุคคลที่สูญหายไปภายหลังวันที่ ๒๔ พฤศจิกายนมีอยู่แต่อาทนายหาญได้รับสิทธิตามมาตรานี้ได้รับเงินเดือนมากกว่ากึ่งหนึ่ง ตามที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรานี้ควยซ้ำ ท่านผู้หนึ่งเป็นนายเรืออากาศโทได้เงินเดือน ๑๔๐ แต่อาทนายได้รับเงินเดือนจากทางราชการเดือนหนึ่ง ๑๓๐ บาท เมื่อประกาศใช้มาตรานี้ไปแล้ว ก็แปลว่าจะได้รับกึ่งหนึ่งเท่านั้นหรือ หรือหมายความว่าผู้ที่ได้รับไปแล้วจะได้รับตามเดิม นี่ยังสงสัยอยู่

พล.ต. เกา เพียรเลิศ บริษัทวิทยุทหกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : อัตรานั้นไม่ใจแก่ เป็นไปตามเดิม บางที่ท่านอาจจะจำผิด นั่นดูเหมือนส่วนหนึ่งของเงินเดือนแล้วยังมีเศษส่วนอีกค่อนข้างมากเขาคาย

ร.ท. อุค นิตยสุทธิ (นครราชสีมา) : ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือนนั้นฉันยังรู้สึกของใจบางประการ คือเท่าที่รัฐบาลแถลงว่าข้าราชการได้เงินเดือนเกินกว่า ๑๒๐ บาท จะเปลี่ยนบำนาญเป็นบำเหน็จไม่ได้เพราะเหตุว่าจะเป็นภาระหนักแก่งบประมาณ แต่ในเวลาเดียวกันนั้นเองรัฐมนตรีอาจจะได้บำนาญ ถึงถึง ๓๐๐ บาท ค่อนข้างเดือนเมื่อเฉลี่ยแล้วทำให้เห็นว่าภาระงบประมาณนี้ ทำไมรัฐมนตรีจึงไม่เป็นภาระซึ่งต้องเสียเงินเหมือนกันอีกประการหนึ่งที่เราจะให้ ข้าราชการพลเรือนตำแหน่งรัฐมนตรีมีเงินไว้เพื่อรักษาเกียรติยศนี้ ถ้าจะผูกกันอีกทางหนึ่ง เราก็คิดว่าเป็นตำแหน่งการเมือง ฉันยังสงสัยว่าประเทศต่าง ๆ ที่เราปกครองกันแบบนี้ ข้าราชการพลเรือนตำแหน่งรัฐมนตรีเขามีเงินรักษาเกียรติยศกันหรือไม่ ในฐานะที่เราปกครองแบบเดียวกันกับเขา ถ้าหากว่าเขาไม่มี ทำไมเราจึงไม่เอาอย่างเขาบ้างในตอนที่เขาไม่มีนี้ทำให้ฉันขงใจอยู่ขอให้รัฐบาลแถลง

พล.ต. เกา เพียรเลิศ บริษัทวิทยุทหกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ฉันไม่ได้เสนอสำหรับตัวฉันหรอก แต่อาจจะเปรียบเทียบกับรัฐมนตรีในต่างประเทศแล้ว

ฉันก็คิดว่าเหตุการณ์ใด ๆ ทั้งหมดอาจจะเทียบแล้วก็ต้องเทียบกันในทางสมควร ฉันไม่ได้
หมิ่นประมาทรัฐมนตรีที่จะมาต่อไป แต่ฉันเห็นว่าฐานะของเรากับของเขายังต่างกันอยู่
แต่เมื่อฐานะของเราดีขึ้นแล้วก็ขอให้รัฐบาลต่อไปนั้นเลิกเสีย

นายถวิล อุดล (ร้อยเอ็ด) : หากเราจะพิจารณาตามรายละเอียดในกฎหมาย
ฉบับนี้แล้วฉันก็เห็นว่า เป็นกฎหมายที่น่ารักเป็นอย่างยิ่ง แต่เมื่อได้ฟังคำชี้แจงของท่าน
รัฐมนตรีเมื่อคืน ซึ่งขอบทนายแทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมาแล้ว ทำให้ฉันระลึกถึงใน
นโยบายของเรื่องเงินบำนาญข้าราชการพลเรือน ฉันจำได้ว่าฉันเคยคอย
หลังดูเงินบำนาญข้าราชการซึ่งเป็นภาระของประเทศนั้นมาเมื่อราว ๆ ๑๕ ปีมาแล้วปรากฏ
ว่าการะในทางงบประมาณซึ่งจะต้องจ่ายเงินงบประมาณ ประมาณหนึ่งล้านกว่าบาท
แต่ในปีที่เราจ่ายเงินสำหรับบำนาญข้าราชการ ๕ ล้านกว่าบาท ในระยะ ๓ - ๔ ปีที่ฉัน
เป็นกรรมการพิจารณาการส่งพระราชบัญญัติงบประมาณ จำได้ว่าเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๒
ดูเหมือนจะ ๘ ล้านกว่าบาท พ.ศ. ๒๔๘๓ ๘ ล้านกว่าบาท ได้เพิ่มขึ้นปีละหนึ่งล้านกว่าบาท
กฎหมายบำนาญข้าราชการที่เราแก้กันมาหลายครั้ง แต่แต่ละครั้งเราก็สร้างภาระขึ้น แล้ว
เราก็พูดกันว่าภาระในงบประมาณนี้เงินบำนาญข้าราชการเป็นภาระที่หนักที่สุด ซึ่งในขณะ
นี้ ๕ ล้านกว่าบาทแล้ว ฉันคิดว่าก็จะตกอยู่ราวร้อยละ ๓ ของเงินรายได้ประจำปีเรา
ก็คิดว่าถ้าการจ่ายเงินร้อยละ ๒ หรือ ๓ ต่อปี เพื่อจ่ายเป็นบำนาญข้าราชการเป็นการขอบ
แทนบุญคุณของท่านผู้แทนทำคุณงามความดีแก่ประเทศนั้น ว่าเป็นเป็นภาระอันหนักเพียง
ไรหรือไม่ ภาระอันหนักของบำนาญข้าราชการนี้รัฐบาลเคยให้ความเห็นนอกเหนือใจแถมมา
อีกสภาผู้แทนราษฎรเป็นอันมาก ผู้แทนราษฎรเคยร้องขอในเรื่องบำนาญข้าราชการ
ว่าจะให้มีแล้วก็ขอให้มีทุก ๆ คน และบุคคลที่เราขออย่างถึงก็คือครอบครัวของเขา
เอง แต่เราได้รับตอบจากรัฐบาลว่าทำเช่นนั้นไม่ได้ เพราะเป็นภาระอันหนักยิ่งแก่
งบประมาณแผ่นดิน เพราะฉะนั้นจึงคิดว่าวิธีการใด ๆ ที่สร้างภาระอันหนักเป็นวิธีการ
ซึ่งในขณะนี้เราควรจะระงับไว้เสียก่อน และวิธีการใด ๆ ซึ่งจะทำให้ภาระของ
งบประมาณซึ่งเกี่ยวกับบำนาญข้าราชการนั้นลดน้อยถอยลง เราก็ควรจะส่งเสริมวิธีการนี้
ในขณะนี้ฉันมีความเห็นอย่างนี้

ประธานสภา ฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดเสนอความเห็น ฉันขอให้ประชุมวินิจฉันผู้ใด
เห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอให้ไปรคยกันมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๔๘ คน

ประธานสภา ฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วยขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓ คน

ประธานสภา ฯ : เป็นอันว่ารับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไว้พิจารณาต่อไป หมดเวลาขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๐๐ น.

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

ผู้ตรวจรายงาน

พ.ศ. อม จันทราภัย

ชอย ราชบุรีวิรุฬหกิจ

อนุสรกรณ์ พรหมประกาย

เจียน หงส์ประภาส

ผด แสนสระคี

สว่าง สนิทพันธุ์

ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

ฉิน จุฑะรพ

สุภร ศรีสุชาติ

สุรินทร์ สีพลาก

สุทัศน์ ขวาลักษณ์ดิษฐ์

เล็ก จารุณี

ตรวจแล้ว ๑๗ ส.ค. ๘๖

ทองเปลว ชลภูมิ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ป.วิเชียร ณ สงขลา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร